

1

เลื้อยระดับ

ม่านน้ำตกชั้นที่หก

นางชาทะยานร่างพุ่งทะลุออกมา ก่อนจะเหินร่างลงไปยังบนพื้น ห่างจากบ่อน้ำเกือบสี่เมตร นางชาเงยหน้ามองท้องฟ้าที่เต็มไปด้วยภาพของ ดวงดาวอย่างคั่นตะลึง ชั่วอึดใจต่อมามันค่อยๆ จางหายไปทีละน้อย และ ความสว่างของตอนกลางวันก็กลับมาแทนที่เหมือนเดิม

"เกิดอะไรขึ้น"

นางชาไม่เข้าใจ ก่อนจะมองหาสองหนุ่ม แต่ก็ไม่เจอไม่รู้หายไปไหน นางชาเดินไปยังริมบึง ปัจจุบันคัมภีร์จักรวาลได้เปลี่ยนให้ผมของเขาสีเงิน ดังนั้นหัวโล้นๆ ที่มีผมขึ้นเล็กน้อยจึงไม่มีให้เห็นอีกต่อไปแล้ว

นางชาเรียกหอกเหล็กคำออกมาถือไว้ เขามองไปยังชั้นน้ำตกด้านหน้า "ทักษะหอกควงสว่าง"

นางชาเรียกใช้ทักษะและแทงออกไป

ซ่า! ซ่า! บึงน้ำถูกพลังของหอกดึงดูดกลายเป็นเกลียวพุ่งเข้าหา น้ำตกชั้นที่หนึ่งราวกับสว่นยักษ์

ตูม! เสียงระเบิดดังสนั่นหวั่นไหว น้ำตกชั้นที่หนึ่งพังทลายลงมา

ทำให้น้ำตกชั้นอื่นๆ ที่อยู่เหนือขึ้นไปยุบตัวลงมาด้วย สุดท้ายก็เกิดเป็นคลื่นน้ำอึกย้อนกลับเข้าไปหาผางซา

ตูม! ผางซาระเบิดพลังยุทธกระแทกกลับไป ตูมๆ! เสียงปะทะดังสนั่นหวั่นไหว คลื่นน้ำที่โถมเข้าหาผางซาไม่สามารถทะลักขึ้นมาบนฝั่งได้ มันเหมือนปะทะกับกำแพงขนาดใหญ่และย้อนกลับลงไปเบื้องนี้

"ไม่เลว ด้วยระดับปัจจุบัน ฉันคงอัคมันตรัยได้อย่างสูสีแล้ว"

ผางซากล่าวขึ้นเบาๆ จบ สกิลระวิงภัยของเขาก็ตรวจพบสองหนุ่มกำลังมุ่งหน้าเข้ามาหาเขา สองหนุ่มตะลึงมองคู่น้ำตกสิบสองชั้นที่พังทลายลงมาสลับกับมองคูผางซา

"ผมของบอส!" อุ๋เงินร้องอุทาน

"มันเป็นผลกระทบจากคัมภีร์จักรวาล" ผางซาตอบ
เทพกระบี่ไร้สำนึกมองคูชั้นน้ำตกที่ถูกทำลายกล่าวว่า

"นั่นก็เป็นผลกระทบจากคัมภีร์จักรวาลหรือ"

"ไม่! ฉันทำลายมันเอง" ผางซาตอบยิ้มๆ

"คัมภีร์จักรวาลให้อะไรแก่บอสบ้าง"

อุ๋เงินถามอย่างอยากรู้ ผางซายิ้มกล่าวว่า

"อย่างแรก มันให้ฉันเลื่อนระดับพื้นฐาน"

"เลื่อนระดับ!"

สองหนุ่มร้องอุทานดังลั่น ผางซาพยักหน้ารับ

"ไม่เคยมีคัมภีร์ใดให้ผู้เล่นเลื่อนระดับมาก่อน!"

อุ๋เงินร้องอุทาน ผางซาส่ายหน้ากล่าวว่า

"บางทีคัมภีร์ระดับจักรพรรดิทุกเล่มก็ทำให้ผู้ครอบครองมันเลื่อนระดับเช่นกัน เพียงแค่พวกเขาอาจจะโชคไม่ดีเท่ากับฉัน"

"หมายความว่ายังไงบอส" เทพกระบี่ไร้สำนึกถามบ้าง

"หมายความว่า พวกเขาได้ครอบครองคัมภีร์จักรพรรดิ เมื่อระดับของพวกเขายังต่ำอยู่ยังไร้อะไร แต่สำหรับตัวฉัน มันแตกต่างออกไป เพราะฉันได้ครอบครองมันเมื่อระดับพื้นฐานของฉันสูงแล้ว" ผางซาตอบ

"บอส...เลื่อนกี่ระดับ" อุ๋เงินร้องตะโกนถาม

"5 ระดับ" ผางซาตอบ

"อ้ากกก!"

สองหนุ่มกรี๊ดร้องออกมาทันที จนนางซาต้องปิดหู

"จะร้องหาพระแสงอะไรเนี่ย!" นางซาบ่น

"ปัจจุบันระดับพื้นฐานของบอสก็อยู่ที่ 75 ลินะ"

อุ๋เงินกล่าวขึ้น นางซาสายหน้ากล่าวว่า

"ไม่ใช่"

สองหนุ่มทำหน้างันทันที

"ฉันทบวกเลขผิดหรือ 70+5 มันก็เท่ากับ 75 นี่"

อุ๋เงินหันไปถามเทพกระบี่ไร้สำนึก

"มีบางอย่างเกิดขึ้นใช่ไหม บอส"

เทพกระบี่ไร้สำนึกถามอย่างรู้ทัน นางซายิ้มกล่าวว่า

"ถูกต้อง! คุณเหมือนคนเขียนโปรแกรมจะคาดไม่ถึงว่า มันจะเกิดเหตุการณ์บางอย่างกับฉัน"

"เหตุการณ์บางอย่าง...มันอะไรหรือบอส" อุ๋เงินรีบถามต่อ

"ก่อนหน้านี้ ฉันกินชาลาเปาเพิ่ม 3 ระดับ เข้าไป ทำให้ระดับขึ้นไปอยู่ที่ 73 ฉันได้เรียกใช้ทักษะลดระดับ ทำให้ระดับฉันไปค้างอยู่ที่ 72 นั้น เป็นบั๊กโปรแกรมแรกที่ฉันเจอ แต่เมื่อได้รับคัมภีร์จักรวาล ระบบกลับเอาระดับของฉันที่กินชาลาเปาไปคิดบวกนะสิ ทำให้ระดับของฉันขึ้นไปอยู่ที่ 78 แบบงงๆ"

นางซาอธิบาย ทำให้สองหนุ่มตาโตเท่าไข่ห่าน

"78!"

สองหนุ่มแหงปากร้องลั่นกว่าเดิมอีก

"แต่ระดับของฉันตอนนี้อยู่ที่ 77 เพราะฉันเรียกใช้ทักษะลดระดับลงมา 1 ระดับ"

นางซากล่าวยิ้มๆ

"บอสนี่ โคตรโชคดีเป็นบ้า!"

อุ๋เงินกล่าวน้ำเสียงอิจฉา

"แล้วทักษะในคัมภีร์จักรวาลมีอะไรเจ๋งๆ บ้าง บอส"

เทพกระบี่ไร้สำนึกถามอย่างสนใจ นางซาคลี่ยิ้มกล่าวว่า

"ท่าทักษะแรกคือ คาวตก ท่าทักษะที่สองคือ แบล็กโฮล และท่าทักษะสุดท้ายคือ ก๊อบปี้ทักษะ"

"ก๊อบปี้ทักษะ มันก๊อบปี้ได้ทุกทักษะเลยหรือ"

อุ๋เงินเอ๋ยปากถามน้ำเสียงอีกจาดีกครั้ง

"ใช่! แต่มันก็มีข้อจำกัดอยู่บ้าง"

ฉางซาตอบ ทำให้อุ๋เงินทำหน้าสงสัย

"หมายความว่ายังไงหรือ"

เทพกระบี่ไร้สำนึกถาม

"มันก๊อบปี้ได้เฉพาะทักษะที่เพิ่งเห็น เช่น นายใช้ทักษะปีบ ฉันทีก๊อบปี้และใช้ปีบ หลังจากนั้นฉันทจะใช้ทักษะของนายไม่ได้อีก จนกว่านายจะใช้ทักษะอีกรอบ"

ฉางซาตอบ อุ๋เงินเน่ปากกล่าวว่า

"มันก็ต้องจำกัดแบบนั้นอยู่แล้ว ไม่งั้นบอสเล่นก๊อบปี้ทุกคัมภีร์ในยุทธภพเก็บไว้ใช้ แล้วใครจะไปสู้บอสได้"

"คัมภีร์ก็หาเจอแล้ว พวกเราจะเอายังไงกันต่อ"

เทพกระบี่ไร้สำนึกเปลี่ยนประเด็นถาม

"ฉันทว่าจะไปอาละวาดที่เมืองวาริชะหนอย แต่ฉันทคงไปไม่ทันสงครามกับบอสลับพวกนั้น เพราะพวกเรายังจะต้องตามหาสมุนไพร่เลื่อนระดับอีกแห่ง"

ฉางซากล่าวยิ้มๆ ทำให้อุ๋เงินอยากจจะร้องไห้

"บอสต้องการจะปรับระดับให้ถึง 80 เลยสินะ" อุ๋เงินถาม

"ฮ่าๆ! ก่อนหน้าฉันทไม่เคยคาดหวังระดับจะขึ้นพรวดพราด ตอนนักระดับ 80 ไม่ได้อยู่ในเป้าหมาย เพราะแค่ฉันทกินซาลาเปาฉันทก็ไปถึงระดับ 81 แล้ว ดังนั้นความคาดหวังเบื้องต้นของฉันทก็คือ เพิ่มอีกสักระดับก่อนจะไปถึงเมืองวาริ ฮ่าๆๆ!"

ฉางซาแงยหน้าหัวเราะคังลั่น

"พวกเราจะเดินทางวันนี้เลยไหมบอส จะได้ไปถึงหุบเขาสมุนไพร่นั้นไวๆ"

เทพกระบี่ไร้สำนึกถาม

"เราจะพักที่นี้สักคืน ฉันทต้องการให้ไร่เงามันหาสมบัติได้คืนดู บางทีพวกเราอาจจะมีโชคที่นี้เพิ่มเติม"

ฉางซาตอบ ทำให้สองหนุ่มคงตาวาวโรจน์

ฉางซาเรียกไร่เงาออกมา มันก็ป็นขึ้นไปอยู่บนไหล่ของฉางซา และทำตาปริบๆ มองสองหนุ่ม ทั้งสองมองดูไร่เงา มันเหมือนหุ่นน่ารักตัวหนึ่ง ไม่มีพิษมีภัย แต่ใครจะไปคิดว่า ตอนนี้มันเป็นบอสระดับสูงของเกมไปแล้ว ใครคิดจะฆ่ามัน ขอให้เป็นกิลด์ระดับกลางก็ยังไม่ได้อีก

เมืองวาริ เกาะเทพคันไม้

หลังจากผ่านการประชุมกันมาหลายชั่วโมง ทุกอย่างก็ลงตัว ผู้เล่นในเมืองที่ระดับต่ำกว่า 60 จะถูกย้ายไปที่อื่นชั่วคราว และเพื่อป้องกันปัญหาคัมภีร์ระดับสูงปะทะกันเอง แต่ละทีมจะแยกย้ายกันไปจัดการบอสลับในทิศทางต่างๆ เป้าหมายก็คือ ไม่ให้พวกมันรวมตัวกันได้

กิลด์ระดับกลางหลายกิลด์ได้รับการอนุมัติให้เข้าสู่สงครามด้วย เช่น กิลด์แพรวสวรรค์ กิลด์สายหมอก และอีกหลายๆ กิลด์ พวกเขาจะทำหน้าที่กำจัดลูกสมุนของบอสลับ

ผู้เล่นที่มีทักษะทางน้ำถูกระดมมาเกือบ 5,000 คน เพราะพวกเขาจะต้องปะทะกับกองทัพขนาดใหญ่มากมายทางทะเล ผู้เล่นที่มีทักษะบินได้หรือมีสัตว์อสูรบินได้ก็ถูกระดมมาประจำการรอบๆ เกาะเช่นกัน กองกำลังนี้เป็นกองกำลังผสมของทุกกิลด์ ซึ่งมีกำลังพลราวๆ 10,000 คน

ผู้เล่นที่มีกองกำลังมากที่สุดคือผู้เล่นที่เน้นปะทะบนบก พวกเขาระดมพลกันมาได้เกือบสามแสนคน ระดมเรือรบทางน้ำมาได้ 3,800 ลำ เรือทุกลำติดตั่งปืนใหญ่เอาไว้ ปืนใหญ่พวกนี้สามารถโจมตีได้ไกลถึงสองกิโลเมตร และบนคาบฟ้าเรือยังติดตั่งฉมวกขนาดใหญ่ไว้ด้วย

นอกจากกลุ่มผู้เล่นแล้ว กลุ่มสัตว์อสูรเลี้ยงปะทะหนักบนบกก็ถูกเกณฑ์เข้ามาต่อสู้ในศึกครั้งนี้ด้วย พวกมันมีจำนวนประมาณ 35,000 ตัว

กิลด์ทั้งหมดที่ประชุมกันค่อนข้างแปลกใจมากที่ราชันมังกรไฟแห่งกิลด์มังกรเพลิงกระตือรือร้นกับการระดมพลเป็นพิเศษ ราชันมังกรไฟเสนอให้คัดเอาเฉพาะคนที่แข็งแกร่งที่สุดของกิลด์ไปปะทะกับบอสลับเท่านั้น เพราะระดับต่ำเอาไปสู้ก็ตายเปล่า ซึ่งทุกคนก็เห็นชอบด้วย

เพียงไม่กี่ชั่วโมง ลูกสมุนของแต่ละกิลด์ก็นำคนไปวางระเบิดในทะเลตามแผนการที่ได้วางไว้ ระเบิดครั้งนี้ใช้มากถึงหนึ่งแสนลูกโดยกระจายไปตามจุดต่างๆ เพื่อเตรียมต้อนรับผู้มาเยือน

กลุ่มของกิลด์เซียนเหยียบฟ้า

"ข้าว่า ไอ้ราชันมังกรไฟมันก็เป็นคนดีกับเขาเหมือนกันนะ ใครจะไปคิดว่า มันจะประกาศขอปะทะกับบอสลับเป็นคนแรกๆ"

เผ่าทะเลกล่าวลอยๆ

"มันจะมีแผนอะไรหรือเปล่านะ" เผ่าพายุถาม

"การเสนอตัวไปสู้กับบอสลับที่อยู่ระดับเท่าไรก็ไม่รู้ เอ็งคิดว่ามันจะได้ประโยชน์อะไร มันมีแต่ความเสี่ยงอย่างเดียว สำหรับข้าไอ้ราชันมังกรไฟมันได้ตัดสินใจจะเสียสละตัวเองมาแล้ว"

เผ่าทะเลตอบ

"ไม่ว่าชนะหรือแพ้ ชื่อเสียงของมันจะดังกระฉ่อนแน่นอน"

เผ่าประจิมกล่าวเสียงเรียบ

"พวกเราเองก็เตรียมตัวรับมือกันเถอะ เหล่าผู้เผ่าทั้ง 220 คน จะต้องทำงานเป็นทีม การเข้าโจมตีในแต่ละจุดจะผิดพลาดไม่ได้ ถ้าตายยกกิลด์ก่อนอีกสามกิลด์ พวกเราคงขายหน้าแย่"

เผ่าทะเลคำราม

เหล่าผู้เผ่าต่างพากันร้องตะโกนดังลั่น รวากับตัดสินใจแล้ว พวกเขาทุกคนจะสู้จนตัวตาย สงครามครั้งนี้ได้ถูกขนานนามว่า 'มหาสงครามเมืองวารีกับบอสลับทั้งสิ้น'

อีกฟากหนึ่งของเกาะ

ราชันสวรรค์กับราชันเทพอมตะกำลังเหม่อมองออกไปยังท้องทะเล

"นายคิดว่า ฝ่ายไหนจะชนะ"

ราชันสวรรค์เอ่ยปากถาม ราชันเทพอมตะขกั้ไหล่กล่าวว่า

"ตอบยาก ถ้าระดับของบอสลับไม่สูงเกินไป พวกเราอาจจะพอมีหวัง"

ราชันสวรรค์สูดหายใจลึกๆ กล่าวว่า

"บอกตามตรงนะ แม้ว่าฉันจะร่วมมือกับนาย ฉันก็ยังไม่มั่นใจจะรับมือบอสลับได้ คูเหมือนการให้สมุนไพร่กับพวกบอสลับจะเป็นความผิดพลาดประการหนึ่ง"

"อย่าไปซีเรียสเลย มันไม่ใช่เพราะสมุนไพร่พวกนี้ห่วยหรือ จึง

ทำให้พวกเราถ่วงเวลามาได้จนถึงปัจจุบัน"

ราชันเทพอมตะกล่าวยิ้มๆ

"จริงสิ นายบอกว่า นายพบเจอคู่ปรับความเร็วแล้ว มันเป็นใครกัน"

ราชันสวรรค์เปลี่ยนเรื่องคุย

"เขาคือคนที่ฝึกคาถานะจังจังง"

ราชันเทพอมตะตอบ

"น่าเสียดาย เขาไม่ได้อยู่ที่นี้ ไม่งั้นทักษะของเขาจะเป็นประโยชน์มาก เรื่องการตามหาไบบวชก็เหมือนกัน ราชันนาไม่ให้เราเราคาดหวังกับมันนัก เพราะต่อให้ได้มา พวกเราก็ฝึกไม่ทัน ในศึกครั้งนี้แม้พวกเราสองคนจะต้องตายระดับลด แต่อย่างน้อยก็ยังเหลือราชันนาไว้กอบกู้กิลด์ในอนาคต"

ราชันสวรรค์น้ำเสียงจริงจัง ราชันเทพอมตะปรายตามองเพื่อน เขามยิ้มกล่าวว่า

"อย่าไปซีเรียสนักเลย ถ้าพวกเราเร่งก็ยังมีอีกหลายกิลด์เร่งตาม"

ในห้องส่วนลับบนเรือรบขนาดใหญ่

ราชันมังกรไฟหัวเราะอย่างพึงพอใจ เมื่อแผนการของเขาดำเนินไปได้ด้วยดี ราชันมังกรไฟมองคู่มือที่ขยับอยู่ข้างๆ ไม่ว่าจะระดับหรือทักษะ มันได้รับการฝึกอบรมมาจากเขาทั้งหมด ไอเทมนี้เป็นของสุดหวงแหนของเขา และจะนำมาใช้ยามจำเป็นเท่านั้น เพราะเขากลัวว่ามันจะถูกทำลายแบบไร้ค่า

แต่ในสถานการณ์ปัจจุบัน มันถึงคราวที่ไอเทมที่ขยับตัวนี้จะถูกใช้งานแล้ว ราชันมังกรไฟมองออกไปนอกหน้าต่าง เวลานี้เขาได้ระดมโกเล็มหินมารวมตัวกันที่นี่ เพื่อแสดงให้ทุกคนในโลกยุทธภพเห็นว่าเขาเอาจริงแน่นอน

"ไปเป็นตัวแทนของฉัน สู้ให้สมศักดิ์ศรี ถ้ารอดมาได้ ถือว่ามันเป็นโชคของฉันและนาย เมื่อนายเป็นร่างก๊อบปี้ของฉัน นายก็ใช้โกเล็มหินให้เต็มที่ ฉันจะรอฟังข่าวดี"

ราชันมังกรไฟสั่ง ร่างก๊อบปี้พยักหน้าและเดินออกจากห้องไป

"ทักษะเปลี่ยนแปลงไปหน้า"

ราชันมังกรไฟกล่าวเบาๆ ใบหน้าของราชันมังกรไฟก็เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม มันเป็นรูปลักษณะหัวหน้ากลุ่มคนหนึ่งที่ราชันมังกรไฟใช้ปลอมแปลงออกไปตรวจหาได้ศึกในกิลด์มานานแล้ว ผู้เล่นในกิลด์มังกรเพลิงรู้จักเขาในนาม 'ไฟมังกร'

ไฟมังกรเดินออกไปยังพื้นที่ว่างด้านหน้าของเรือ เขามองดูร่างก๊อบปี่ของเขาที่กำลังพุดคุยกับลูกสมุนบางส่วนบนฝั่งอย่างพึงพอใจ รวากับว่ามันเป็นตัวของเขาจริงๆ

"เท่านี้แผนการของฉันทันทีสำเร็จไปอีกขั้น ตอนนี้ก็เพียงรอดูว่า บอสลับมันจะเจ๋งจริงไหม"

ไฟมังกรกล่าวรำพึงเบาๆ ก่อนจะหันไปมองลูกสมุนหลายคนที่กำลังเดินเข้ามาหา

"หัวหน้ากิลด์สั่งให้ฉันไปทำภารกิจบางอย่าง เราจะออกเรือทันที โดยใช้เส้นทางหลบเลี่ยงบอสลับทุกตัว"

ไฟมังกรประกาศ

"ครับ หัวหน้าหน่วย"

ลูกสมุนรับคำและแยกย้ายกันไปควบคุมเรือ ราชันมังกรไฟในรูปลักษณะของไฟมังกรมองชายฝั่งที่ค่อยๆ ห่างออกไปอย่างยินดี เพราะความฝันของเขาใกล้จะเป็นจริงแล้ว

กิลด์เทพสวรรค์

ราชันศาสตรา ประมุขกิลด์กำลังนั่งพักอยู่ใต้ต้นไม้ ด้านหน้ามีร่างมังกรคงกระพัน เทพหน้าคำ และราชันผมแดงยืนอยู่ สองคนหลังได้ออกเดินทางไปด้วยคาบิไบจักร ทำให้หลายๆ คนเข้าใจผิดว่า กิลด์เทพสวรรค์ได้ทุ่มกำลังไปกับการตามหาเคสท์ไบบวช แต่แท้ที่จริงแล้ว ทั้งราชันผมแดงและเทพหน้าคำได้แยกย้ายกันไปทำเคสท์ยาระดับสูง พวกเขาเพียงเดินทางไปด้วยกันชั่วคราวเท่านั้น ซึ่งพวกเขาใช้เวลาเพียงสั้นๆ ทำเคสท์สำเร็จได้ยาระดับสูงกลับมาหลายเม็ด พวกเขาเองก็ได้รับรางวัลไปคนละเม็ด ทำให้ปัจจุบันทั้งสองคนมีระดับ 70 กันแล้ว

ก่อนหน้านี้ สมุนไพรหรือยาเลื่อนระดับให้สูงมากกว่า 70 ค่อนข้างหายาก นอกจากราชันศาสตราที่อยู่ระดับ 73 ในกิลด์ก็ยังไม่มียาลูกสมุนคน

ใครมีระดับเกิน 70

ปัจจุบันราชันศาสตราเน้นสร้างผู้เล่นระดับ 70 ไว้ก่อน แต่ถึงกระนั้นก็ยังผลิตผู้เล่นในระดับนี้ได้ไม่มาก ทั้งกิลด์มีผู้เล่นระดับ 70 เพียง 9 คน ซึ่งแตกต่างจากกิลด์สามราชันสวรรค์มาก

ราชันศาสตราเชื่อว่าในทางกลับว่า กิลด์สามราชันสวรรค์มีผู้เล่นระดับ 70 เกือบ 40 คน ระดับสูงกว่า 70 อีกจำนวนหนึ่ง

กิลด์มังกรเพลิงภายใต้ปีกของราชันมังกรไฟ มีผู้เล่นระดับ 70 ประมาณ 38 คน ระดับสูงกว่า 70 ไม่แน่ชัด แต่มีหลายคนเช่นเดียวกับกิลด์สามราชันสวรรค์

กิลด์เซียนเหยียบฟ้า ภายใต้การคุมอำนาจของเผ่าทะเล มีผู้เล่นระดับ 70 ประมาณ 30 คน แม้จะมีผู้เล่นระดับ 70 น้อยกว่ากิลด์หัตถ์ดาวอีกสองกิลด์ แต่กลับมีผู้เล่นที่อยู่ในระดับ 68-69 มากกว่าสองกิลด์แรก เกือบเท่าตัว ส่วนพวกระดับสูงกว่า 70 ขึ้นไป แม้จะมีอยู่บ้าง แต่ก็ยังน้อยกว่าสองกิลด์แรกเช่นกัน

การที่ราชันศาสตรายอมเข้าร่วมรบด้วย เพราะคิดว่าเป็นคิวอีอีลางไฟที่คึกที่สุด ถ้ากองกำลังทั้งสามลดขนาดลง มันจะเป็นโอกาสที่เขาจะผงาดขึ้นมา และต่อให้เขาต้องตาย มันก็คุ้มค่าที่จะเสี่ยง

มังกรคงกระพันเหมือนกับรู้ความคิดของราชันศาสตรา เขาจึงเก็บสมุนไพรเลื่อนระดับขั้นสูงที่ราชันศาสตรามอบให้ไว้ไม่ยอมกิน เพราะเขาอาจจะตายในวันพรุ่งนี้ มันจะเสียของไปเปล่าๆ

เหตุผลที่มังกรคงกระพันไม่ได้รู้สึกสูญเสียใดๆ เพราะการอาศัยอยู่กับคนเงินหนาอย่างราชันศาสตรา มันทำให้เขาอยู่อย่างสบายไปอีกนาน การพลีชีพเพื่อราชันศาสตรา เขายอมได้รับการตอบแทนด้วยเงินจริง ซึ่งมังกรคงกระพันก็ยังไม่เคยผิดหวัง

ได้ค้นไม่อีกค้ำหนึ่งของเกาะที่ถูกจักรพรรดิให้แก่กิลด์สายหมอก

ขุนพลเหล็กได้ตั้งเต็นท์บัญชาการรบที่นี่ พวกเขาได้รับงานกำจัดลูกสมุนของบอสลับที่หลุครอดจากค่านแรกขึ้นมายังพื้นที่ค่านบนภูเขา ซึ่งมันก็ไม่ใช่งานง่ายๆ เลย แม้จะเป็นแค่ลูกสมุนแต่ละระดับพื้นฐานของพวกมันอาจจะสูงกว่า 70 สัตว์อสูรระดับนี้ถือว่าฆ่ายากมากๆ พวกเขาจึงต้อง

วางแผนทำงานกันเป็นทีม เพื่อลดเวลาในการฆ่าพวกมัน

"เมฆพยัคฆ์คิดต่อมาไหม" ขุนพลเหล็กเอ๋ยปากถาม

"พี่ชายคิดต่อมาแล้ว ตอนนี้ข้าจะไล่ถึงช่องเขาสุรกายแล้ว"

เทพธิดาทอฝันตอบจบ กวนอิมหยกก็เดินเข้ามาจากทิศทางหนึ่ง
เทพธิดาทอฝันยิ้มกล่าวว่า

"ขอแสดงความยินดีด้วยพี่สาว แม้จะได้รับประสบการณ์เฉียดตาย
จากการไปทำเคสระดับสูงมา แต่ก็ทำให้ได้รับโชคในคราวเดียวกัน
ใครจะไปคิดว่ากวนอิมหยกของกิลด์สายหมอกจะมีระดับพื้นฐานก้าว
กระโดดเร็วเช่นนี้"

"ก็แค่ระดับ 70 ถ้าเทียบกับยอดฝีมือคนอื่น ๆ ในเกม ฉันยังอยู่
หางแถว"

กวนอิมหยกตอบ ขุนพลเหล็กหัวเราะกล่าวว่า

"ไม่ต้องถ่อมตัวหรอก ฝีมือของเธออาจจะสามารถเอาชนะผู้เล่น
ระดับ 71 ได้แล้วด้วยซ้ำ การที่เธอแข็งแกร่งขึ้นมาได้ขนาดนี้ มันเป็นโชค
ของกิลด์พวกเราอย่างแท้จริง"

"ใช่ ฉันเห็นด้วยกับหัวหน้ากิลด์" เทพธิดาทอฝันกล่าวสนับสนุน

"กำลังคุยเรื่องอะไรอยู่หรือ" กวนอิมหยกเปลี่ยนเรื่องคุย

"เรื่องของพี่เมฆพยัคฆ์" เทพธิดาทอฝันตอบ

"พอมีความหวังจะได้ไปบวชมาไหม"

กวนอิมหยกถามต่อ เทพธิดาทอฝันถอนใจกล่าวว่า

"ความหวังน้อยมาก"

เทพธิดาทอฝันมองไปยังขุนพลเหล็ก ก่อนจะกล่าวต่อไปว่า

"แต่ฉันรู้ความลับเรื่องหนึ่ง หัวหน้ากิลด์แกล้งให้เขาไปทำภารกิจนี้
เพื่อหาทางไล่เขาออกจากเมืองวารี"

ขุนพลเหล็กกำลังจะคืบหน้าถึงกับส่ายคอออกมา

"เพื่อรักษากำลังบางส่วนไว้สินะ" กวนอิมหยกกล่าวขมขื่น

ขุนพลเหล็กถอนใจกล่าวว่า

"ศึกครั้งนี้ ความหวังได้รับชัยชนะน้อยมาก ถ้าพวกเขาสองคนเห็น
ท่าทางไม่ดี ให้ถอนกำลังไปเช่นกัน ฉันในฐานะหัวหน้ากิลด์จะถอยไม่ได้
เด็ดขาด"

"ทำไมหัวหน้าพูดแบบนั้น อย่าลืมในปัจจุบันมีผู้ครอบครองคัมภีร์จักรพรรดิทั้งสี่คนคัดสินใจผู้ตายกับบอสลับแล้ว"

เทพธิดาทอฝันกล่าวว่าน้ำเสียงหงุดหงิดอยู่บ้าง

"เฮ้อ...บอสลับพวกนั้นไม่ระจอกเลย ทำตามที่คุณบอกก็แล้วกัน"

ขุนพลเหล็กกล่าวว่าอืมๆ จบ ทั้งหมดก็พบเห็นเรือรบสีขาว มีรูปปั้นเทพธิดาคั่งอยู่บนคาคฟ้าเรือ กำลังมุ่งหน้ามายังเกาะเทพคันไม้

"ว้าว...คิดไม่ถึงถึงกลิ่นนางฟ้าจะมาที่นี้ด้วย"

ขุนพลเหล็กกล่าวจบ ทั้งหมดก็เห็นผู้เล่นหญิงนับสิบคนทะยานร่วงลงสู่พื้นน้ำ พวกเธอเหยียบย่างเท้าวิ่งบนพื้นน้ำราวกับพื้นดิน พริบคาก็ทะยานเข้าหาฝั่งด้วยความเร็วสูง

"พวกเธอล้วนเป็นระดับสุดยอดฝีมือ" กวนอิมหยกร้องอุทาน

ขุนพลเหล็กมองคูหญิงสูงวัยสวมหน้ากากที่ด้านหน้าสุด

"นี่ไม่ถึง ประมุขหญิงแห่งกลิ่นนางฟ้าจะมาด้วยตัวเอง"

ขุนพลเหล็กกล่าวว่าเสียงเรียบ เทพธิดาทอฝันเห็นการเคลื่อนไหวของหญิงสาวชุดขาวใส่หน้ากากเร็วมากๆ เธอจึงหันไปมองกวนอิมหยกกล่าวว่า

"พี่สาว พวกเธอเก่งมากหรือ"

"เก่งมาก ทีมนี้น่าจะมีระดับ 70 หรือมากกว่า ผู้หญิงสูงวัยที่ด้านหน้า คุณากลัวที่สุด"

"หัวหน้า ฉันไม่รู้เรื่องประมุขหญิงกลิ่นนางฟ้ามากนัก ปัจจุบันเธอระดับเท่าไร"

เทพธิดาทอฝันหันไปถามขุนพลเหล็ก

"ตอบยาก แต่ฉันคิดว่า ถ้าระดับไม่เท่ากับเผ่าทะเลก็ต้องสูงกว่า"

ขุนพลเหล็กตอบ ทำให้เทพธิดาทอฝันคาใจเท่าไร

หน้าเกาะเทพคันไม้ เผ่าทะเลและเหล่าเผ่าวัยชราต่างๆ ออกมา ยืนต้อนรับ

"ไม่ได้เจอกันช้านาน ยังไงก็ขอบคุณที่มายังเกาะเทพคันไม้"

เผ่าทะเลเอ่ยปากทักทายก่อน

"ไม่เป็นไร พวกเราเพื่อนเก่ากัน ศึกรั้งนี้ไม่ใช่การแทรกแซงเรื่องราวระหว่างกิลด์ แต่เป็นการปกป้องดินแดนเมืองวาริ มันไม่ผิดกฎที่พวกเรา

จะเข้ามาช่วยเหลือ"

หญิงชราปีคั้งใบหน้าตอบ เฒ่าทะเลมองไปยังเหล่าผู้เล่นหญิงใสน้ำอากาศที่อยู่เบื้องหลัง

"ไม่คิดจริงๆ เธอจะปั้นเด็กเหล่านี้จนมีระดับสูงได้ในเวลาอันรวดเร็ว"

เฒ่าทะเลกล่าวชมเชย

หญิงชราหันไปมองหญิงสาวที่อยู่ข้างๆ และเอ่ยปากเรียก เธอก็เข้ามายืนอยู่ใกล้ๆ

"นี่เป็นลูกศิษย์คนสนิทของฉัน เธอชื่อ เทพธิดาวายุภักษ์ เธอเพิ่งจะผ่านสู่ระดับพื้นฐานที่ 72 เมื่อเช้านี้"

หญิงชรากล่าวเบาๆ ทำให้เฒ่าทะเลคาใจ เพราะผู้เล่นที่ทะเลระดับ 72 มีไม่มากนัก และการมีผู้เล่นระดับสูงมาช่วยรบนับเป็นความโชคดีอย่างมาก เทพธิดาวายุภักษ์กล่าวว่าสวัสดิ์และยกมือไหว้เหล่าผู้เฒ่าทั้งหลายที่ยืนออกันอยู่

"ยินดีที่รู้จักช่วยหนู ระดับพื้นฐานของเธอก็จะช่วยพวกเราได้มากมายเอ่อ...เชิญทุกคนเข้าไปคุยกันข้างในกันดีกว่า ที่นี้ลมแรงเกินไป"

เฒ่าทะเลกล่าวยิ้มๆ และผายมือเชื้อเชิญ

หน้าช่องเขาอสุรกาย

ในที่สุคกิลด์สายหมอกภายใต้การนำของเมฆพยัคฆ์ก็มาถึงจนได้ พวกเขาเดินทางช้าเพราะได้นำกองกำลังมาด้วยจำนวนมาก จึงมาถึงในเวลาใกล้เคียงกับสมาชิกของกิลด์อื่นๆ มีทั้งกิลด์สามราชันสวรรค์ กิลด์เซียนเหยียบฟ้า กิลด์มังกรเพลิง กิลด์เทพสวรรค์ และกิลด์อื่นๆ อีกมากมาย

ความลับเรื่องสมุนไพรเกรสได้ถูกบอกเล่าในกิลด์ใหญ่ๆ ผู้เล่นกิลด์เซียนเหยียบฟ้าบางคนสนิทกับเมฆพยัคฆ์จึงบอกความลับนี้แก่เขา กิลด์ระดับสูงอื่นๆ ก็เช่นกัน หลังจากบอกไปเพียงคนเดียว ความลับก็แพร่กระจายไปเหมือนไฟลามทุ่ง ไม่นานก็รู้กันหมด มันจึงไม่เป็นความลับอีก

โชคยังดี สมุนไพรเกรสมีนานา จึงไม่ได้เกิดการแย่งชิงกันขึ้น

ระหว่างที่เทพกระบี่ไร้สำนึกกับอุ้งเงินฝักผ่อนและติดตามข่าวสาร
นางซาได้ขอตัวไปตามหาสุสานกระดูกสัตว์สุรนอินทรี โดยนางซาตั้ง
ขอมบี้แมนไว้ให้ดูแลพวกเขา

สองหนุ่มต่างก็รู้ดี การไปตามหาสมุนไพรสร้างกระดูกจะต้องบุก
เข้าไปในรังของสัตว์สุรนอินทรี มันมีอันตรายมาก ถ้าพวกเขาไปด้วย
จะกลายเป็นภาระของนางซา

นางซาเมื่อเหยียบย่างเข้าสู่รังสัตว์สุรนอินทรีก็ระเบิดพลังยุทธ
ระดับ 78 ออกมา สัตว์สุรนอินทรีสัมผัสถึงอันตราย พวกมันจึงไม่โผล่
หัวออกมาให้นางซาเห็นสักตัว แม้แต่สัตว์สุรนอินทรีเด็กที่เคยรุมเล่นงาน
สองหนุ่มก็หายไปถึง

นางซาเดินชมวิวย่างช้าๆ ผ่านรั้วขนาดใหญ่หลายร้อยรั้ว ไร่เงาที่
นั่งอยู่บนไหล่ของนางซาเลิริมฝีปากของมันตลอดทาง เมื่อมันได้พบเห็น
ไฉ่ไบใหญ่จำนวนนับไม่ถ้วน นางซาใช้ทักษะดวงตาเวหาในการตรวจสอบ
พื้นที่ มันเป็นเหมือนทักษะทุ่นแรงไม่ให้นางซาเดินแบบเสียงดวง

เวลาผ่านไปเกือบชั่วโมง ในที่สุดเขาก็ก้าวเข้ามายังพื้นที่แอ่งกระทะ
มันคล้ายกับสุสานสัตว์สุรนอื่นๆ ที่เขาเคยเจอ

"หมอกพิษ"

นางซากล่าวเบาๆ เมื่อเห็นหมอกพิษสีเขียวปกคลุมทั่วแอ่งกระทะ
โครงกระดูกขาวโพลนบางส่วนที่โผล่ขึ้นมาเหนือหมอกพิษบ่งบอกว่า ที่นี่
เป็นสุสานกระดูกสัตว์สุรนอินทรีไม่ผิดพลาดแน่

"ไร่เงาไปซ่อนตัวก่อน"

นางซาสั่ง ไร่เงาก็หายตัวเข้าไปในแหวน

"หอกประหารจักรพรรดิสังหารเทพ"

นางซากล่าวเบาๆ หอกสีทองแดงก็ปรากฏอยู่ในมือของเขา

"เพลิงทองแดง"

นางซาเรียกใช้ทักษะเพลิงประจำหอก มันก็ลุกโชนขึ้นทันที นางซามี
ระดับพื้นฐานอยู่ที่ 78 แล้ว เขาสามารถบังคับเพลิงเผาพิษได้ในระยะทาง
มากกว่า 30 เมตร

นางซาเห็นร่างลงไปแอ่งกระทะ หมอกพิษถูกกำจัดไปอย่าง
รวดเร็ว

"ก็!"

จู่ๆ นางซาก็ได้ยินเสียงกริคร้องดังมาจากด้านหน้า นางซาจึงรู้ว่า มีสัตว์อสูรซ่อนตัวในหมอกพิษ นางซาที่เรียกใช้สกลระวังภัยอยู่ ยังไม่สามารถตรวจสอบพบการคงอยู่ของมันได้ แสดงให้เห็นว่าสัตว์อสูรตัวนี้อยู่ไกลออกไปมาก

"อืม...ไม่รู้เป็นสัตว์อสูรอะไร แต่มันคงรู้มีการบุกรุกพื้นที่ของมันแล้ว"

นางซาร่ำพียงเบาๆ แต่เขาก็ไม่กลัว ด้วยระดับพื้นฐาน 78 ในปัจจุบัน ต่อให้เป็นสัตว์อสูรระดับ 85 เขาก็สามารถหนีเอาชีวิตรอดจากเงื้อมมือของมันได้

นางซาเดินบุกเข้าไปในสุสานกระดูกสัตว์อสูรนอกอินทรีเกือบหนึ่งร้อย เมตร สกลระวังภัยก็เตือน ไม่นานสัตว์อสูรเจ้าถิ่นก็โผล่ออกมาจนได้

'สัตว์อสูรหนอนกินซาก ระดับ 72 เตรียมโจมตี'

'สัตว์อสูรหนอนกินซาก ระดับ 70 เตรียมโจมตี'

'สัตว์อสูรหนอนกินซาก ระดับ 71 เตรียมโจมตี'

เสียงคอมพิวเทอร์ในหัวของนางซาดังต่อเนื่อง

สัตว์อสูรหนอนกินซากโผล่ออกมาสามตัว มันยกหัวขึ้นสูงเกือบสิบ เมตร ปากของมันมีลักษณะเป็นวงกลม และฟันของมันเป็นซี่ๆ ลึกเข้าไปข้างใน ลำตัวของมันมีขนาดใหญ่และยาวเกือบสามสิบเมตร นอกจากนี้บนลำตัวของมันยังมีรูเล็กๆ ไว้พ่นควันพิษสีเขียวออกมาเรื่อยๆ ด้วย

"ทักษะนิวสายฟ้า"

นางซาเรียกใช้ทักษะโจมตีระยะไกล ลำแสงสีฟ้าพุ่งออกมาจากนิ้วของนางซา คุม! มันระเบิดหัวของสัตว์อสูรหนอนกินซากสองตัวตายในพริบตา

พวกมันยังไม่ได้ทำอะไรเลย นอกจากยกหัวคุตคุตที่บุกเข้ามาถึงถิ่น พลังของลำแสงไม่ได้สิ้นสุดที่แค่นั้น มันยังพุ่งไประเบิดผนังหินของแอ่งกระทะอีกฝั่งที่อยู่ไกลออกไปเกือบห้าร้อยเมตร

ครินๆ! ครินๆ! พื้นที่แอ่งกระทะด้านตรงข้ามทรุดลงมาพร้อมกับดินนับแสนตัน ฝุ่นดินฟุ้งเคลือบอวลขึ้นไปในอากาศสูงหลายเมตร เหล่าสัตว์อสูรหนอนกินซากภายในสุสานพากันกริคร้อง

"รุนแรงเกินไปซะ ตามจริงแค่ใช้พลังที่ระดับ 73 ก็น่าจะเพียงพอ"

พอแล้ว"

นางซากล่าวพิมพ์ว่า เขาไม่คิดว่าพลังของทักษะนี้วิเศษฟ้าจะโหดขนาดนี้

ชั่วอึดใจต่อมา เสียงรายงานการตายของสัตว์อสูรคั้งขึ้นในหัว นางซาคิดจะเล่นงานตัวที่เหลือ แต่กลับพบว่าพวกมันแผ่หนีหายไปเรียบร้อยแล้ว นางซาระเบิดพลังเพลิงทองแดง ทำการกวาดล้างพิษสีเขียวให้หมดสิ้น ก่อนจะเริ่มก้าวเท้าบุกเข้าไปข้างหน้าอีกครั้ง เสียงเคลื่อนไหวดังออกมาจากภายในหมอกพิษสีเขียว มันเป็นเสียงการหลบหนีของสัตว์อสูรนอนกินซากหลายตัว นางซาอดหัวเราะขำไม่ได้ ดูเหมือนพลังของเขาส่งสร้างความหวาดกลัวให้แก่พวกมันอย่างมาก

นางซาวาดตามองไปด้านหลัง เขาพบเห็นเส้นทางแยกหลายเส้นทาง มันเป็นเส้นทางที่สัตว์อสูรนอนกินซากใช้เป็นทางเดินนั่นเอง

"ไปทางไหนดีเนี่ย ใช้ทักษะดวงตาเวหามองก็ไม่ได้ด้วยสิ คิดหมอกพิษ"

นางซาบ่นพิมพ์ว่า

"ช่างเถอะ ไปทางซ้ายก่อนก็แล้วกัน"

นางซากล่าวจบก็เดินเลี้ยวซ้าย

เกือบสองนาทีก่อน นางซาก็พบเห็นสมุนไพรสร้างกระดูกที่เขาต้องการ มันขึ้นอยู่บนกองกระดูกเป็นบริเวณกว้าง

นางซาคำนวณด้วยสายตา มันมีมากกว่าพันต้นแน่นอน นางซาไม่แปลกใจที่พบเห็นสมุนไพรสร้างกระดูกที่นี่เยอะ เพราะยากมากที่จะมีผู้เล่นเข้ามาถึงจุดนี้ บางทีเขาอาจจะเป็นคนแรกที่เข้ามาที่นี่ก็เป็นได้

นางซาไม่รอช้า เปิดประมุขิตีและส่งลูกสมุนยักษ์เขาเคียวออกมาช่วยเก็บเกี่ยว 200 ตัว เพราะถ้าเขาเก็บคนเดียว พลังนี้ก็เก็บไม่หมด

เหล่าสมุนเมื่อได้รับคำสั่งจากเจ้านาย มันก็เริ่มทำการเก็บสมุนไพรสร้างกระดูก ส่วนนางซาก็หาสถานที่นั่งพัก เขาทำหน้าที่อย่างเดียวคือ ไม่ให้หมอกพิษเข้ามาในบริเวณนี้ เพราะต่อให้เป็น Undead ยักษ์เขาเคียวเจอหมอกพิษเข้าไปก็ตายเหมือนกัน

เวลาผ่านไปเกือบชั่วโมง นางซามีสมุนไพรสร้างกระดูกในกระเป๋าคือ 3,850 ต้นแล้ว นางซาจึงขยายพื้นที่เก็บเกี่ยวออกไปไกลกว่าเดิม สัตว์อสูร

หนอนกินซากไม่กล้าโผล่มาให้เห็นอีกเลย แม้ฉางชาจะได้ยินเสียงร้อง มันก็เป็นเสียงร้องมาจากที่ไกลๆ

เวลาผ่านไปสามชั่วโมง ฉางชายังคงขยายพื้นที่เก็บเกี่ยวสมุนไพรสร้างกระดูกอย่างต่อเนื่อง จนได้สมุนไพรมากกว่า 6,000 ต้นแล้ว ตอนนี้เขาสามารถมีกองทัพได้มากมาย

ฉางชาเงยหน้ามองท้องฟ้า ตะวันใกล้จะตกดินแล้ว เขาจึงตัดสินใจเลิกเก็บเกี่ยวและนำกองกำลังยักษ์เขาเดียวเข้าไปไว้ในประมุขิเคินเคิม

ฉางชาเห็นร่างขึ้นจากสุสานกระดูกสัตว์สูรนกอินทรี เขามองกลับลงไป พบว่าหมอกพิษสีเขียวได้เข้าปกคลุมพื้นที่อย่างรวดเร็ว ไม่นานมันก็เต็มไปด้วยหมอกพิษ

ฉางชาคิดว่า ถ้าเขาไม่มีสกลเพลิงทองแดง ก็คงกำจัดพิษและเข้าไปเอาสมุนไพรสร้างกระดูกไม่ได้ เช่นเดียวกัน ถ้าระดับพื้นฐานของเขาต่ำ เขาก็หมดสิทธิ์ แม้จะกำจัดหมอกพิษได้

ฉางชาต้องการทดสอบอะไรบางอย่างจึงใช้ทักษะซ่อนระดับไปที่ 65 ระหว่างเดินเข้าสู่พื้นที่รังสัตว์สูรนกอินทรี มันก็มีนกเด็กหัวๆ คิดจะโจมตีเขา แต่พอเขาระเบิดพลังยุทธที่แท้จริงออกมา พวกมันที่วิ่งเข้าหาเขาก็รีบเปลี่ยนทิศทางพากันวิ่งหนีป่าราบ แม้แต่แม่ของมันก็เผ่นเช่นกัน แสดงให้เห็นว่าโปรแกรมของสัตว์สูรบบางตัวได้มีการวิเคราะห์การอยู่รอดของตัวเอง ถ้าฝ่ายตรงข้ามระดับสูงกว่ามากๆ พวกมันก็จะไม่ต่อสู้ด้วย

ฉางชากลับมาถึงเต็นท์ที่พักมันก็ค่ำแล้ว สองหนุ่มนั่งคุยกันฆ่าเวลารอฉางชาอย่างออกรสออกชาติ เมื่อเห็นฉางชากลับมา อุ้งเงินก็เรียกเขาไปกินข้าว

"บอส รู้ไหมเมืองวารีกำลังสนุกกันใหญ่" อุ้งเงินกล่าวขึ้น

"ฉันไม่ได้ติดตามข่าววันนี้เลย ไหนเล่าให้ฟังซิ"

ฉางชาตอบ พร้อมกับเปิดฝาอาหารที่อยู่ตรงหน้า

"กิลด์ต่างๆ ในเมืองวารี ตัดสินใจร่วมมือกันเพื่อพิชิตบอสลับทั้งสี่" อุ้งเงินตอบ

"โอ...ไม่เลว เป็นการตัดสินใจที่ฉลาดมาก ถ้าพวกเขาเลือกต่างคนต่างอยู่ พวกเขาจะถูกกำจัดไปเรื่อยๆ ในที่สุดเมืองวารีจะหายไป" ฉางชาตอบ

"แต่มีเรื่องประหลาดใจยิ่งกว่านั้น" อุ๋เงินกล่าวต่อ

"เรื่องอะไรหรือ" ฉางซาถามกลับ

"กิลด์นางฟ้าที่ประกาศตัวไม่ยุ่งเกี่ยวกับความขัดแย้งของกิลด์ใหญ่ นำกำลังสาว ๆ ไปปรากฏตัวที่เกาะเทพตันไม้ ฉันได้ข่าวว่า ทุกคนที่เข้ากิลด์นางฟ้าล้วนถูกคัดสรรพิเศษ พวกเธอจะมีความมั่งคั่งเฉพาะตัวแทบทั้งสิ้น"

อุ๋เงินตอบพร้อมกับทำหน้าเคลิ้มๆ ฉางซานึกไปถึงเทพธิดาวายุภักษ์ เขาคลี่ยิ้มกล่าวว่า

"อย่าหลงไปกับรูปโฉมภายนอกน่ะเลย"

"ปึกโอ๋บอส! ผู้ชายทั้งหนึ่งล้านคน เจอสาวสวยมีหันทุกคนแหละ ส่วนเรื่องนิสัยหรืออื่นๆ ไว้คบกันแล้วค่อยว่ากันอีกที ฮ่าๆ!"

อุ๋เงินตอบ ทำให้เทพกระบี่ไร้สำนึกหัวเราะจามจนตัวงอ

"เบ๊สองมันพุดกุกแอะ ฉันเห็นคิ้วกับเขานะบอส"

เทพกระบี่ไร้สำนึกกล่าวสนับสนุน

"เฮาเถอะ แล้วไงต่อ"

ฉางซากล่าวพร้อมกับเริ่มกินอาหารกระป๋อง

"เฮ้อ...บอสไม่รู้จะอะไรจริงๆ เลย กิลด์นางฟ้ามีแค่คนเก่งๆ นะบอส นอกจากระดับของประมุขกิลด์จะไม่อ่อนค้อยกว่าหัวหน้ากิลด์ต่างๆ แล้ว แถมลูกศิษย์ของนางที่พามาด้วย ก็มีการเล่าลือในช่องสื่อสารว่า มีระดับไม่ต่ำกว่า 70 ที่สำคัญลูกศิษย์คนสนิทของนางทั้งสามคน มีระดับอยู่ที่ 72 แล้ว คนที่ปรากฏตัวที่เกาะเทพตันไม้ก่อนคนอื่นคือ เทพธิดาวายุภักษ์"

อุ๋เงินกล่าวน้ำไหลไฟดับ

ฉางซาได้ยินชื่อนี้ เขาชะงักไปเล็กน้อย เพราะนึกไม่ถึงระดับของหญิงสาวคนนี้จะไปไกลถึงขนาดนั้นแล้ว

"เธอมีฉายาว่า หิมะเย็น อีกสองคนคือ เทพธิดาเพลิง ฉายาว่า เพลิงร้อนนำเพลิงไหล และคนสุดท้าย เทพธิดาร้อยพิษ ฉายาว่า มนต์เสน่ห์ร้อยพิษ ถ้าบอสได้เห็นพวกเธอ บอสจะต้องตกหลุมรักเหมือนฉัน"

อุ๋เงินกล่าวต่อ น้ำเสียงของเขาเหมือนจะหลงไหลสาว ๆ กลุ่มนี้มาก

"เฮ้อ...เปล่าประโยชน์น่า เบ๊สอง ไม่มีอะไรสร้างความหวนไห้ให้แกंबอสของเราได้หรอก เพราะบอสของเราใจแข็งปานหินผา รักไม่ยุ่งมุ้งแต่เกม"

เทพกระบี่ไร้สำนึกกล่าวพร้อมกับส่ายหน้า ฉางซายิ้มกล่าวว่า

"ดูเหมือนฉันจะเคยคุยกับหนึ่งในสามคนนั้นนะ"

"อ้ากกก! บอสได้คุยกับใครหรือ" อุ๋เงินกริคร้อง

"เทพธิดาวายุภักษ์"

ฉางซาตอบ ในขณะที่เริ่มส่งอาหารเข้าปากอย่างเอร็ดอร่อย

"หิมะเย็น ว้าว! เธอสวยและน่ารักมาก ฉันเคยเห็นเธอมาสองครั้งแล้ว เพียงแต่...ไม่ได้คุยกับเธอแค่นั้นเอง"

อุ๋เงินตอบเสียงเศร้าในคอนท้าย

"เฮ้! ฉันอยากเจอเธอสักครั้งจัง บางทีหน้าตาหล่อๆ ของฉันในเกมนี้ อาจจะทำให้เธอหลงรัก ฮ่าๆ!"

เทพกระบี่ไร้สำนึกกล่าวติดตลก

"ฮ่าๆ! เทพอั้วนนายไม่คุ้นกับชื่อของเธอหรือไง"

ฉางซาเอ่ยปากถาม เทพกระบี่ไร้สำนึกทำหน้างวงวยอยู่บ้าง จนฉางซาต้องทำปากว่า บี้ม! เทพกระบี่ไร้สำนึกจึงเบิกตาโต

"อ้ากกก! ยัยคนที่ไล่แก้ค่ายกกระเบิดของพวกเราในเกมก่อนหรือ"

เทพกระบี่ไร้สำนึกถาม ฉางซายิ้มพยักหน้าหงึกๆ อุ๋เงินทำหน้างกล่าวว่า

"ดูเหมือนจะเป็นคนรู้จักกันมาก่อนสินะ"

"ต้องบอกว่า ตามฆ่ากัน จะเหมาะสมกว่าเบ๊สอง ฮ่าๆ!"

เทพกระบี่ไร้สำนึกกล่าวจบ ก็เริ่มเล่ารายละเอียดบางส่วนในอดีตให้อุ๋เงินได้รับฟัง มันทำให้เขาตะลึงมาก เพราะมันเป็นอีกด้านของสาวงามที่ไม่มีใครได้รู้

หลังจากกินอาหารค่ำเสร็จ ก็ถึงเวลาที่ฉางซาจะสร้างโกเล็มหินระดับแม่ทัพเดินเท้าแล้ว เพราะมันเป็นสิ่งเดียวที่จะนำมาทดแทนกองกำลังผู้เล่นที่เขาขาดไป

ฉางซาทำการเรียก Undead ออกมา ทั้งเทพกระบี่ไร้สำนึกและอุ๋เงินยืนดูด้วยความสนใจ ฉางซาทำการโยนสมุนไพรสร้างกระดูกเข้าไปในช่องมิติ

ระหว่างที่รอกระบวนการผลิต ฉางซาก็เดินเข้ามาหาสองหนุ่มที่ยืนคุยกันอยู่

"บอส แม่ทัพโกเล็มหินตัวนี้ระดับไหน" อุ๋เงินเอ่ยปากถาม
"ระดับ 70"

นางซาตอบ ทำให้สองหนุ่มอ้าปากค้าง

"พระเจ้าช่วยกลัวทอค! ระดับสูงกว่าฉันตั้งเยอะ"

เทพกระบี่ไร้สำนึกร้องอุทาน

"บอสจะสร้างมันกี่ตัว" อุ๋เงินถามต่อ

"ฉันจะสร้างสิบตัว" นางซาตอบ

"ทำไมบอสไม่สร้างสักร้อยตัวไปเลย มันจะช่วยพวกเราได้มาก ถ้าต้องการไปเมืองวาริ"

อุ๋เงินรีบพุดน้ำเสียงคั้นเค้น นางซาเบ้าปากกล่าวว่า

"นายคิดหาหนึ่งตัว ฉันใช้เงินผลิตมันเท่าไร"

อุ๋เงินทำหน้างงๆ ก่อนจะกล่าวว่า

"คง 100 ไมก็ 200 ล้านมั้ง"

"1,000 ล้าน"

นางซาตอบ ทำให้อุ๋เงินถึงกับเผ่าอ่อน เทพกระบี่ไร้สำนึกเบิกตากว้าง
เท่าไรห่าน

"สิบตัวก็ 10,000 ล้าน"

อุ๋เงินครางออกมาเบาๆ การใช้เงินระดับนี้แบบหน้าขึ้นตาบาน คงมี
แค่บอสของเขาเท่านั้นที่ทำได้

เวลาผ่านไปเรื่อยๆ จนกระทั่งแม่ทัพโกเล็มหินตัวแรกผลิตสำเร็จ
ประมุขมิติก็เปิดออก แม่ทัพโกเล็มหินตัวสูงใหญ่ก็ไหลออกมา เมื่อมันเห็น
นางซามันก็คุกเข่าลงทำความเคารพ

ร่างของแม่ทัพโกเล็มหินเคินเท้า มีขนาดใหญ่กว่าโกเล็มหินอัศวิน
เคินเท้ามาก นางซาสงสัยอยู่บ้าง ถ้าโกเล็มหินอัศวินเคินเท้ามีการพัฒนา
ระดับพื้นฐานจนถึงระดับ 70 รูปร่างของมันจะเปลี่ยนไปไหม

"สุคยอคบอส! มันทั้งตัวใหญ่ ระดับสูง แดมเป็นอมตะ ใครจะล้ม
มันคงทำไม่ได้ง่าย ๆ"

อุ๋เงินกล่าวเสียงดัง

"ขอให้มันใหญ่ มันก็ยังมิ้อจำกัดอยู่ไซ้ไหมบอส"

เทพกระบี่ไร้สำนึกมองเห็นอักษร Undead บริเวณหน้าผาก เขาก็

พอจะสันนิษฐานวิธีการทำลายมันได้ ฉางซาพยักหน้ากล่าวว่า

"ฉันทวิธีแก้ไขไว้แล้ว คุณลล์พลี"

ฉางซากล่าวจบก็เปิดประตูมิติ นำโกเล็มหินอัศวินเดินเท้าออกมาหนึ่งตัว เมื่อเทพกระบี่ไร้สำนึกได้เห็น เขาก็หวั่นระอออกมาเสียงดัง มีเพียงอุ้งเงินที่อยู่ไม่ออกและยังทำหน้างงๆ ไม่รู้สองคนนี้คุยอะไรกัน

"บอสใช้อะไรฉาบปิดอักษร" เทพกระบี่ไร้สำนึกถาม

"แบ่งทำซาลาเปานะสิ เสร็จแล้วก็ทาสีน้ำมันทับไป" ฉางซาตอบ

เทพกระบี่ไร้สำนึกพยักหน้าหงิกๆ กล่าวว่า

"เนียนจนมองไม่ออกเลย แต่ถ้ามันถูกทำลายตำแหน่งนั้นจะทำอย่างไร
แบ่งคงหลุดแน่ๆ"

"ถ้ามันเป็นแบบนี้ก็คงได้แต่ทำใจ"

ฉางซาตอบพร้อมกับส่ายหน้า

อุ้งเงินไม่รู้คุยเรื่องอะไรจึงเข้าชี้ถามเทพกระบี่ไร้สำนึก จนฝ่ายตรงข้ามต้องเล่าเรื่องนี้ออกมา

"เอาละ พวกนายไปนอนเถอะ ฉันทจะอยู่ดูการผลิตอีกสักพัก"

ฉางซากล่าวจบ สองหนุ่มก็แยกย้ายกันไปนอน เพราะพรุ่งนี้จะต้องเดินทางตั้งแต่เช้า ฉางซาปล่อยไร่เงาออกมาเพื่อให้มันชุดหาสมุนไพรแถวนี้ ไร่เงาออกมาข้างนอกปึก มันก็มุดหายลงไปในดิน ฉางซาไม่รู้มันจะรีบไปไหน แต่เขาก็ไม่ได้สนใจมันนัก เขาคิดว่ามันคงไปหาสมุนไพร ไม่ก็ไปหาของกิน

ฉางซาเคาถูกต้อง ไร่เงามันไปหาของกิน ซึ่งของกินที่มันหมายตาไว้ก็คือ ไข่สัตว์อสุรณกอินทรีนั่นเอง

วันนี้ช่างเป็นคราวเคราะห์ของสัตว์อสุรณกอินทรีเสียจริงที่ถูกรังแกทั้งจากผู้ไล่และสัตว์อสุร

เช้าวันต่อมา

ฉางซาเผล่ออกมาจากเตียงตั้งแต่เช้า แต่ก็ยังมีคนตื่นเชากว่าเขาสองหนุ่มเวลานี้ได้ตื่นมานั่งเฝ้าหน้ารูนอนของไร่เงานานแล้วแต่มันก็ไม่ได้เผล่ออกมา จนกระทั่งฉางซาเข้ามาสมทบกับสองหนุ่มไร่เงาจึงขึ้นมาจากภูม้นริบขนเอาสมุนไพรต่างๆ ออกมาจากกระเป๋าหน้าท้องของมัน สามหนุ่ม

ตื่นเต้นมาก เพราะสมุนไพรมีเยอะมากและหลากหลายสายพันธุ์ แต่เมื่อดางซาหีบเอาหนังสือออกมานั่งตรวจสอบแล้ว ความทึ่งก็สิ้นสุด เพราะมันมีแค่สมุนไพรที่เป็นยารักษาสัตว์อสูร แต่ก็ยังดีนางซาได้สมุนไพรไว้สำหรับปรุงยาพิษหลายชนิดด้วย

"เฮ้อ...ไม่มีสมุนไพรเลื่อนระดับสักคัน"

อุ๋เงินกล่าวพร้อมกับถอนใจยาว

"พื้นที่ค่อนข้างกว้าง การจะหาสมุนไพรเลื่อนระดับมันคงไม่ง่าย เหมือนปอกกล้วยหอก ถ้าพวกเราไม่ฟลุคตั้งเดินที่ถูกตำแหน่งจริงๆ คงยากจะเจอ"

นางซากล่าวพร้อมกับส่ายหน้า

"กินข้าวเข้าก่อนออกเดินทางกันเถอะ"

นางซากล่าวคืบท

ป่าสัตว์อสูรบกพันฉลาม

ในที่สุดกิลด์มังกรเพลิงกับกิลด์เซียนเหยียบฟ้าก็ได้เจอกัน ทั้งสองกิลด์พยายามแข่งกันฝ่าฝูงสัตว์อสูรบกพันฉลามเข้าไป เพราะไม่มีประโยชน์ที่จะต่อสู้กันเอง ทั้งสองกิลด์พยายามใช้กำลังของตัวเองบุกฝ่าเข้าไป แต่ก็ยังไม่สำเร็จ เพราะสัตว์อสูรบกพันฉลามเยอะมาก พิษกินแม้จะใช้ทักษะคำคินเข้าไปก็ยังไม่สำเร็จเช่นกัน เขาถูกสัตว์อสูรบกพันฉลามเล่นงานระหว่างคำคินจนต้องหนีตายออกมาในสภาพบาดเจ็บสาหัส

พิษไฟมีความคิดจะทดลองใช้พิษ แต่ก็ถูกเฒ่าสลัดออกมาขวางไว้

"พวกเอ็งจะใช้พิษไม่ได้" เฒ่าสลัดโวยวาย

"แต่มันเป็นสิทธิ์ของพวกฉันจะทำอะไรก็ได้ ลุงมายุ่งอะไรด้วย"

อสูรแดงตอบ

"อย่าพูดเอาแต่ได้ลิ้อঁหนุ ถ้าพวกเอ็งใช้พิษมันก็กระทบกับพวกข้า ที่มาถึงก่อนนะโว้ย พวกข้าไม่ยอมแน่ พวกเอ็งจะใช้พิษก็มาตีกันเลย ข้าหงุดหงิดกับพวกเอ็งมานานแล้ว"

เฒ่าสลัดกล่าวว่าน้ำเสียงไม่สบอารมณ์ อสูรแดงเห็นฝ่ายตรงข้ามมีระดับสูงกว่าพวกตนและมีหลายคน ก็ทำให้เขาเกิดความอึดอัดต้องหันไปมองขงเบ้งมังกร

"ตาแก่ พิษที่ใช้มันทำลายกบ ไม่ใช่ทำลายผู้เล่น" ขงเบ้งมังกรกล่าวขึ้น

"ใครจะเชื่อ เอ็งมันขึ้นชื่อเป็นจอมเจ้าเล่ห์เหมือนไอ้ราชันภานั่นแหละ" เฒ่าสลัดตอบ

"เอ็งก็แล้วกัน ฉันทจะให้ตาแก่เอาดาบจ่อคอฉันทไว้ แล้วพวกเราสองกิลด์เข้าไปข้างในด้วยกัน หลังจากเข้าไปแล้ว ก็ค่อยทางใครทางมันตกลงไหม!"

ขงเบ้งมังกรยื่นข้อเสนอ

"ทำไมเอ็งต้องช่วยพวกข้า" เฒ่าสลัดถาม

"ฉันต้องเลือกระหว่างแข่งกับตาแก่ หรือจะให้ราชันภามาซุบมือเปิบไป ตาแก่คงรู้นะ ถ้าราชันภามาถึง ทุกอย่างจะไม่ง่ายสำหรับพวกเราอีกแล้ว"

ขงเบ้งมังกรกล่าวย้ำๆ เฒ่าสลัดพยักหน้ากล่าวว่า

"เอ็งพูดมีเหตุผล ข้าตกลงทำตามแผนเอ็ง"

2

ฉางชา VS ราชนภ

กิลด์สามราชันสวรรคต

ราชันนภาไม่ได้ประมาทเลย ตั้งแต่เมื่อวานที่มาถึงหน้าทุ่งโกเล็มหิน เขาก็สั่งให้สมุนออกหาร่องรอยวิธีการผ่านทุ่งโกเล็มหิน ซึ่งก็มีลูกสมุนคนหนึ่งพบเจอ แต่ราชันนภาไม่ได้ผลิผลามที่จะรีบผ่านไป เขาตรวจสอบดูร่องรอยการคัดค้านไม่อย่างละเอียด

หลังจากมั่นใจต้นไม้คือวิธีผ่านไปแน่ๆ แต่ราชันนภาก็ยังไม่วางใจ ร้อยเปอร์เซ็นต์ เขาจึงใช้ให้ลูกสมุนทดลองยกต้นไม้เดินเข้าไปในทุ่งโกเล็มหิน และยืนเฉยๆ เป็นเวลานานนับชั่วโมง ความคิดของราชันนภาถูกต้อง ต้นไม้สามารถหลอกสายตาของโกเล็มหินได้ แต่กลับถูกสัตว์อสูรนกแก้วสายรุ้งพุ่งลงมาเกาะและกินไปไม้ ลูกสมุนที่ทดสอบจึงต้องรีบแบกต้นไม้กลับ ก่อนที่สัตว์อสูรนกแก้วสายรุ้งตัวอื่นๆ จะลงมากินเพิ่ม

เมื่อราชันนภารู้ว่า วิธีการผ่านทุ่งโกเล็มหินมันได้ซ่อนภัยร้ายไว้ตามที่คาด ราชันนภาก็ทำการสำรวจพันธุ์ของต้นไม้ที่จะใช้เดินทาง แล้วราชันนภาก็ได้พบความจริงบางอย่าง เขาจะต้องเลือกต้นไม้ที่ไม่ใช่อาหารสัตว์เท่านั้น

เหตุผลที่ราชันนาไม่ได้ตรวจสอบต้นไม้ตั้งแต่ต้น เพราะเขาไม่เคยศึกษามันมาก่อน ได้แต่โทรศัพท์ไปถามและรอผู้รู้ที่ใกล้หลักตอบกลับมา

หลังจากราชันนาเดินทางเข้าทุ่งโกเล็มหิน คาบไบกักรก็ปรากฏตัวขึ้นพร้อมกับลูกสมุน คาบไบกักรเห็นการกระทำของราชันนาทุกอย่าง เขาจึงไม่ต้องเสียเวลามากมายรีบทำตามราชันนาทันที

เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ในที่สุดราชันนาก็เดินทางผ่านพันทุ่งโกเล็มหินจนได้ เขาได้ทำการแยกลูกสมุนออกเป็นสามกลุ่มเพื่อหาเบาะแสของสัตว์อสูรกบพันฉลามก่อน เพราะการจะพบรูปปั้นกบต้องเจอสัตว์อสูรกบพันฉลามก่อนแน่ๆ นอกจากนี้ราชันนาก็ได้สั่งให้หาร่องรอยการเดินทางของกิลด์ที่ไปก่อนหน้านี้ด้วย

ป่าสัตว์อสูรกบพันฉลาม

ในที่สุดยาพิษก็ทำสำเร็จ มันทำให้ฝูงสัตว์อสูรกบพันฉลามนับแสนเกิดการจ่าศีลไปชั่วคราว เฉ่าสลัดยอมรับในฝีมือปรุงพิษของกิลด์มารพิษจริงๆ

"เคลื่อนกำลังพล"

ขงเบ้งมังกรประกาศก้อง โดยตัวเขาที่มีกระบี่จ่อที่คอเป็นคนเดินนำไปก่อน มีร่างของเฉ่าสลัดติดตามไปไม่ห่าง ไม่เกินาที่ร่างเงาของผู้เล่นกิลด์มังกรเพลิงและกิลด์เซียนเหยียบฟ้าก็หายไปในป่ากบพันกบ

ลูกสมุนกิลด์สามราชันสวรรค์ หลังจากแยกย้ายกันหาร่องรอยอยู่นาน ในที่สุดพวกเขาก็พบรอยเท้าของผู้เล่นจำนวนมากกำลังมุ่งหน้าเดินไปในทิศทางหนึ่ง แต่ก็ยังมีบางรอยเท้าเลือกที่มุ่งหน้าขึ้นเหนือต่อไป ข่าวนี้นี้ได้ถูกแจ้งไปให้ราชันนาได้รับรู้ เขาจึงรีบมุ่งหน้ามายังจุดที่ลูกสมุนได้ระบุไว้

"ไม่ผิดแน่ มียอดฝีมือจำนวนมากมุ่งหน้าไปทางทิศนั้น"

ราชันนากล่าวน้ำเสียงมั่นใจจบ เขาก็ได้ยินเสียงร้องของสัตว์อสูรคังมาจากที่ไกลๆ เมื่อมองไปในทิศทางนั้น เขาก็พบเห็นโกเล็มหินขนาดใหญ่กำลังเดินมุ่งหน้ามาทางนี้

"โกเล็มหิน ทำไมมันมาโผล่ที่นี่"

ราชันนารำพึง

"หือ...มีผู้เล่นนั่งบนไหล่ของมัน"

ราชันนภาพายามหิตาจอมอง เมื่อไม่ถนัดเขาก็ใช้กล้องส่องทางไกลแทน และก็พบเห็นผู้เล่นสามคนนั่งอยู่บนไหล่ของมัน คนแรกเป็นชายหนุ่มหล่อเหลา คนที่สองเป็นชายหนุ่มค่อนข้างอ้วน และคนสุดท้ายหน้าตาธรรมดาแต่มีผมสีเงินที่แปลกตา

"คนพวกนี้เป็นใครกัน" ราชันนภารำพึงเบาๆ

ในขณะที่ราชันนภากำลังสนใจกับผู้เล่นที่ไม่รู้จัก คาบไบจักรที่แอบส่งคนติดตามกิลด์สามราชันสวรรค์จนพวกเขาตามมาถึงที่นี่ได้ ก็แปลกใจอยู่บ้างที่เห็นกลุ่มผู้เล่นเพียงสามคนบนหลังโกเล็มหิน

"แค่สามคนยังกล้าบุกมาที่นี่ น่าเหลือเชื่อเกินไปแล้ว"

คาบไบจักรกล่าวเสียงเรียบ

"คนกลุ่มนี้มีโกเล็มหินระดับสูงช่วยเหลือ พวกเขาไปเอามันมาจากไหนกัน"

คาบไบจักรเริ่มที่จะสนใจโกเล็มหินที่ผู้เล่นแปลกหน้าที่อยู่ ซึ่งก็ไม่ได้ต่างจากราชันนภานัก เขาเคยเห็นโกเล็มหินของราชันมังกรไฟแล้วรู้สึกชอบมันมาก

บนไหล่ของโกเล็มหินระดับแม่ทัพ เทพกระบี่ไร้สำนึกที่กำลังใช้กล้องส่องทางไกลตรวจสอบเส้นทางก็หันมามองนางชาที่ยืนชมวิวยุ่กล่าวว่า

"ค่าน้ำมีผู้เล่นจำนวนมากขวางเส้นทางของพวกเราอยู่"

"ตราสัญลักษณ์ของพวกมันเป็นกิลด์สามราชันสวรรค์ พวกเราจะใช้เส้นทางอ้อมไหม"

อู่เงินกล่าวแทรก

"ทำไมต้องอ้อม มีบอสอยู่ทั้งคนกลัวอะไรกับแค่กิลด์กากๆ"

เทพกระบี่ไร้สำนึกตอบ เล่นเอาอู่เงินอึ้งแห้งๆ

"ถ้ากิลด์สามราชันสวรรค์กาก ทุกกิลด์ในเกมก็กากทั้งหมดแล้ว"

อู่เงินตอบ แต่เมื่อมองไปเห็นนางชาไม่ได้วิตกอะไร เขาเพียงอึ้งบ้าง และชมวิวต่อไป อู่เงินก็รู้การตัดสินใจของนางชาเรียบร้อยแล้ว

โกเล็มหินตัวใหญ่เดินมาหยุดอยู่ห่างจากคนของกิลด์สามราชันสวรรค์ห้าสิบเมตร ลูกสมุนของกิลด์สามราชันสวรรค์คนหนึ่งก็กระโดดออกมากล่าวว่า

"พวกนายเป็นใคร ลงมารายงานตัวหน่อยซิ"

นางซาปรายตามองเทพกระบี่ไร้สำนึก คล้ายออกคำสั่งอย่างลับๆ ว่า 'นายลุย' เทพกระบี่ไร้สำนึกหัวเราะลุกขึ้นยืนกล่าวว่า

"ทำไมพวกฉันต้องทำตามที่คุณนายบอก"

ลูกสมุนกิลด์สามราชนัสนวรรค์หาวจึกกระตุกกล่าวว่า

"เพราะพวกเราคือ กิลด์สามราชนัสนวรรค์"

"ไร้สาระ ไม่รู้จักไว้ย หลิกทางไปซะ พ่อจะออกเดินทางแล้ว"

เทพกระบี่ไร้สำนึกทวาดคังลั่น สร้างความขุ่นเคืองใจให้แก่ผู้เล่นกิลด์สามราชนัสนวรรค์ทั้งหมด รวมถึงราชนนภาด้วย เขาเดินกอดอกออกมายืนอยู่ใกล้ๆ กับสมุนที่วางอำนาจข่มขู่เมื่อครู่ ก่อนจะกล่าวว่า

"แค่มีโกเล็มหิน ก็คิดว่าตัวเองเจ๋งแล้วหรือ"

นางซาปรายตามองราชนนภา คนคนนี้แข็งแรงมากจริงๆ แค่มองครั้งเดียวก็รู้แล้ว หมอนี่เป็นยอดฝีมือระดับสูงอย่างไม่ต้องสงสัย

"นายเป็นใคร ถ้าไม่มีธุระก็หลีกไปซะ"

นางซากล่าวสั้นๆ ในขณะที่กอดอก มันทำให้ลูกสมุนที่อยู่ข้างๆ ราชนนภาโกรธ

"บังอาจ! ถ้าไม่เห็นหัวหน้ากิลด์พวกฉันอยู่ในสายตาหรือ"

ลูกสมุนร้องทวาดคังลั่น นางซาทำหน้าที่แปลใจกล่าวว่า

"นายเป็นหัวหน้ากิลด์สามราชนัสนวรรค์?"

"ใช่แล้ว! เขาชื่อ ราชนนภา หนึ่งในหัวหน้ากิลด์สามราชนัสนวรรค์ เมื่อรู้แล้วก็รีบลงมาทำความเคารพซะ ไม่งั้นพวกฉันจะฆ่าพวกนายทิ้งให้หมด"

ลูกสมุนคนเดิมยังคงทวาดข่มขู่

"ฮ่าๆ! ี่เง่า ถ้าทำได้ก็ลองคูสิ แต่อย่าร้องไห้หาแม่ที่หลังก็แล้วกัน"

เทพกระบี่ไร้สำนึกตอบ ทำให้เกิดเสียงร้องคำทอจากฝั่งของกิลด์สามราชนัสนวรรค์ทันที นางซายังคงมีสีหน้าเรียบสงบ เขามองไปยังร่างของราชนนภาแล้วว่า

"ถ้าไม่มีธุระ ช่วยหลีกทางด้วย"

ราชนนภาจ้องมองคุณางซากล่าวว่า

"ฉันต้องการไอเท็มควบคุมโกเล็มหินของนาย พ่อจะมอบให้ฉันได้ไหม ฉันยินดีมอบอาวุธดีๆ หรือเงินทองให้นาย"

นางซาค่อยๆ คลี่ยิ้มกล่าวว่า

"เสียใจด้วย ฉันไม่มีความสนใจจะมอบให้ใครง่ายๆ"

"หุบปาก! หัวหน้าของฉันอุทิศสำหรับคุณไปแล้ว รีบทำตามซะ"

ลูกสมุนคนเดิมทาคังลั่น

"ไอ้กาก! สวะอย่างนายมาอยู่อะไร ระดับหัวหน้าเขาจะคุยกัน ไปๆ
อย่ามาเกะกะแถวนี้"

เทพกระบี่ไร้สำนึกกล่าวเขะเข็ญ ทำให้ลูกสมุนของกิลด์สามราชน
สวรค์ต้องขุ่นเคืองร้องตะโกนคำทอฉากรกับพรรคพวกอีกครั้ง

ราชันนภาหรีตามองนางซากล่าวว่า

"นายไม่กลัวฉันหรือ"

"แล้วทำไมฉันต้องกลัวนาย ฉันขอเตือนไว้ อย่ามาวุ่นวายกับฉัน
ไม่งั้นบทสรุปมันอาจจะไม่สวยงาม"

นางซากล่าวเสียงเรียบ

"นายกลัวๆฉัน" ราชันนภาถาม

นางซาเล็กกอดอก แ่มือออกกล่าวว่า

"ฉันไม่ได้ขู่ ฉันเพียงบอกความจริง เอาจั๊ส นายอยากได้ไอเท็มบังคับ
โกเล็มหิน ส่วนฉันอยากได้เงิน พวกเรามาลองพนันกันดูไหม"

"พนัน? ยังไง" ราชันนภาถามอย่างสนใจ

"ต่อสู้ น่าจะเป็นของถนัดนายนะ"

นางซาตอบสั้นๆ มันทำให้ราชันนภาดวงตาวาวโรจน์

"นายจะให้ฉันวางเดิมพันเท่าไร"

ราชันนภารีบถาม เพราะเขามั่นใจว่าต้องชนะแน่นอน นางซาปราย
ตามองราชันนากล่าวว่า

"5,000 ล้าน เป็นไง"

คำพูดของนางซาทำให้ราชันนภาตะลึง ไม่ต่างจากบรรดาเหล่า
ลูกสมุน หัวใจใคร่ใจต่อมา พวกเขาถึงร้องคำทอฉากรใหญ่ เพราะเข้าใจว่า
นางซากำลังก่อกรวน

"นายกำลังกรวนฉันใช่ไหม ฉันไม่คิดว่าไอเท็มของนายจะมีมูลค่ามาก
เท่านี้หรอกนะ"

ราชันนภาถามน้ำเสียงโหดๆ

"อย่าเพิ่งอารมณ์เสีย ฉันสามารถเติมเงินเติมพันให้ครบได้ อยู่เงินเอาสมบัติออกมาให้พวกเขาดูซิ"

นางซากล่าวยิ้มๆ อยู่เงินก็กระโดดลงไปจากไหล่ของโกเล็มฮินและนำหีบสมบัติออกมา ทุกหีบล้วนเต็มไปด้วยเหรียญทอง มันทำให้ดวงตาของผู้เล่นกิลด์สามราชนัสนวรรค์เต็มไปด้วยความโลภ พวกเขาสามารถใช้สายตาคำนวณคร่าวๆ ได้ว่า เหรียญทองในลังทั้งหมด มีค่าไม่ต่ำกว่า 3,000 ล้าน

"คราวนี้ถึงเวลาที่นายจะแสดงบ้างแล้ว" นางซากล่าวยิ้มๆ

ราชันนภาเบ้าปาก เขามีเงินไม่พอ

'เงินตั้ง 5,000 ล้าน เงินมากมายขนาดนี้ใครจะมาพาคิดด้วยกัน'

ราชันนภาคิดในใจ ก่อนจะหันไปมองบรรดาลูกสมุนที่ด้านหลัง พวกเขาต่างก็มึนใจในหัวหน้าของตัวเองมาก พวกเขาถึงกับทดสอบสติของตัวเองออกมาเพื่อหวังฟันกำไรแบบง่ายๆ โดยที่ราชันนภาไม่ได้เอ่ยปากขอด้วยซ้ำ

ชั่วเวลาไม่นาน ลูกสมุนกิลด์สามราชนัสนวรรค์ก็รวบรวมเงิน 3,000 ล้านออกมาได้ โดยที่ราชันนภาออกเงินมากที่สุดคือ 2,000 ล้าน เพราะเขาต้องการไอเทมบังคับโกเล็มฮิน

"ครบแล้ว จะเริ่มต่อสู้กันเลยไหม"

ราชันนภาเอ่ยปากถาม เพราะเขาไม่อยากจะเสียเวลาอีกแล้ว ถ้าได้ไอเทมนี้มาครอง การมาหุบเขาสวรรค์ก็ถือว่าเป็นกำไร

"ไม่มีปัญหา"

นางซาตอบสั้นๆ จบ ราชันนภาก็เหินร่างขึ้นไปในอากาศ พริบตาคาบคู่ใจปรากฏในมือของเขาทันที ราชันนภาเรียกใช้ทักษะบางอย่างและเหวี่ยงฟันออกไป ด้วยพลังของเขาทำให้ต้นไม้รอบทิศทางลูกศรโค่นลงจนกลายเป็นลานประลองยุทธแบบง่ายๆ ขึ้นมา

"ว้าว...พลังยอดเยี่ยมมาก แต่ขาดศิลปะไปนิด นายน่าจะถนัดต่อสู้ขึ้นมาด้วย เวลาผู้เคี้ยวนายจะสะกดล้มเอานะ"

นางซากล่าวยิ้มๆ ทำให้ราชันนภาหงายหัวกระตุก เขาเหวี่ยงฟันคาบอีกหลายครั้ง พลังคาบที่พุ่งออกไปก็ตัดต้นไม้ที่ยังโผล่พ้นพื้นดินขึ้นมาให้หายไป ราชันนภากระเบิดพลังกวาดคาบอีกครั้ง ซากของต้นไม้ก็กระเด็นกระจัดกระจายออกไปรอบข้าง ชั่วอึดใจพื้นที่เป้าหมายก็กลายเป็นสนามประลองเรียบๆ

แปะๆ! แปะๆ! ฉางซาตอบมือกล่าวว่า

"การคอนโทรลคาบยอคเยี่ยมจริงๆ เท่าที่ฉันเคยเจอมา นายอาจอยู่ในอันดับสิบ"

"อันดับสิบ! ฮีๆ! ฮ่าๆๆ! นายชักจะคุยโวเกินไปแล้ว เอาอาวุธนายออกมา เวลาแพ้จะได้ไม่ร้องไห้หาแม่เหมือนคนของนายได้กล่าวไว้"

ราชันนภากล่าวย้อนเกล็ดคืน ฉางซาใช้นิ้วสัมผัสจมูกกล่าวว่า

"ระดับนาย ฉันไม่จำเป็นต้องใช้อาวุธหรอก"

"บังอาจ!"

เสียงลูกสมุนแหกปากคังลั่น พวกเขาร่วมกันกดดันฉางซาคังไปทั่วบริเวณ ราชันนภาก็หวังคั้วกระตุก ไม่พอใจในคำพูดของฉางซาเช่นกัน

"นั่นก็ความใจนาย ฉันอยากรู้จริงๆ เมื่อนายรับคาบฉันครั้งนี้ นายจะยังคุยอีกไหม"

ราชันนภาระเบิดพลังยุทธระดับ 73 ออกมา พริบตา ร่างของเขาหายไปอยู่ด้านหลังของฉางซา วูบ! คาบในมือถูกฟันไปยังร่างของฉางซา ด้วยความเร็วสูง

"ตาย!" ราชันนภาร้องคะโณ

คมคาบเคลื่อนตัดผ่านร่างฉางซาด้วยความเร็วสูง ผู้เล่นที่อยู่บริเวณนั้น ถ้าไม่ใช่ผู้มีระดับพื้นฐาน 68 ขึ้นไป ไม่มีทางเห็นคมคาบของราชันนภาได้

"เฮ้!"

ราชันนภาร้องอุทาน เมื่อพบว่าร่างของฉางซาที่เขาฟันขาดเป็นเพียงภาพเงาคกค้าง

"อย่างก้าวพริบตา!"

ราชันนภากล่าวน้ำเสียงตื่นตระหนก เมื่อฝ่ายตรงข้ามมีทักษะเหมือนราชันเทพอมตะ ราชันนภากวาดคาบไปยังร่างของฉางซาที่ยืนอิมอยู่ไม่ไกล

"ตาย!"

ราชันนภาคำรามและเรียกใช้ทักษะวิชาตัวเบาเหยียบใบบัวไล่ล่าคาบในมือของราชันนภากัดแกว่งอย่างน่ากลัว แม้ไม่ได้ใช้ทักษะเสริมความแข็งแกร่ง แต่ด้วยระดับพื้นฐานของเขา ผู้เล่นระดับต่ำกว่า 70 จะตายภายในคาบเดียว

วูบๆ! นางซาเคลื่อนไหวร่างหลบคาบเร็วมาก ราชนนภาไม่สามารถตามทันความเร็วของเขาได้ สมุนกิลค์สามราชนัสนวรรค์ถึงกับอ้าปากค้าง

'มันมีทักษะอย่างก้าวพริบตา การไล่ล่ามันแบบนี้เท่ากับเสียกำลังของเราไปเปล่าๆ'

ราชนนภาคิดในใจ ก่อนจะเคลื่อนร่างออกห่างและรีบเรียกใช้ทักษะคาบยักษ์ เมื่อพ้นออกไปออราสีม่วงเข้มก็ขยายตัวกลายเป็นคาบยักษ์พันเจ้าหานางซา มันมีทักษะเพิ่มความแข็งแกร่งให้กับคาบ

"โอ...ใช้ทักษะแล้วหรือ"

นางซากล่าวพร้อมกับเรียกใช้ทักษะอย่างก้าวพริบตาให้เร็วยิ่งขึ้นไปอีก

บีม! เสียงระเบิดของพื้นดินในทิศทางที่คาบพันคังสนั่น พลังของคาบทำให้พื้นกลายเป็นร่องลึกยาวกว่ายี่สิบเมตร

"แน่จริงอย่าหนีสิ!"

ราชนนภาคร่ำม เมื่อเห็นนางซาสามารถหลบหลีกพันอีกครั้ง นางซาหยุดชะงักการเคลื่อนร่าง

"โอเค ไม่หนีก็ได้"

นางซากล่าวยิ้มๆ ราชนนภาไม่ได้เชื่อคำพูดของนางซา เขาเหวี่ยงพันคาบอีกครั้ง ออราสีม่วงเข้มในรูปคาบยักษ์พันเจ้าหานางซาอย่างรวดเร็ว

ตูม! เสียงระเบิดคังสนั่น ราชนนภาผู้พันคาบตะลึงไปชั่วขณะหนึ่ง เมื่อพบเห็นฝ่ายตรงข้ามไม่ได้หลบหนี แต่กลับใช้มือจับคาบยักษ์ที่สร้างจากออราสีม่วงไว้แทน

"อะไรกัน!"

เหล่าสมุนกิลค์สามราชนัสนวรรค์พากันร้องเสียงหลง

ราชนนภากระซอกคาบออกจากมือนางซา เขาสะบัดคาบคู่ใจพันโจมตีใส่ร่างนางซาไม่นับ

ตูมๆ! นางซาใช้มือคบบาให้กระเด็นออกห่างได้ทุกครั้ง เขาไม่ได้รับบาดเจ็บจากการโจมตีของราชนนภา แต่อย่างไรก็ตาม ออราคาบของราชนนภายังคงมีอานุภาพฉีกพื้นดินเป็นร่องลึก มีเพียงพื้นดินรอบตัวของนางซาเท่านั้นที่ไม่ได้ถูกฉีก

ลูกสมุนกิลค์สามราชนัสนวรรค์พากันพูดไม่ออก พวกเขาไม่คิดว่าชาย

หนุ่มผมสีเงินตรงหน้าจะแข็งแกร่งเท่ากับหัวหน้ากิลด์ของเขา มันเป็นเรื่องที่พวกเขาตกใจอย่างแท้จริง

"นายใช้ทักษะเพิ่มความแข็งแกร่งของร่างกายหรือ"

ราชันนภากล่าวเสียงเรียบหลังจากหยุดโจมตี เหตุผลที่ราชันนภาถามเช่นนี้ เพราะทักษะคาบของเขาเมื่อครูคือการยกระดับการโจมตีขึ้น 1 ระดับ เท่ากับว่าเขาโจมตีนางชาด้วยพลังคาบในระดับพื้นฐาน 74

นางชาใช้มือปิดฝุ่นดินที่ติดตามเสื้อผ้ากล่าวกำกวมว่า

"ก็ไม่ใช่ซะทีเดียว"

"นายเป็นคนของกิลด์ไหนกัน" ราชันนภาถามต่อ

"ฉันไม่มีกิลด์สังกัด และก็ไม่คิดจะสังกัดกิลด์ใคร" นางชาตอบยิ้มๆ

"เท่าที่ฉันทดสอบนาย ระดับพื้นฐานของนายคงใกล้เคียงกับฉัน นึกไม่ถึงวันนี้ฉันจะมาเจอคู่มือที่แท้จริงในป่า แต่การจะเอาชนะฉัน นายอย่าเพิ่งเพ้อฝันไป เพราะฉันยังไม่ได้เอาจริงสักนิด"

ราชันนภากล่าวเสียงเรียบโดยไม่รู้ว่า ตั้งแต่เริ่มต่อสู้นางชาได้ซ่อนระดับที่แท้จริงไว้ และเขาจะปรับใช้มันตามสถานการณ์ ที่นางชาทำเช่นนี้ เพราะเขาต้องการสร้างความคุ้นเคยกับระดับใหม่ที่เพิ่มขึ้นเร็วเกินไป

"โอ...ฉันเองก็ยังไม่ได้อาจริงเหมือนกัน เอาจ้! ฉันจะลองเอาจริงขึ้นนิดหนึ่ง"

นางชาตอบยิ้มๆ

ราชันนภารู้สึกถึงอันตรายจากฝ่ายตรงข้ามแล้ว เพราะเป็นไปไม่ได้ที่ยอดฝีมือระดับธรรมดาจะรับมือเขาด้วยมือเปล่า เขาจึงหันไปมองลูกสมุนที่ยืนรวมกลุ่มกันอยู่

"พวกนายออกห่างจากที่นี่ให้มากที่สุด ไม่งั้นพวกนายอาจจะไม่ปลอดภัย"

นางชาหันไปมองโกเล็มฮินเช่นกัน

"ทำตามคำสั่งของเขา"

นางชาชี้นิ้วไปหาเทพกระบี่ไร้สำนึก โกเล็มฮินพยักหน้ารับ

เทพกระบี่ไร้สำนึกเข้าใจนางชาโดยที่ไม่จำเป็นต้องพูดมาก เขาสั่งให้โกเล็มฮินเดินตามหลังผู้เล่นกิลด์สามราชันสวรรค์ไป เพราะไม่เช่นนั้นพวกเขาอาจจะขาดเงินพนันได้ง่ายๆ

"มาเริ่มกันเลย"

ราชันนภากล่าวพร้อมกับระเบิดพลังทั้งหมดออกมา เศษก้อนหินรอบตัวถูกขยกลอยขึ้นมาในอากาศ

ตูม! พื้นดินถูกแรงอัดกระแทกจนยุบลงไป คลื่นลมอัดกระแทกออกไปรอบตัว

ตูม! ฉางซาระเบิดพลังยุทธของตัวเองบ้าง เพื่อป้องกันแรงกดดันจากฝ่ายตรงข้าม

ตูมๆ! คลื่นพลังจากทั้งสองฝั่งเข้าปะทะกันอย่างดุเดือด ทำให้เศษหินและดินปลิวกระเด็นไปทั่ว

คาบในมือของราชันนภาเปล่งแสงจากสีม่วงกลายเป็นสีเขียว พริบตาต่อมาร่างเงาของราชันนภาก็พุ่งเข้าหาฉางซาพร้อมกับวาดคาบโจมตีคมคาบถูกเหวี่ยงฟันเข้าโจมตีฉางซาเร็วมาก

ตูมๆ! ฉางซาใช้หมัดชกอย่างไม่กลัวเกรง

บัม! พลังยุทธของทั้งสองระเบิดพื้นดินจนเป็นหลุม พื้นที่ถูกขังถูกคมคาบและพลังหมัดจนเกิดความเสียหายขึ้นตลอดเวลา ทั้งสองติดร่างออกห่างจากกัน

ตูมๆ! ราชันนภาเปลี่ยนยุทธวิธี เขาใช้คมคาบระเบิดพื้นดินระยะไกล ทำให้พื้นดินกลายเป็นคลื่นยกตัวสูงขึ้นเกือบสองเมตรพุ่งเข้าหาฉางซา

ตูม! ฉางซาระเบิดเท้าซ้ายลงพื้น สร้างคลื่นดินทะยานเข้าปะทะไว้

บัม! คลื่นดินของทั้งสองเข้าปะทะกันดังสนั่น แต่ก่อนที่คลื่นดินจะสงบลง ร่างเงาของราชันนภาที่พุ่งทะลุคลื่นดินเข้ามา ฉางซายังไม่ได้เคลื่อนไหวหลบหนีคมคาบก็จู่โจมเข้ามาแล้ว ฉางซาสะบัดสองนิ้วตีปลายคาบไว้ ก่อนที่มันจะทะลุคอของเขาเพียงไม่กี่เซนติเมตร

ตูมๆ! ทั้งสองระเบิดพลังยุทธเข้าหากัน ร่างเงาของราชันนภายังลอยอยู่ในอากาศในท่าแหงคาบ ส่วนฉางซาก็ยังยืนบนพื้นในท่าสองนิ้วตีคาบ ราชันนภาถึงกับตื่นตะลึง เขาไม่คิดไม่ฝันจะมีใครหยุดคาบของเขาได้ด้วยสองนิ้ว ฉางซาสะบัดนิ้ว ร่างของราชันนภาที่ถูกโยนออกไปด้านข้าง ฉางซาเรียกใช้ทักษะอย่างก้าวพริบตาไล่ตามไปเร็วมาก ราชันนภาไม่ประสพการณ์ต่อสู้มาอย่างโชกโชน เขาสะบัดคาบสร้างเป็นออร่าคาบยักษ์สีเขียวกลับหลัง

บีม! นางซายกเท้าเตะเสย คาบยักษ์สี่เขี้ยวกระเด็นขึ้นสูง ราชนันภา พลิกตัวกลางอากาศหนีโรคจากการโจมตีของนางซาได้สำเร็จ นางซาเมื่อเท้าสัมผัสพื้น เขาก็พุ่งเข้าหาราชนันภาเป็นฝ่ายรุกคืบบ้าง เพียงแต่นางซา ไม่ได้ใช้อาวุธ อาศัยเพียงเพลงเตะสลบเท้าอย่างรวดเร็ว

ตูมๆ! ราชนันภาขวางคาบรับไว้ได้ทุกครั้ง นางซาเปลี่ยนเป็นยิงหมัดขวา

ตูม! ราชนันภาขวางคาบรับไว้ได้อีกครั้ง แต่ร่างของเขาก็ต้องกระเด็น เท้าของเขาลากไปกับพื้นดินจนจมลึกลงไปหลายนิ้ว

'อะไรกัน! เหมือนมันจะมีระดับสูงกว่าฉัน'

ราชนันภาคิดในใจ ก่อนที่เขาจะเบรกร่างได้สำเร็จ ราชนันภาสะบัดปลายคาบซึ่งงัดขึ้นเตรียมตัวรับการโจมตีต่อ เมื่อเขามองไปยังร่างของนางซาก็คพบว่า ฝ่ายตรงข้ามยังไม่ได้คิดจะไล่ตามมา

'เป็นไปไม่ได้! มันกำลังออมมือให้ฉัน' ราชนันภาคิดในใจ

บีม! ราชนันภากระโดดพล้งยุทธรและเรียกใช้ทักษะร่างเพชร ชั่วจิตใจร่างกายของราชนันภาถูกหุ้มด้วยเพชร

นางซาไม่เคยเจอทักษะเปลี่ยนแปลงสภาพร่างกายทั้งตัวจึงหยุดมองอย่างสนใจ

"ตาย!"

ราชนันภาคำรามและทะยานร่างบุกเข้าหานางซา คาบในมือของราชนันภาถูกเคลือบด้วยเพชรเช่นกัน มันถูกเหวี่ยงโจมตีใส่ร่างนางซาด้วยความเร็วสูง

บีม! นางซาเรียกใช้ทักษะอย่างก้าวพรึบคาหลบ พลังที่แผ่มาจากคาบระเบิดพื้นดินเป็นหลุมลึก ราชนันภาไล่ล่าโจมตีนางซาต่อเนื่อง

บีมๆ! นางซาเคลื่อนไหวออกห่าง จากการประเมินของเขา พลังของคาบถูกเสริมขึ้นไปอย่างน้อย 3 ระดับ หรือเทียบเท่ากับระดับพื้นฐานที่ 76

บีม! เนินเขาเตี้ยๆ ถูกแบ่งครึ่ง นางซายกเท้าเตะใส่ก้อนหินหนัก 300 กิโลกรัม พุ่งเข้าหาราชนันภา

บีม! ราชนันภาใช้คาบผ่าก้อนหินยักษ์ขาดครึ่งเหมือนเต้าหู้

นางซาหัวเราะฮา เขาเตะก้อนหินอีกหลายก้อนโจมตีต่อเนื่อง เพื่อสกัดการบุกฝ่ายเดียวของราชนันภา บีมๆ! ราชนันภากวัดแกว่งคาบตัด

ก้อนหินทุกก้อนที่โจมตีเข้ามา

ทั้งนางซาและราชันนภาผลัดกันรุกผลัดกันรับไปรอบๆ ป่า ทำให้สนามรบเริ่มขยายขอบเขตอย่างรวดเร็ว พวกเขาทั้งสองคนต่อสู้เพียงไม่กี่นาที ก็ทำให้พื้นที่ครึ่งกิโลเมตรถูกทำลายจนไม่เหลือชิ้นดี เนินเตี้ยๆ หลายเนินถูกหันขาดครึ่ง ก้อนหินขนาดมหึมาหลายก้อนกลายเป็นเศษหิน ไม่มีสัตว์อสูรตัวไหนกล้าเข้ามาใกล้บริเวณนี้

สมุนกิลด์สามราชันสวรค์ต้องเผ่นหนีออกห่างกว่าเดิม เช่นเดียวกับเทพกระบี่ไร้สำนึกก็ได้สั่งโกเล็มหินถอยออกห่าง เพราะถ้าอยู่แถวนี้อาจจะโดนลูกหลงได้อย่างง่ายดาย

นางซากับราชันนภาพุ่งร่างขึ้นไปต่อสู้กันกลางอากาศอย่างดุเดือด พลั้งคลื่นจากการปะทะแผ่กระจายออกไปไกลถึงหนึ่งกิโลเมตร

ห่างออกไปไกลหลายร้อยเมตร

คาบไบกักรที่กำลังจับตาเหตุการณ์ต่อสู้รู้สึกเหินห่างไปทั่วตัว พลังของราชันนภานั้นไม่ธรรมดา แต่ที่เขาตื่นตะลึงหนักยิ่งกว่า ใครเป็นผู้เล่นที่ปะทะกับราชันนภาได้อย่างสูสี

ราชันนภาเป็นใคร เขาเป็นยอดฝีมือหนึ่งในห้าของเกมจ้าวยุทธจักร แต่บัดนี้เขากำลังเห็นชายคนหนึ่งใช้เพียงหมัดปะทะกับคาบอันเลื่องชื่อของราชันนภาได้

"ผู้ชายคนนั้นเป็นใคร"

ข้อสงสัยนี้ คาบไบกักรกล่าวออกมาจากปากหลายครั้งแล้ว แต่ลูกสมุนที่อยู่ใกล้ๆ ก็ไม่มีใครตอบได้สักคน

คูมาๆ!

ทั้งสองพุ่งเข้าปะทะกันกลางอากาศอีกรอบ ไม่นานเกราะเพชรก็ระเบิดแตกออก ร่างของราชันนภาคีตถ์ถอยออกห่าง ด้านนางซาก็ไม่ได้เข้าซ้ำ เคลื่อนร่างออกห่างเช่นกัน

"บัคซบ! มันทำลายทักษะร่างเพชรของฉันได้" ราชันนภาสวดคำ

'คงต้องลองเปลี่ยนไปใช้ทักษะคู' ราชันนภาวางแผนโจมตีในใจ

"ทักษะกรงเล็บกระดูกขาวโอบล้อมสังหาร"

ราชันนภากล่าวจบ เเงกรงเล็บนับร้อยก็โผล่ขึ้นมาเหนือร่างของเขา ราชันนภาสะบัดมือออกไป เเงกรงเล็บกระดูกสีขาวนับร้อยก็แยกย้ายกัน พุ่งโอบล้อมเข้าโจมตีนางซา

นางซาทวาดตามอง

"ทักษะฝ่ามือมังกรขค"

นางซาเรียกใช้ทักษะบ้าง ออราสีทองระเบิดออกมารอบๆ ตัวนางซา ทันที นางซาทวาดฝ่ามือออกด้านข้างก็ปรากฏเงามังกรสีทองขนาดใหญ่ โอบล้อมร่างนางซาเอาไว้

กรงเล็บกระดูกขาวโอบล้อมสังหารพุ่งเข้าโจมตีนางซาทั่วทุกทิศทาง บี้มๆ! เสียงระเบิดดังก้องกังวาน แผ่นดินสั่นสะเทือน ทั้งเศษดินและ เศษหินสาครกระจายไปทั่วบริเวณ เเงกรงเล็บกระดูกขาวนับร้อยหายไป เหลือเพียงมังกรทองขนาดใหญ่ที่ยังโอบล้อมร่างกายของนางซาไว้ นางซา โบกมืออีกครั้ง เเงร่างมังกรทองก็สลายหายไปเช่นกัน

"อย่าใช้ทักษะกระจอกกับฉัน จงใช้ทักษะระดับสุดยอดของนายซะ ไม่งั้นนายจะไม่มีโอกาสได้ใช้มัน"

นางซากล่าวเสียงเรียบ

ราชันนภาทรงตัวกระดูก เมื่อฝ่ายตรงข้ามทำท่ายเช่นนี้เขาก็คงอยู่นิ่งเฉยไม่ได้ แม้เขาจะมีความกังวลเรื่องระดับของฝ่ายตรงข้ามอยู่บ้างก็ตาม

"ซิ! ระดับนาย ไม่จำเป็นต้องใช้ทักษะระดับสุดยอดหรอก"

ราชันนภากล่าวอย่างถือคิจบ ก็เรียกใช้ทักษะโจมตีใหม่

"ทักษะร้อยเงาคาบน้ำแข็งสังหาร"

ราชันนภาร้องตะโกนจบ รอบตัวของเขาก็เกิดไอความเย็นแผ่ออกมา ไอความเย็นเริ่มก่อตัวเป็นคาบน้ำแข็งจำนวนมากในอากาศ

"ทำลาย!"

ราชันนภาคำรามพร้อมกับสะบัดคาบไปข้างหน้า คาบน้ำแข็งในอากาศก็พุ่งทะยานเข้าโจมตีนางซา

"ทักษะฝ่ามือมังกรเกราะเหนือฟ้า"

นางซาเรียกใช้ทักษะสลายป้องกัน ออราสีทองแผ่กระจายออกรอบตัวนางซาอีกครั้ง นางซาเหยียดแขนทางฝ่ามือข้างหนึ่งไปด้านหน้า พริบตา ก็ปรากฏโล่สีทองลายมังกรขนาดใหญ่ห่างจากฝ่ามือของนางซาเล็กน้อย

ตูมๆ! คาบน้ำแข็งหนึ่งร้อยเล่ม จูโจมเข้าปะทะกับโล่สีทองอย่าง
คุเค็ค คาบน้ำแข็งมันไม่สามารถเจาะทะลุผ่านโล่สีทองได้ พวกมันกลายเป็น
เศษน้ำแข็งสาครกระจายไปในอากาศ

นางซาสลายการคงอยู่ของโล่สีทองและเรียกใช้ทักษะโจมตีสี่ข้าง

"ทักษะฝ่ามือมังกรฟ้าห้าเงามายา"

ร่างของนางซาทอแสงสว่างสีทองอีกครั้ง ร่างเงาของมังกรสีทอง
ห้าตัวพุ่งออกจากออร่าทะยานขึ้นสู่ท้องฟ้า

"ทำลาย!"

เงามังกรสีทองทั้งห้าตัวคำราม มันพุ่งร่างลงมาหาราชนันทันที
ออร่าความแข็งแกร่งที่แผ่ออกมาทำให้ราชันนภารู้ว่า ทักษะนี้เพิ่มพลังการ
โจมตีให้ผู้เล่นอย่างน้อย 8 ระดับ

'บ้าจริง! ต้องใช้วิชากันหีบแล้ว'

ราชันนภาคิดในใจก็เรียกใช้ทักษะสายป้องกัน

"ทักษะระฆังเงิน"

พริบตา เงาระฆังสี่เงินก็ครอบร่างของราชันนภาไว้

บ๊มๆ! เงาระฆังเงินระเบิดแตกออกเป็นชิ้นๆ ร่างของราชันนภา
กระเด็นล้มกลิ้งไปกับพื้น ราชันนภาคิดว่าร่างขึ้นมาขึ้น แต่ก็ถูกแรงผลักดัน
ก้าวถอยหลังไปหลายก้าวใหญ่

'บัดซบ! ทักษะโจมตีของมันมีพลังเพิ่มค่าโจมตีระดับเท่าไรกันเนี่ย'

ราชันนภาครีครวญในใจ เพราะทักษะระฆังเงินของเขาสามารถเพิ่ม
ค่าพลังป้องกันถึง 10 ระดับจากระดับพื้นฐานของผู้เล่น ถ้าทักษะระฆังเงิน
ถึงกับแตก ก็แปลว่าฝ่ายตรงข้ามมีทักษะที่รุนแรงกว่าของเขา หรือไม่ก็อาจ
จะเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ราชันนภาหวาดกลัวคือ ฝ่ายตรงข้ามมีระดับพื้นฐาน
สูงกว่าเขา ซึ่งมันเป็นภัยร้ายแรงยิ่งกว่ามีทักษะสูง

ห่างออกไปไม่กี่ไกล นางซายังคงยืนอึด เธอใช้มือปิดฝุ่นออกจากแขน
เสื้อ ปัจจุบันนางซาเลือกที่จะใช้ทักษะซ่อนระดับตัวเองไว้ที่ระดับ 76 ใน
การต่อสู้กับราชันนภา เธอคิดว่ามันเพียงพอแล้วที่จะจัดการฝ่ายตรงข้าม

ฝ่ามือมังกรฟ้าห้าเงามายาเป็นทักษะเพิ่มพลังโจมตี 8 ระดับจาก
ระดับของผู้ใช้ นั่นก็หมายความว่า นางซาโจมตีฝ่ายตรงข้ามด้วยพลังระดับ
84 และการที่ราชันนภาสามารถต้านพลังได้บางส่วน มันก็มีความเป็นไปได้

ได้สูง ทักษะของฝ่ายตรงข้ามเป็นทักษะเพิ่มค่าพลังป้องกัน 10 ระดับ ถ้า
ราชันนาภามีระดับพื้นฐานที่ 73 เมื่อบวกกับทักษะ เขาจะมีพลังป้องกัน
ถึง 83 ซึ่งมันก็ยังต่ำกว่าค่าพลังการโจมตีของนางชา 1 ระดับ

ราชันนาภาก็ไม่สนใจ เขาสามารถคำนวณได้ ทักษะเพิ่มระดับการ
โจมตีไม่เท่าเทียมกับฝ่ายตรงข้าม ราชันนาภาค่อยๆ สงบสติลงอย่างช้าๆ
เขาเก็บคาบคู่มือ มันทำให้นางชาแปลกใจ

"นายเก็บคาบทำไม ยอมแพ้?" นางชาถาม

"เคียวนายก็รู้...ทักษะร่างอสูรลึงยักษ์!"

ร่างราชันนาภายู่ๆ ก็เปลี่ยนสภาพไปเป็นอสูรลึงยักษ์สูงเกือบสี่เมตร
มันเงยหน้าคำรามเสียงดังลั่นป่า นางชาตะลึงไปชั่วขณะ

"ดูเหมือนความแข็งแกร่งของร่างกาย และค่าพลังพื้นฐานของราชัน
นาภาก็เพิ่มสูงขึ้น"

นางชากล่าวน้ำเสียงตื่นเต้น เขารู้สึกยินดีที่จะได้รู้แบบประชิดตัว
อีกครั้ง

ห่างออกไปไกลพอสมควร

เทพกระบี่ไร้สำนึกกำลังตะลึง ส่วนลูกสมุนของกิลด์สามราชันสวรรค์
กำลังร้องตะโกนเชียร์ อุ๋เงินเบิกตาโตกล่าวว่า

"ในที่สุดเขาก็ใช้ไม้ตายออกมาแล้ว ร่างอสูรลึงยักษ์"

"มันเจ๋งนักหรือ" เทพกระบี่ไร้สำนึกถาม

"ใช่! ด้วยร่างลึงยักษ์ที่แข็งแกร่งดั่งเหล็กนี้ ยังไม่มีใครสามารถโค่น
เขาลงได้ แม้แต่ราชันสวรรค์ก็ทำได้แค่เสมอเท่านั้น"

อุ๋เงินกล่าวอติบาย

"โอ...ร้ายกาจขนาดนั้นเลยหรือน่าสนใจจริงๆ มาดูกันระหว่างเขา
กับบอส การต่อสู้จะเป็นยังไง"

เทพกระบี่ไร้สำนึกกล่าวขี้มๆ

กิลด์เทพสวรรค์

คาบใบจักรสวดหายใจลึกๆ เมื่อเห็นราชันนาภาก็ใช้คัมภีร์ร่างอสูร
ลึงยักษ์ เขาเคยได้ยินได้ฟังเรื่องราวมามากมาย แต่ไม่เคยเห็นร่างจริง

สักครั้ง นี่เป็นครั้งแรกที่เขาได้พบเห็น

ออร่าพลังยุทธ์ที่แผ่พุ่งออกมาจากร่างกายลึนชักสูงมาก แม้คาบไบกักรจะยืนอยู่ไกลๆ แต่ก็ยังรับรู้แรงกดดันอันหนักหน่วงได้

"เหลือเชื่อ!"

คาบไบกักร้องอุทาน เมื่อเห็นนางซาฮินอยู่หนึ่งๆ ไม่ได้รับผลกระทบจากพลังของราชันภาแต่อย่างใด เขายังตะลึงหนักเข้าไปใหญ่

"ระดับของหมอนี้เท่าไรกันเนี่ย"

คาบไบกักรำพึงเบาๆ

กลางสนามรบ

ราชันภาในร่างลึนชักกระriebเท้าลงพื้น

ตูม! พื้นดินระเบิดแตกออก ราชันภาโน้มตัวไปข้างหน้าก่อนจะพุ่งเข้าหานางซา ราชันภาโน้มคิใส่นางซาถึยิบ นางซาถึโน้มคิตอบได้กลับคิน

ตูมๆ! หมัดของลึนชักราชันภาปะทะกับหมัดของนางซาเร็วมาก

'ทักษะร่างอสูรลึนชักเพิ่มพลังพื้นฐานของราชันภาขึ้น 3 ระดับ ปัจจุบันร่างของลึนชักน่าจะมีระดับพื้นฐานที่ระดับ 76 ลินะ'

นางซาคิในใจ ก่อนจะซ่อนระดับตัวเองที่ 77 เพื่อให้เหนือกว่าฝ่ายตรงข้าม 1 ระดับ ที่นางซาทำเช่นนี้ เพราะเขายังไม่ยอมเข้าเงื่อนไขการใช้คัมภีร์ร่างอมตะ

การต่อสู้ด้วยพลังยุทธ์ที่สูงกว่าระดับ 75 นั้นรุนแรงมาก การโน้มคิอัดกันทำให้เกิดแรงอัดกระแทกทุกครั้ง พื้นดินจึงระเบิดเป็นหลุม และยังอัดกระแทกระเบิดพื้นดินลึกลงไปเรื่อยๆ

นางซาเรียกใช้ทักษะอย่างก้าวพริบตาคิร่างออกจากหลุมลึกที่เกิดจากการปะทะกันต่อเนื่อง ที่เขาเลือกถอนตัวก่อน เพราะชินอัดกันต่อไป เขาที่รูปร่างเล็กกว่าจะเสียเปรียบฝ่ายตรงข้ามที่มีรูปร่างใหญ่กว่า

"ฮ่าๆ! จะหนีไปไหน"

ราชันภาคำรามและทะยานร่างไล่ล่าขึ้นมาคิๆ

นางซาเหวี่ยงเท้าเตะ ราชันภาก็ยกแขนลึนชักสัคไว้ ตูม! นางซาคิร่างออกห่าง เมื่อทั้งสองคนเท้าถึงพื้นก็พุ่งเข้าหากันอย่างรวดเร็ว นางซา

เหวี่ยงหมัดปะทะกับลิงยักษ์ราชันนภาสุดแรง

ตูม! ร่างของทั้งสองกระเด็นออกจากกัน ในสภาวะปัจจุบัน คัมภีร์ร่างอมตะของนางซาไม่ทำงาน เพราะระดับของเขาสูงกว่าฝ่ายตรงข้าม นางซาค่อนข้างแปลกใจอยู่บ้างกับความแข็งแกร่งทางร่างกายของฝ่ายตรงข้าม ปกติระดับห่างกัน 1 ระดับ เขาควรจะเหนือกว่า

นางซาปะทะอีกหลายหมัด ก่อนจะใช้ทักษะง้าวพริบตาหลบออกห่าง ราชันนภาในร่างลิงยักษ์หัวเราะและไล่ทุบนางซาอย่างเมามัน ทำให้พื้นดินระเบิดขึ้นมาเป็นหลุมเต็มไปหมด นางซาเร่งความเร็วทักษะง้าวพริบตาจนร่างของเขาเป็นเพียงเงาจะพริบตอลบออกห่าง

'อ้อ! ทดลองใช้ทักษะคัมภีร์จักรวาลคู่มือเก่า อืม...เอาทักษะไหนดีหว่า'

นางซาครุ่นคิด

'จริงสิ! น่าจะทดสอบทักษะนั้น แต่ถ้าฉันยังอยู่ระดับ 77 ก็จะไม่เปรียบฝ่ายตรงข้ามไหนเกินไป ปรับทักษะซ่อนระดับลงมาที่ระดับ 76 ก็แล้วกัน'

นางซาคิดในใจก็ปรับระดับลงมาที่ 76 ก่อนจะเรียกใช้ทักษะใหม่เบาๆ ไม่ให้คนอื่นได้ยิน

"เรียกใช้ทักษะก๊อบปี้ ทักษะราชันนภา"

จู่ๆ ร่างนางซาก็เปลี่ยนสภาพไปเป็นอสุรลิงยักษ์สูงเกือบสี่เมตรอีกตัว มันทำให้ทุกคนที่ดูอยู่ตกใจมาก เมื่อเห็นลิงยักษ์สองตัวยืนเผชิญหน้ากัน นางซาเงยหน้าคำรามเสียงดังลั่นป่าเลียนแบบราชันนภา ระดับพื้นฐานของนางซายกขึ้นไปทันที 3 ระดับ กลายเป็นว่านางซาในร่างลิงยักษ์มีระดับที่ 79

"ไม่จริงง!" ราชันนภาครีคร้อง

"ฮ่าๆ! ตกใจหรือที่ฉันมีทักษะเหมือนนาย ฮ่าๆๆ!" นางซาหัวเราะคังลั่น

ราชันนภาถึงกับช็อค เผลอก้าวถอยหลังสองก้าวใหญ่

ห่างออกไปไม่กี่โกลน

คาบิไบจักรกำลังตะลึง ส่วนลูกสมุนของกิลด์สามราชันสวรรค์ที่กำลังเชียร์พากันเฝ้าจับตามอง พวกเขาต่างก็เบิกตาโต ช็อกไปกับเหตุการณ์

ที่เกิดขึ้น

"เป็นไปได้ยังไง! เรามีทักษะเดียวกันกับราชันนภา"

คาบิไบจักรกล่าวด้วยน้ำเสียงตกใจ

"แถบความแข็งแกร่งที่ส่งออกมาจากร่างกายของเขาก็เหนือกว่าราชันนภาอีก"

คาบิไบจักรรำพึง

"คราวนี้ ราชันนภาจะเอาตัวรอดยังไง"

คาบิไบจักรกล่าวเบาๆ

บนไหล่ของโกเล็มหิน

เทพกระบี่ไร้สำนึกกับอุ้งเงินอมยิ้ม เพราะสองหนุ่มรู้ดีว่านางชานั้นใช้ทักษะอะไร มันไม่ใช่ว่านางซาได้เรียนคัมภีร์เหมือนราชันนภา แต่เขาใช้ทักษะเกือบปีต่างหาก

"ทักษะนี้น่ากลัวจริงๆ เบ๊หนึ่ง"

"ใช่! พลังของบอสทำให้ร่างกายของฉันสั่นไปหมด แถบยังรู้สึกอึดอัดด้วย"

เทพกระบี่ไร้สำนึกตอบ

"เหลือเชื่อจริงๆ นี่พวกเรายู่ห่างจากบอสตั้งหนึ่งกิโลเมตรเลยนะ"
อุ้งเงินกล่าวสีหน้าเต็มไปด้วยความภูมิใจที่ได้เป็นเบ๊ของนางซา

สนามประลอง

นางซาระเปิดพลังและกระเท็บเท้าส่งคลื่นดินทะยานเข้าหาราชันนภา ซึ่งเขาก็ตอบโต้ด้วยวิธีเดียวกัน แต่คลื่นดินของนางซารุนแรงกว่า มันฉีกคลื่นดินของราชันนภาออกจากกันและจู่โจมเข้าหาเขา

ตูมๆ! ราชันนภาล้มหัวคะมำลง คลื่นดินระเบิดเป็นเศษดิน แต่พริบตา นั้นราชันนภาก็ต้องตกใจ เมื่อพบร่างของนางซามาปรากฏตัวต่อหน้า

นางซาใช้คลื่นดินเป็นตัวหลอก แต่การโจมตีที่แท้จริงของเขาคือการโจมตีในระยะประชิด ด้วยวิชาอย่างก้าวพริบตาในระดับ 79 การเคลื่อนร่างของเขาเร็วมากๆ นางซายกเท้าถีบเข้าไปที่ท้องของราชันนภาเต็มแรง
ตูม! เท้าลิงยักษ์นางซาถีบเข้าที่ท้องของลิงยักษ์ราชันนภาเต็มแรง

ร่างของเขาระเด็นเข้าไปในป่าฟาคไส่ตันไม้ พวกมันถูกทำลายเป็นจำนวน
มาก พลังดิบของลิงยักษ์นางซาส่งร่างลิงยักษ์ราชันนภากระเด็นไปไกล
เกือบร้อยเมตร

ลิงยักษ์ราชันนภากระอักเลือด เขาคิดร่างขึ้นมาขึ้นก็ถูกเท้าของ
นางซาตีบซ้ำอีกครั้ง

ตูม! ร่างของลิงยักษ์กระเด็นเป็นลูกข้างทำลายคันไม้ไปอีกเกือบ
หนึ่งร้อยเมตร ลิงยักษ์ราชันนภากระอักเลือดสคว ออกมาอีกรอบ

'บัดซบ! ระคับมันสูงกว่าฉันจริงๆ อย่างน้อยสามระดับ ฉันจะสู้มัน
ยังไงเนี่ย'

ราชันนภาคิดในใจจบ ลิงยักษ์นางซาก็มาปรากฏตัวต่อหน้าลิงยักษ์
ราชันนภาแล้ว นางซาจับหางลิงยักษ์และสะบัดมือฟาคร่างของเขาลงบน
พื้นอย่างแรง

ตูม! นางซาสะบัดฟาคต่อเนื่องแบบไม่หยุด

ตูมๆ! พื้นดินแตกระเบิดทุกครั้งที่นางซาฟาค เลือดสคว ทะลักออก
มาจากปากลิงยักษ์ราชันนภาอีกหลายครั้ง

ลิงยักษ์นางซากำราม เขาโยนร่างลิงยักษ์ราชันนภาขึ้นไปในอากาศ
เมื่อตกลงมานางซาก็หวดเท้าเตะเต็มแรง ด้วะ! ร่างของลิงยักษ์ราชันนภา
เลือดพุ่งออกมาจากปาก พร้อมๆ กับร่างกระเด็นลอยขึ้นไปบนท้องฟ้าสูง
เกือบหนึ่งร้อยเมตร

บึ้ม! ร่างของลิงยักษ์ราชันนภาร่วงหล่นลงมาฟาคกับพื้นเสียงดัง
สนั่นหวั่นไหว ตำแหน่งที่ร่างของราชันนภาร่วงตกลงมากลายเป็นหลุมลึก

ร่างลิงยักษ์ราชันนภากระอักเลือดออกมาจากปากต่อเนื่อง ชั่วอีคิใจ
เดียวร่างลิงยักษ์ก็สลายหายไป นางซาเองก็ปลดปล่อยร่างลิงยักษ์ของเขา
เช่นกัน

ห่างออกไปไม่ไกล

คาบไบจักรดอนใจกล่าวว่า

"ราชันนภาพ่ายแพ้แล้ว"

"พี่คาบไบจักร เขาเป็นใครกัน คนที่เอาชนะราชันนภาได้ ต้องไม่ใช่
คนไร้ชื่อเสียงแน่"

ลูกสมุนที่อยู่ข้างๆ เอ่ยปากถาม

"ฉันตรวจสอบแล้ว ในทำเนียบขอดีมีชื่อ ไม่ปรากฏคนเช่นนี้มาก่อน"

คาบไบกักรตอบ

"เรื่องนี่ต้องเป็นเรื่องใหญ่แน่"

ลูกสมุนกล่าวสีหน้าตื่นเต้น คาบไบกักรทำหน้าที่เสิร์ฟๆ กล่าวว่า

"น่าเสียดาย เขาไม่ได้อยู่เมืองวารี ไม่เช่นนั้นเมืองวารีอาจจะมี
โอกาสรอดโดยไม่สูญเสียกำลังพลมากมาย"

คำพูดของคาบไบกักรทำให้ลูกสมุนต่างพากันทำหน้าสลด เพราะ
ปัจจุบันกิลด์หลักได้แจ้งมาแล้ว บอสลับจะเข้าโจมตีเมืองวารีภายในหกชั่วโมง

กิลด์สามราชันสวรรค์

ปัจจุบันเหล่าลูกสมุนอยู่ในความตกใจ พวกเขาไม่คิดว่าราชันภะจะ
มาพ่ายแพ้ที่นี่ พวกเขาแทบไม่กล้าที่จะหนีไปไหน เพราะรู้ว่าถ้าชายหนุ่ม
แปลกหน้าที่ไม่เคยเห็นมาก่อนคิดจะฆ่าพวกตน มันไม่มีโอกาสหนีรอดเลย

เทพกระบี่ไว้สำนักกับอยู่เงินเห็นชัยชนะของนางชาแล้ว พวกเขาก็รีบ
ลงมาเก็บสมบัติที่ได้จากการพนัน ผู้เล่นกิลด์สามราชันสวรรค์ต่างยืนซึม
อยู่กับที่เหมือนวิญญานหลุดออกจากร่าง

นางชาเวลานี้นอนอยู่ต่อหน้าร่างของราชันภะที่นอนอยู่บนพื้น

"นายชนะแล้ว ฆ่าฉันสิ!" ราชันภะคำราม

"หา! นายอยากตายจริงๆ หรือนี่" นางชาถาม

ราชันภะเป็นคนฉลาด เขาตีความหมายในคำพูดของฝ่ายตรงข้าม
ออก ด้วยระดับปัจจุบันของคน ใครมันจะอยากตายให้ระดับลดกัน

"นายไม่คิดฆ่าฉัน?"

ราชันภะถามตรงๆ นางชาพยักหน้ากล่าวว่า

"ฉันไม่สนใจเรื่องช่านายหรอก แต่ฉันสนใจเรื่องเงินมากกว่า ถ้านาย
มีเงินก็สามารถได้ชีวิตนายได้"

ราชันภะเฝ้าปากกล่าวว่า

"ฉันเอาเงินไปพนันกับนายหมดแล้ว เหลือติดตัวแค่สองร้อยล้านเอง"

"คงค์หมดไม่เป็นไร ฉันรับเป็นอัญมณีและของมีค่าทุกอย่าง เอา
เป็นว่าอะไรที่มันขายได้ ฉันรับหมด เอาใจ...นายเทศมบัติของนายออกมา

ฉันจะเลือกคูเองก็แล้วกัน"

นางซาอธิบาย ราชนนภาหาคำจะพูด

"เร็วๆ หน่อย ฉันต้องเดินทางอีกไกล" นางซากล่าวเร่ง

ราชนนภาส่ายหน้าหยิบกระเป๋ามิติและเทศมบัติที่อยู่ภายในออกมา นางซาควงตาเบิกโต เมื่อเห็นอัญมณีห้าลั้กับอาวุธอีกหลายลั้ถูกจัดวางอย่างเป็นระเบียบ นางซาจึงรีบทำการกวาดเข้าไปเก็บในกระเป๋ามิติของตัวเองทันที

นางซามองดูเค้นท์หลังใหม่ที่ยังไม่ได้ใช้

"เค้นท์นี่...ฉันขอนะ"

นางซาเอ่ยปากถามราชนนภา เขาก็พยักหน้าอย่างแข็งๆ นางซาเห็นเครื่องปรุงอาหารก็รีบขึ้นบอ

"ฉันขอน้ำปลาด้วย"

นางซาบอก ราชนนภาพยักหน้ารับ

"ขอพริกด้วย ขอเกลือ ขอกระเทียมผง ขอหัวหอมแห้ง ขอ ขอ ขอ..."

นางซาขอเพิ่มอย่างเมามัน จนหางคิ้วของราชนนภากระตุก

"นายอยากได้อะไรก็เอาไปเลย ไม่ต้องถามฉันแล้ว"

ราชนนภาถล่นน้ำเสียงหงุดหงิด เพราะไม่คิดฝ่ายตรงข้ามจะเอาแม้กระทั่งเครื่องปรุงอาหาร นางซาเมื่อเห็นฝ่ายตรงข้ามเปิดทาง เขาก็กวาดเอาของทุกอย่างของราชนนภาเข้าไปเก็บไว้ในกระเป๋ามิติ

"เอ่อ...มีอีกปะ"

นางซาเอ่ยปากถาม ทำให้ราชนนภาหางคิ้วกระตุกอีกรอบ

"โอเคๆ ฉันพอใจแล้ว เคี้ยวสิ! ลูกน้องของนายคงรวยนำคุณขอตัวแปบ"

นางซากล่าวจบก็ใช้ย่างก้าวพริบตาไปหาเหล่าลูกสมุนของกิลด์สามราชันสวรรค์ หลังจากนั้นลูกสมุนของราชนนภาทุกคนก็ถูกนางซาไล่จนหมดชุด

ราชนนภาที่เดินลากขาเข้ามาหาลูกสมุน มองเห็นร่างของคาบไ้จักรและสมุนกิลด์เทพสวรรค์กำลังมุ่งหน้ามาทางนี้ ความคิดหนึ่งก็อุบัติขึ้นจึงหันไปกล่าวกับนางซาว่า

"นายน่าจะไล่พวกกิลด์เทพสวรรค์ด้วยนะ พวกนั้นก็รวยเหมือนกัน"

"อะ! จริงรี แต่...ฉันไม่มีเหตุผลที่จะไถดงค์พวกเขา ทำไงดี"

ฉางซาทำสีหน้าคึกคัก

"จริงสิ ฉันมีเรื่องกับมังกรคงกระพัน ฉันใช้ข้ออ้างนี้ไถดงค์พวกเขาได้ปะ"

ฉางซาหันไปถามราชันนภา ทำให้อู่เงินกับเทพกระบี่ไร้สำนึกที่กำลังช่วยกันกวาดสมบัติของลูกสมุนกิลด์สามราชันสวรรค์เข้ากระเป๋ามิติต้องกลั่นหัวเราะแทบตาย

"ได้สิ เป็นข้ออ้างที่ดีมาก"

ราชันนภากล่าวสนับสนุน เพราะเขาจะเสียหายคนเดียวไม่ได้ กิลด์เทพสวรรค์ที่เป็นคนคู่จะต้องเสียหายไปด้วย ไม่เช่นนั้นเรื่องที่เขาย่ำแย่จะขยายไปอย่างรวดเร็ว แต่ถ้าคาบิไบจักรถูกปล้นด้วย เรื่องมันจะอยู่แค่พวกเขาสองกิลด์

"เออ...แม้ฉันจะมีข้ออ้างที่ดี แต่ฉันรู้สึกอายๆ ยังไงก็ไม่ว่าไถดงค์คนไม่รู้จัก นายช่วยไถดงค์พวกเขาแทนฉันหน่อยสิ ฉันจ้างนาย 200 ล้านเลย โอเคปะ"

ฉางซากล่าวพร้อมกับทำเอียงอาย ท่าทางที่ฉางซาแสดงออกมาทำให้ราชันนภาตะลึงจนอยากจะร้องไห้ เขาไม่อยากจะเชื่อว่ายั่วเลวที่เป็นคนมอบความพ่ายแพ้ให้แก่เขา ตอนนี้นั้นกำลังว่าจ้างเขาคด้วยเงินที่เพิ่งปล้นของเขาไป

'หมอนี้มันบ้าซัดๆ!' ราชันนภาคิดในใจ

ราชันนภาหลังจากเห็นสีหน้าเอียงอายก็เห็นสีหน้าโหดๆ ของฉางซา ต่อ ประมาณว่า 'ถ้าเอ็งไม่ทำเอ็งมีเรื่องแน่!' ราชันนภาจึงจำใจพยักหน้าและเดินลากเท้าออกไปหาคาบิไบจักรที่กำลังเดินเข้ามา ทำให้คาบิไบจักรต้องหยุดชะงัก เมื่อพบเห็นราชันนภาในสภาพบาดเจ็บสาหัสเดินออกมาขวางหน้า

"ฉันจะพุดแค่ครั้งเดียว นายกับลูกสมุนมีสมบัติเท่าไรให้ขนออกมาองไว้ซะ"

ราชันนภากล่าวขึ้น ทำให้คาบิไบจักรตะลึง

"นายจะปล้นพวกฉัน" คาบิไบจักรถาม

ราชันนภาผู้ถูกใช้เป็นคนใหม่ทำหน้าที่หน้าเศร้าๆ เขาชี้นิ้วย้อนกลับไป

ด้านหลังกล่าวว่า

"ไม่ใช่ฉัน แต่เป็นเขา"

คาบไบกัรตะลึงไปชั่วครู่ ก่อนจะหัวเราะออกมากล่าวว่า

"ฮ่าๆ! นึกไม่ถึง ราชนนภาผู้ยิ่งใหญ่จะกลายเป็นข้ารับใช้ใครก็ไม่รู้ไปแล้ว"

ราชนนภาหาคิ้วกระตุกกล่าวว่า

"นายไม่ทำตามก็ได้ ฉันจะกลับไปบอกเขาว่า นายคือ อยากรู้เรื่อง!"

ราชนนภายังพูดไม่ทันจบประโยค คาบไบกัรก็ร้องตะโกนดั่งลั่น

"ทุกคนรีบเอาสมบัติออกมา! ไม่งั้นพวกเราจะตายกันหมด เข้าใจที่พูดนะ อย่าให้พูดซ้ำ!"

ราชนนภาตะลึง เมื่อเห็นเหล่าลูกสมุนเกล็ดเทพสวรรค์พากันหอบสมบัติและเงินทองที่เก็บสะสมไว้ออกมากองตรงหน้าตัวเองอย่างวุ่นวาย

"ซิ...นึกว่าจะแน่" ราชนนภาล่าวประชด

คาบไบกัรยิ้มแฉ่งๆ กล่าวว่า

"ขนาดนายยังแพ้ ระดับฉันจะไปเหลืออะไร สมบัติหายไประมาดได้แต่ตายระดับลด นายก็รู้มันเจ็บปวดมากกว่า แต่ฉันไม่เข้าใจ ทำไมเขาต้องปล้นพวกฉันด้วย"

ราชนนภายิ้มเยาะเย้ยกล่าวว่า

"เพราะเขาเกลียดมังกรคงกระพัน"

คาบไบกัรทำหน้างงงงหนึ่งจึงกล่าวว่า

"เกลียดมังกรคงกระพัน แล้วมันเกี่ยวอะไรกับฉันและคนอื่นๆ"

"นายอยู่ใกล้เคียวกันก็ต้องรับผิดชอบร่วมกัน นายอย่าถามเข้าซีมาก หอบสมบัติไปหาหมอนั่นซะ และเรื่องที่ฉันพ่ายแพ้ นายรู้แน่ๆว่าควรจะทำยังไง"

ราชนนภาล่าวน้ำเสียงโหดเหี้ยมขึ้น คาบไบกัรถูกข่มขู่ก็ยกมือยอมแพ้กกล่าวว่า

"นายไม่ต้องกังวลไปหรอก เพราะฉันก็มีชนกติดหลังไม่ต่างจากนาย"

ราชนนภายกหน้าเป็นเชิงเข้าใจเสร็จก็เดินลากขากลับไป ส่วนคาบไบกัรกับสมุนก็ช่วยกันขนสมบัติของตัวเองเอาไปเช่นฉางซาที่ยืนหันหลังบงการอยู่เงินกับเทพกระบี่ไร้สำนึกเก็บสมบัติลูกสมุนเกล็ดสามราชน

สวรรค์อยู่

นางซาฮ์รู้ถึงกลุ่มคนที่กำลังเดินใกล้เข้ามา ก็หันกลับไปมอง

'อ้าว...เฮ้! ไอ้คนคนนี้นี่หน้ามันคู้ๆ แะะ จริงสิ! หมอนี่ชื่อ คาบไบจักร
ฉันทเคยเจอในงานประมูล' นางซาฮ์รำพึง

คาบไบจักรเมื่อเจอหน้านางซาฮ์ในระยะใกล้ก็ตะลึงไปเช่นกัน ดู
เหมือนเขาจะคู้หน้าฝ่ายตรงข้ามมาก เขาใช้สมองครุ่นคิดอยู่นานก็ร้อง
อุทานออกมา

"นายคือ...พรานใหญ่!"

เสียงร้องอุทานของคาบไบจักรทำให้ราชันนภาพวมคลั่ง

"ใคร? พรานใหญ่ ไม่รู้จักไว้"

นางซาฮ์ตอบเสียงเรียบ ทำให้คาบไบจักรชะงักไป เขาพอจะจำโครงหน้า
ของนางซาฮ์ได้ แต่สีมประหลาดของฝ่ายตรงข้ามทำให้เขาเริ่มไม่แน่ใจแล้ว

"นายไม่ใช่พรานใหญ่จริงหรือ"

คาบไบจักรยังคงถามต่อ นางซาฮ์หันไปมองอยู่เงินกล่าวว่า

"เบ๊สอง นายรู้จักพรานใหญ่ไหม"

"ไม่รู้จัก" อยู่เงินรับมุกทันที

"เบ๊หนึ่ง นายละ รู้จักพรานใหญ่ไหม หมอนี่คิดว่าฉันเป็นคนคนนั้น
ไม่อยากจะเชื่อเลย เขาเอา 'เทพนาง' อย่างฉันไปเปรียบกับคนอื่นซะงั้น"

นางซาฮ์แกล้งคักพ้อ เทพกระบี่ไร้สำนึกยิ่งกว้างกล่าวว่า

"พรานใหญ่เป็นใครกัน ไม่มีทางมาเทียบเคียงเทพนางได้หรอก นาย
อย่ามาเนียน คิดจะตีสนิทเพื่อหาทางให้พวกเราคืนสมบัติหรือไง"

คาบไบจักรยิ้มแห้งๆ เขาเริ่มมั่นใจแล้ว ไอ้คนตรงหน้าคงไม่ใช่พราน
ใหญ่หรอก เพราะนิสัยของหมอนี่ต่างจากพรานใหญ่เหมือนเป็นคนละคน
กันเลย

"พวกนายต้องจำไว้ให้แม่น เทพนางเป็นคนที่เก่งที่สุดในเกม เก่ง
ที่สุดในจักรวาลเกม ไม่มีใครเก่งไปกว่าเทพนางอีกแล้ว"

เทพกระบี่ไร้สำนึกฝอยต่อ ส่วนนางซาฮ์ก็ยืนกอดคอกยี้คๆ รับคำเยินยอ
เต็มที่

ราชันนภาพวมเทพกระบี่ไร้สำนึกอย่างทิ้งๆ กับการสรรหาคำมาพูด
ไม่ต้องบอกก็รู้ ไอ้ชื่อ 'เทพนาง' มันเป็นชื่อปลอมแน่ๆ

'นอกจากลูกพี่จะบ้าแล้ว ลูกสมุนยังไม่เต็มบาทอีกด้วย' ราชนันทาคิดในใจ

คาบไบกักรเหมือนจะไม่อยากจะพูดอะไรต่อแล้ว เขาหันไปพยักหน้าให้บรรดาลูกสมุนเอาสมบัติมากองรวมกัน

อยู่เงินกับเทพกระบี่ไร้สำนึกก็ไม่รอช้ารีบไปเก็บกวาดสมบัติต่อ

ราชนันทานึกถึงการมาที่นี้ของนางซา เมื่อเห็นว่าฝ่ายตรงข้ามกำลังจะเดินทางกลับออกไป เขาก็อดคิดไม่ได้ว่า ฝ่ายตรงข้ามมาปฏิบัติภารกิจหาใบบวชเสร็จแล้ว

"นายไค้ใบบวชมาแล้วสินะ" ราชนันทาถาม

นางซาค่อนข้างรู้สึกดีกับราชนันทาอยู่บ้าง เพราะเขามีลักษณะคล้ายๆ กับเซียนกระบี่ เป็นพวกบ้าต่อสู้อยู่และสามารถยอมรับความจริงที่พ่ายแพ้ได้ นางซาเดินเข้าไปตบที่ไหล่ราชนันทากล่าวว่า

"ฉันไม่ได้มาทำเคสไค้ใบบวชหรอก ฉันแค่มาท่องเที่ยวเล่นที่นี้หลายคนลือกันว่า เทือกเขาสัตว์สวรรค์เจ๋ง ฉันจึงมาทดสอบ แต่มันก็ไม่ได้เห็นจะเท่าไร"

ราชนันทาแบ่ปากเมื่อได้ยินคำคุยโวของนางซา

"เรื่องใบบวช ในฐานะรุ่นพี่รุ่นแรกสุดที่ได้รับใบบวชมาแล้วหลายสิบปี ฉันจะบอกความลับบางอย่างให้เธอไหม"

นางซากล่าวโกหกขึ้นคือๆ ทำให้ราชนันทากับคาบไบกักรหูผึ่งขึ้นมา

นางซายังไม่ยอมบอกเขาเป็นใคร ยังคงอ้างถึงช่วงเวลาหลายสิบปี ทำให้สองหนุ่มตรงหน้าปะติดปะต่อเรื่องไม่ถูก สองหนุ่มไม่มีทางรู้เลยว่าเขาที่ยืนอยู่ต่อหน้าแท้จริงมีฉายาว่า นักบุญบอส ผู้ทำเคสไค้ใบบวชคนแรกของเกม ไม่ใช่ เทพนาง ที่แต่งเรื่องได้รับใบบวชเมื่อหลายสิบปีก่อน

"ความลับอะไร" ราชนันทารับถาม

"ทักษะนะจิงจิง มันใช้ได้แค่หนึ่งวินาที"

นางซาตัดสินใจบอกความลับนี้ เพราะเขาต้องการช่วยให้กิลด์เซียนเหยียบฟ้าได้มันไป และอีกอย่างมีเพียงเขาที่ใช้ทักษะนะจิงจิงได้มากกว่าหนึ่งวินาที ต่อให้บอกความลับนี้ออกไป มันก็ไม่มีผลกับเขาอยู่ดี

"หนึ่งวินาที!"

ราชนันทาและคาบไบกักร้องเสียงหลง

"ไม่จริง! ฉันเห็นพระสังฆราชใช้ทักษะนี้ได้ตั้งห้านาทีก่อน" ราชนนภาเถียง

"นั่นเพราะพระสังฆราชเป็นพระ NPC หลวงพ่อเจ้าอาวาสที่ฉันไปบวชก็ทำได้เหมือนกัน แต่มันแตกต่างกันออกไป ถ้าผู้เล่นไปฝึกมัน ช่างเถอะ! ถ้าพวกนายได้ไปบวชมา พวกนายก็รู้อยู่แล้วละ"

ฉางซากล่าวตัดบท ราชนนภาทำหน้าเศร้า หลังจากคิดสักพักก็กล่าวขึ้นว่า

"มันไม่มีวิธีเพิ่มเวลาหรือ"

"มี! นายคุเอาเองก็เช่นกัน ฉันนี่เกี่ยวจอธิบาย"

ฉางซาตอบสั้นๆ จบก็หยิบสมุดในกระเป๋าโยนไปให้ราชนนภา เขารีบเปิดอ่านทันที คาบไบจักรก็เข้ามาอ่านด้วย ราชนนภาอ่านเงื่อนไขการเพิ่มเวลาจบ เขาก็เกือบจะร้องไห้

"บัคซบ! ฉันมาเล่นเกมนะ ไม่ได้มาบวช" ราชนนภาสลดคำออกมา

ฉางซาแบมือขอสมัคคืน ราชนนภาก็โยนคืนไปให้แต่โดยดี

"ยังไงก็ต้องขอโทษพวกนายที่ช่วยกันบริจาคเงินให้ฉัน ตามจริงฉันจะให้ใบอนุญาตนาบัตรแก่พวกนายทุกคน แต่ใบมันหมดฉันทำไม่ทัน เอาไว้เจอกันครั้งหน้าฉันจะแจกให้พวกนายก็แล้วกัน"

ฉางซากล่าวยิ้มๆ

'นี่มันคิดจะปล้นรอบสองอีกหรือ'

ราชนนภาและคาบไบจักรคิดในใจ คาบไบจักรเพิ่งจะนึกอะไรขึ้นมาได้จึงกล่าวขึ้นว่า

"นายบอกว่า นายเก่งที่สุดในเกม นายไม่คิดจะไปช่วยเมืองวาริน้อยหรือ ถ้านายสามารถปราบบอสได้ นายจะได้รับการสรรเสริญไปทั่วทั้งเกม"

ราชนนภาดวงตาวาวโรจน์กล่าวว่า

"เขาพูดถูกนะ นายเก่งที่สุดในจักรวาลเกม ควรไปจัดการบอสลับเป็นอย่างยิ่ง"

สองหนุ่มเริ่มวางแผนยุทธ์โดยใช้วิธีเินยอ ถ้าชนะบอสลับได้ก็ดี ไม่นชนะก็ช่าง อย่างน้อยถ้าแพ้ หมอนี่ระดับจะตกลงมาจนต่ำกว่าพวกเขาแน่นอน

"คีนี่ พวกนายกำลังวางแผนส่งฉันไปตาย" ฉางซากล่าวอย่างรู้ทัน
แฉๆ! แฉๆ! สองหนุ่มโอดออกมา ใบหน้าเปลี่ยนเป็นสีแดงก่ำ

"แต่ช่างเถอะ ฉันมีโปรแกรมไปเมืองวาริอยู่แล้ว เพียงแต่ฉันต้อง
ไปแวะที่หนึ่งก่อน พวกนายจะไปทำอะไรต่อก็ตามสบายนะ ฉันกับพวก
ขอตัวก่อน"

ฉางซากล่าวตัดบทและหันหลังกลับ แต่ราชันนภาก็กล่าวแทรกขึ้น
ก่อน

"เอ่อ...นายลืมนะอะไรไปไหม เทพฉาง"

ราชันนภาดาม ทำให้ฉางซาชะงัก เขาเบ้าปากหันกลับมากล่าวว่า

"นายนี้มันงกจริงๆ ฉันจ่ายให้ก็ได้"

ฉางซากล่าวจบก็หยิบเอาถังสมบัติออกมา เขาประเมินแล้วมันมีค่า
ราวๆ 200 ล้านเหรียญเงินยูหยวน

'ไอ้คนงกมันนายต่างหาก ฉันแค่ต้องการเอาเงินบางส่วนของฉัน
คืนมาเท่านั้น'

ราชันนภาคิดในใจ

หลังจากฉางซา อยู่เงิน และเทพกระบี่ไร้สำนึกขึ้นไปบนไหล่ของ
โกเล็มหิน เขาก็สั่งให้มันเดินหน้าทันที

ราชันนภากับคาบิไซกรียืนส่งฉางซาจากไปด้วยสีหน้าเศร้าสร้อย
ความคิดของสองหนุ่มกำลังสับสนวุ่นวายไปหมด ทั้งเรื่องเคสไบบวช
เมืองวาริ และเรื่องที่พวกตนพ่ายแพ้จนถูกรีดไถ

3

ความโลภสร้างนายนะ

บนไหล่ของโกเล็มหินที่กำลังมุงหน้าออกจากเทือกเขาสัตรีสวรรค์
เทพกระบี่ไร้สำนึกหัวเราะอย่างมีความสุข เช่นเดียวกับอุ๋เงิน

"ฮ่าๆ! ช่วงนี้หาเงินคล่องจริงๆ"

เทพกระบี่ไร้สำนึกกล่าวน้ำเสียงสนุกสนาน

"ฉันมีโพเจกต์จะสร้างโกเล็มหินระดับแม่ทัพเยอะๆ ไม่คิดเลยว่า
พวกเขาจะรายนาคนี้ พวกเราน่าจะสร้างโกเล็มหินระดับแม่ทัพได้เพิ่ม
สักหกถึงเจ็ดตัว"

ฉางซากล่าวน้ำเสียงพอใจมาก

"แต่ฉันมีเรื่องคิใจกว่าที่บอสได้เงินนะ บอสรู้ไหม บอสเอาชนะคน
ที่เกือบเก่งที่สุดในเกมแล้ว"

อุ๋เงินกล่าวเสียงดัง

"โค...เบ๊สอง ก็แค่ระดับ 73 มันจะไปสู้ระดับ 78 ได้ไง ค่อยให้เป็น
ยอดฝีมืออันดับหนึ่ง สู้ทำยก็ค้องคืบค่อนหน้าบอสของพวกเรา ฮ่าๆ!"

เทพกระบี่ไร้สำนึกกล่าวอย่างอารมณ์ดี

"ใช่! ถ้าบอสกินซาลาเปาเข้าไปอีกนี่ เทพเรียกพี่เลย! การไปปะทะ

กับบอสลับต้องมันแน่ๆ"

อุ๋เงินกล่าวน้ำเสียงยินดี ซึ่งเขายังคงภาคภูมิใจที่เลือกลูกพี่ลูกคนแล้ว อนาคตนอกจากระดับจะพุ่งพรวดๆ เขายังจะรวบแบบพรวดๆ อีกต่างหาก

"อ่าๆ! พวกนายไม่ต้องยกยอฉันแล้ว พวกเรายังมีภารกิจไปเก็บ สมุนไพรระดับสูงอยู่ เมื่อเราทำภารกิจนั้นเสร็จสิ้น เราจะไปสนุกกันต่อที่ เมืองวาริ โกเล็มหินเร่งความเร็วหน่อย"

นางซากล่าวยิ้มๆ จบ โกเล็มหินที่เดินอยู่ก็เริ่มเร่งความเร็วขึ้น

เมืองวาริ เกาะเทพคันทไม้

ทุกอย่างถูกเตรียมพร้อมไว้รอต้อนรับบอสลับหมดแล้ว และเนื่องจาก มีผู้เล่นจากกิลด์นางฟ้ามาสมทบ ทำให้ผู้เล่นบนเกาะคึกคักมาก

ภายในที่พักของกิลด์นางฟ้า หญิงสาวสามคนกำลังนั่งคุยอยู่กับ หญิงชราคนหนึ่ง ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นประมุขของกิลด์นางฟ้า ชื่อของหญิงชรา คือ หงส์เหนือมังกร

"อาจารย์คิดว่า พวกเรามีโอกาสชนะไหม"

เทพธิดาวายุภักษ์ถามขึ้นเบาๆ

"อาจารย์ก็ไม่รู้เหมือนกัน บอสลับที่กำลังมุ่งหน้ามาแข็งแรงแรงมากๆ ค่ายระดับ 77 ของอาจารย์ ไม่รู้จะพอรับมือกับพวกมันได้ไหม"

หงส์เหนือมังกรตอบ

"ระดับพื้นฐานของอาจารย์สูงสุดในเกมแล้ว ทำไมจะไม่สามารถ เอาชนะบอสลับได้ อย่าลืมนสิ ถ้าอาจารย์เรียกใช้ทักษะโจมตีที่เพิ่มพลังการ ทำลายล้างขึ้น 10 ระดับ มันจะเท่ากับอาจารย์มีระดับถึง 87 เสียวนะ"

เทพธิดาเพลิงกล่าวเสียงหวาน

"บอสลับพวกนี้ไม่ธรรมดา พวกเราอย่าประมาทดีกว่า จากข้อมูล ของเผ่าทะเลที่เล่าให้ฟัง พวกมันมีระดับสูงแน่ บางทีมันอาจจะระดับสูง กว่าอาจารย์ก็เป็นไปได้"

หงส์เหนือมังกรตอบ

"อาจารย์ ฉันได้ปรับปรุงพิชชนิคใหม่ขึ้นมา วันนี้น่าจะเป็นโอกาสดีที่จะ ได้ลอง"

เทพธิดาร้อยพิษกล่าวแทรกขึ้น

"อาจารย์ขอเตือนไว้ จะลองพิษนะได้ แต่อย่าทำให้คนอื่น ๆ เคืองคร่อน"
หงส์เหนือมังกรเอ๋ยปากเตือน

"ไม่ต้องกังวลอาจารย์ ฉันกำหนดเป้าหมายไว้แล้ว"

เทพธิดาร้อยพิษตอบ

"จากแผนการของเผ่าทะเล ให้อาจารย์และสมาชิกส่วนหนึ่งของ
กิลด์นางฟ้าอยู่ตรงกลาง ถ้าหัวหน้ากิลด์คนใดคนหนึ่งพลาดท่าก็ให้อาจารย์
ไปช่วยเหลือ อาจารย์คิดว่าใครน่าจะมีปัญหาที่สุด"

เทพธิดาวายุภักษ์เอ๋ยปากถาม

"ฉันตอบแทนให้เลย น่าจะเป็นอิตาราชันศาสตรานั่น ระดับของ
เขาสูงกว่าพวกเราแค่ 1 ระดับเอง ถ้าเขาไม่ได้ครอบครองคัมภีร์ระดับ
จักรพรรดิ เขาไม่คู่ควรกับบอสลับเลย"

เทพธิดาเพลิงกล่าวขึ้น หงส์เหนือมังกรยิ้มกล่าวว่า

"อย่าดูถูกเขา ตามที่เผ่าทะเลบอกไว้ พลังจากทักษะคัมภีร์
จักรพรรดิรุนแรงมาก พลังการโจมตีของคัมภีร์เล่มนี้ ถ้าใช้สุดกำลังจะเพิ่ม
พลังการโจมตีถึง 12 ระดับ นั่นก็หมายความว่า คู่ต่อสู้ของราชันศาสตรา
จะต้องมีระดับที่เหนือกว่า 85 ในความคิดของอาจารย์ พวกเขาทุกคน
แข็งแกร่งใกล้เคียงกันมาก ใครจะมีปัญหา ยังคงต้องรอดูความสามารถ
ของบอสลับว่าตัวไหนแข็งแกร่งที่สุด"

"อาจารย์ต้องการให้ศิษย์เลือกคู่มือเอง พวกเราคกลงกันแล้ว ศิษย์
ขอเลือกราชาผีดิบ"

เทพธิดาวายุภักษ์กล่าวเสียงเรียบ

"ฉันขอเลือกราชาเผ่ามังกร"

เทพธิดาเพลิงกล่าวยิ้มๆ

"ส่วนฉันขอเลือกราชาเผ่าทะเลเหนือ"

เทพธิดาร้อยพิษกล่าวพร้อมกับยิ้มดวงตาเป็นประกาย หงส์เหนือ
มังกรส่ายหน้ากล่าวว่า

"ทำไมไม่มีใครเลือกราชาเผ่านกอินทรีล่ะ"

"พวกเราบินไม่ได้ ทำให้การต่อสู้ของพวกเราทำได้ไม่ดี นั่นเป็นความ
เห็นของพวกเราทั้งสามคน"

เทพธิดาวายุภักษ์ตอบ

หงส์เหนือมังกรยิ้มพร้อมกับพยักหน้า เธอคิดว่าลูกศิษย์ของเธอทุกคนตัดสินใจได้ดี เพราะการจะเอาชนะศัตรูต้องรู้ตัวเองก่อนว่าพร้อมจะปะทะไหม

"จริงสิ ในช่องสื่อสารมีการเล่าลือกันว่า มีคนค้นพบคัมภีร์จักรวาลแล้ว ถ้าผู้มีคัมภีร์มาที่นี้ด้วยมันก็คงจะดี แต่น่าเสียดายไม่มีข่าวเกี่ยวกับคนที่เจอเลย"

เทพธิดาวายุภักษ์กล่าวขึ้นลอยๆ

"ฉันว่าเป็นข่าวโคมลอยมากกว่า"

เทพธิดาเพลิงให้ความเห็น

"มันก็ไม่แน่ว่าข่าวอาจจะจริง เพียงแค่ระดับของผู้พบคัมภีร์ต่ำเกินไป เขาจึงยังซ่อนตัวอยู่ก็เป็นไปได้ เอ้อ...คัมภีร์จักรพรรดิ ถ้าไปอยู่ในมือผู้เล่นระดับพื้นฐานต่ำ มันก็ไม่มีประโยชน์อะไรเลย"

หงส์เหนือมังกรให้ความเห็นพร้อมกับถอนใจในคอนท้าย

เทพธิดาวายุภักษ์มองคุนาพิกาข้อมือ ก่อนจะกล่าวขึ้นว่า

"อาจารย์ ศิษย์ขอตัวไปเตรียมการก่อน"

เทพธิดาวายุภักษ์กล่าวขึ้น เทพธิดาเพลิงกับเทพธิดาร้อยพิษก็รีบขอตัวเช่นกัน หงส์เหนือมังกรพยักหน้ารับ ทั้งสามก็แยกย้ายกันไป

ระหว่างที่เทพธิดาวายุภักษ์กำลังเดินทางไปประจำทิศทางที่บอสลับราชาเผ็ดิบกำลังมุ่งหน้ามา เธอก็ได้พบคาบอัสนีและเผ่าอีสาน เทพธิดาวายุภักษ์รีบยกมือไหว้

"สวัสดิ์ค่ะ คุณลุงอีสาน"

"เช่นกัน ไหว้พระเถอะยัยหนู ฮ่าๆ!"

เผ่าอีสานตอบ

"โชคดียิ่งที่เจอเธอ"

คาบอัสนีที่ยืนข้างๆ เผ่าอีสานกล่าวว่าน้ำเสียงยินดี

"คาบอัสนี นายระดับเท่าไรแล้วตอนนี้"

เทพธิดาวายุภักษ์เอ่ยปากถาม

"ระดับ 55"

คาบอัสนีตอบ เทพธิดาวายุภักษ์ขมวดคิ้วกล่าวว่า

"ผู้เล่นที่ต่ำกว่า 60 เขาไม่ให้เข้าสงครามไม่ใช่หรือ"

"ฉันมีทักษะเพิ่มพลังโจมตี 8 ระดับ ทางกิลด์หลักจึงอนุญาตให้เข้าร่วมสงครามได้"

คาบอัสนิกลำนน้ำเสียงภาคภูมิใจ

เทพธิดาวายุภักษ์จู่ๆ ก็นึกไปถึงฉางซา คนที่เธอรู้จักคุ้นเคยมาตั้งแต่เกมที่แล้ว จึงอดถามถึงเขาไม่ได้

"เอ่อ...คนชื่อ เทพหนุ่ม ไม่ได้อยู่กับลุงหรือคะ"

"เธอถามหามันทำไม"

คาบอัสนิกถามน้ำเสียงไม่พอใจทันที เพราะยังเจ็บใจที่ระดับลคไม่หาย เมาอีसानไม่ได้สนใจคาบอัสนิกที่กำลังหงุดหงิดจึงกล่าวขึ้นว่า

"เจ้าเด็กนั่นมันไม่ได้อยู่กับลุงหรอก แต่ลุงสามารถบอกความลับเรื่องหนึ่งให้ยัยหนูรู้เอาไว้ เจ้าเด็กนั่นไม่ได้ชื่อ เทพหนุ่ม มันใช้ชื่อปลอม และมันก็ใช้ชื่อปลอมหลายชื่อมาก หนึ่งในชื่อปลอมของมันที่มีชื่อเสียงที่สุดคือ 'พราณใหญ่' ยัยหนูน่าจะเคยได้ยินได้ฟังเรื่องของมันมาบ้าง"

คำอธิบายของเมาอีसान ทำให้เทพธิดาวายุภักษ์คาโ

"ทำไมเขาต้องปลอมตัวเป็นคนหลายๆ คนด้วย"

เทพธิดาวายุภักษ์เอ่ยปากถาม

"ลุงก็มีความคิดของมันเหมือนกัน ปัจจุบันแม้แค่ลุงเอง เมาอีประจิม หรือตาแก่อีกหลายคนก็ไม่ใช่คู่มือของมัน ล่าสุดได้ข่าวมันอัดตาแก่อีกคนจนพ่ายแพ้ไม่เป็นทำ"

เมาอีसानกล่าวพร้อมกับหัวเราะ

"เอ่อ...ลุงรู้ชื่อจริงของเขาไหมคะ"

เทพธิดาวายุภักษ์ถาม ทำให้คาบอัสนิกทำสีหน้าไม่พอใจมาก เมื่อหญิงสาวที่เขาหลงรักกลับไปถามถึงชื่อชายหนุ่มคนอื่น

"ชื่อจริงของมันคือ 'ฉางซา' เท่าที่ได้รับข่าวมา ปัจจุบันมันอยู่ที่เทือกเขาสัตว์สวรรค์"

เมาอีसानตอบจบ ก็มองเห็นเมาอูครกำลังนำลูกสมุนบางส่วนเดินทางมายังทิศนี้

"เฮ้! ไอ้แก่อูคร ไปไหนมาไงเนี่ย"

เมาอีसानเอ่ยปากทักท้วง เมาอูครยิ้มกล่าวว่า

"เข้ามาเมืองข้างๆ พอได้ยินกิลด์หลักระคมพล ข้าก็รีบมาทันที เอ้ย! ยัยหนูใส่หน้ากากนี่ คนจากกิลด์นางฟ้าหรือ"

"สวัสดิ์ค่ะ คุณลุง" เทพธิดาวายุภักษ์เอ่ยปากทักทาย

"ใช้ตราสัญลักษณ์แถบสีแดงบนปกเสื้อ ยัยหนูต้องเป็นศิษย์หลักของหงส์เหนือมังกรเป็นแน่"

เฒ่าอูครกรล่ายยิ้มๆ

"ใช่ค่ะ หนูชื่อ เทพธิดาวายุภักษ์" หญิงสาวตอบ

"ได้ยินข่าวยัยหนูระดับ 72 แล้ว ยินดีด้วย พวกเราเหล่าคาแก็แถวนี้คงสู้หนูไม่ได้สักคน ฮ่าๆ!"

เฒ่าอูครกรล่ายพร้อมกับหัวเราะ

"หนูไม่ได้เก่งอะไรหรอกค่ะ ที่ระดับสูงขึ้นก็เพราะอาจารย์หาสมุนไพรเลื่อนระดับมาให้ค่ะ"

เทพธิดาวายุภักษ์ตอบตามตรง

"ไม่ว่าจะระดับขึ้นเพราะอะไร มันก็ดีทั้งหมดคนนั้นละยัยหนู ไม่ต้องถ่อมตัวไป คุณเหมือนยัยหนูได้งานรับผิดชอบกำจัดการซาณิธิบสินะ ถึงได้มาทางทิศนี้ ลุงเคยเห็นหน้ามันมาก่อน นอกจากนี้ยังได้รับข้อมูลสำคัญมาจากไอ้แก่ประจิม บางทีข้อมูลของลุงอาจจะมีประโยชน์ต่อยัยหนู สนใจจะฟังไหมล่ะ"

เฒ่าอูครถาม เทพธิดาวายุภักษ์รีบพยักหน้ารับ

"จั้นไปคุยกันที่ฐานบัญชาการרבกันเถอะ"

เฒ่าอูครกรล่ายตัดบท ก่อนที่ทั้งหมดจะมุ่งหน้าไปพร้อมกัน

มุมหนึ่งของเกาะที่จะต้องรับมือกับราชันอสูรทะเลเหนือ

กิลด์แพรสวรรค์ ภายใต้การนำของประกายดาวได้นำกองกำลังของกิลด์เธอมาต่อสู้เช่นกัน เธอจัดทีมอยู่กับกิลด์ผู้พิชิต ภายใต้การนำของเซียนกระบี่ ทั้งสองเป็นเพื่อนกันจึงไม่ได้มีปัญหาในการอยู่ร่วมกัน

ทั้งสองหลังจากมาทำภารกิจแคว้นทางทะเล และได้รับการร้องขอให้ช่วยจากเฒ่าพายัพ ทั้งสองกิลด์จึงตัดสินใจอยู่ช่วยกิลด์เซียนเหยียบฟ้า

"เพื่อนรักนายจะมาหรือเปล่า"

ประกายดาวเอ่ยปากถาม

เซียนกระบี่ที่กำลังยืนเฝ้ารับลมอยู่ถึงกับเบิกปากเมื่อมีคนถามถึงฉางซา ปัจจุบันหลังจากทำเวสต์ทางทะเล เขาได้รับสมุนไพร่ประการังเลื่อนระดับพื้นฐาน ระดับของเขาจึงเลื่อนไปยัง 69 แล้ว

"ไม่รู้" เซียนกระบี่ตอบสั้นๆ

"แต่ฉันรู้ บอสกำลังเดินทางมายังเมืองวารี แต่ขอแวะทำธุระบางอย่าง ที่ฉันรู้เพราะฉันเพิ่งคุยกับเจ้าอ้วนอยู่เงินเมื่อไม่กี่ชั่วโมงก่อน" เทพเพลิงตอบ

"ถ้าเขาเพิ่งเดินทางก็ยังไม่ทันแล้ว เพราะพวกเรากำลังจะรีบหนีหนีหนีในอีกไม่กี่ชั่วโมงข้างหน้า"

ประกายดาวตอบ

"บอส เขาฝากบอกอะไรนายมาหรือเปล่า"

นภากาศที่นั่งข้างๆ ประกายดาวเอ่ยปากถามบ้าง

"ไม่ได้ฝาก มีแต่เจ้าอ้วนอยู่เงินบอกว่า บอสลับอันตรายนะ ถ้าสู้ไม่ได้ก็ให้หลบไปก่อน ไว้รอให้พวกเขามายังเมืองวารี ค่อยไปล้างแค้นกันอีกที" เทพเพลิงตอบ

"ศิๆ เจ้าอ้วนอยู่เงินก็ยังคงเทคทุนบอสอยู่เสมอ" นภากาศกล่าวติดตลก

"เซียนกระบี่ นายคิดว่าเพื่อนรักนายสามารถเอาชนะบอสลับได้ไหม"

ประกายดาวเอ่ยปากถาม เซียนกระบี่ส่ายหน้ากล่าวว่า

"ไม่รู้สิ เพราะฉันยังไม่รู้ความสามารถของบอสลับเลย"

"เฮ้! เทพหมากรุก มัวแต่มองอะไรอยู่วะ"

เทพเพลิงหันไปถามเพื่อนที่นั่งข้างๆ

"นายคุที่โชคหินริมทะเลสิ นั่นน่าจะเป็นคนของกิลด์นางฟ้า"

เทพหมากรุกกล่าวขึ้น ทำให้ทุกคนพากันหันไปมอง ทั้งหมดเห็นหญิงสาวคนหนึ่งสวมหน้ากากสีเงินกำลังยืนดูทะเล พริบตาเธอก็เห็นร่างลงไปยังบนผิวน้ำ

"โอ...เธอมีทักษะทางน้ำด้วย"

ประกายดาวกล่าวขึ้น

"เธอกำลังเดินสำรวจอะไรในทะเลหรือ"

นภากาศถามน้ำเสียงสนใจ

"ถ้าเขาไม่ผิด เธอคงเป็นหนึ่งในสามศิษย์เอกของประมุขกิลด์นางฟ้า
นามว่า เทพธิดาร้อยพิษ การกระทำของเธอน่าจะเกี่ยวข้องกับพิษ"

เทพหมากрукตอบ

"ว้าว...เธอใช้พิษสินะ จริงสิ พวกเราก็มีเม็คพิษที่นักบุญบอสผลิตขึ้น
มา ถ้าจวนตัวจริงๆ ก็คงหลีกเลี่ยงไม่ใช้มันไม่ได้แล้ว"

เทพเพลิงตอบจบ ทุกคนก็ได้ยินเสียงพลุยิงขึ้นไปบนท้องฟ้า มัน
เป็นสัญญาณเตือนบอกให้หัวหน้าของทุกกิลด์พาสมุนเข้าไปประจำพื้นที่
เตรียมรับศึกใหญ่

"มหาสงครามใกล้จะเริ่มแล้ว ไปกันเถอะพวกเรา"

เขียนกระป๋องกล่าวจบก็เดินนำไปเป็นคนแรกทันที

ทุ่งโกเล็มหิน

ภาพที่เกิดขึ้นตรงหน้าเทพกระบี่ไร้สำนึกและอุ๋เงิน มันทำให้สอง
หนุ่มเกิดความตื่นตะลึง สิ่งที่พวกเขาเห็นคือ เหล่าโกเล็มหินนับพันๆ ตัว
ในทุ่งพากันคุกเข่าลง พวกมันตั้งแถวเปิดทางทอดยาวไปยังทางออกจาก
ทุ่งโกเล็มหิน ดวงตาของพวกมันพากันจ้องมองไปที่ร่างของนางซาที่ยืน
อยู่ต่อหน้าโกเล็มหินระดับแม่ทัพ สายตาของพวกมันจ้องมายังร่างนางซา
ราวกับมองคูราซาของพวกมัน

"เหลือเชื่อจริงๆ! พวกมันทุกตัวทำความเคารพบอส" อุ๋เงินร้อง
อุทานขึ้น

นางซาไม่ได้สนใจสองหนุ่มคุยกัน เขากำลังแปลกใจกับเสียงคอม-
พิวเตอร์ที่ดังในหัวของเขามากกว่า เพราะมันได้แจ้งว่า เขาสามารถซื้อหา
โกเล็มหินที่นี้ได้ในราคาลดพิเศษครั้งหนึ่ง แต่ก็ไม่ได้บังคับเขาจะซื้อหรือไม่
และที่สำคัญเขามีโอกาสซื้อเพียงครั้งเดียวเท่านั้น

'ระบบให้ฉันซื้อได้เฉพาะโกเล็มหินระดับแม่ทัพลงมา น่าเสียค่ายถ้า
ฉันระดับพันจวน 80 จริงๆ มันก็จะเยอะ เพราะฉันจะประหยัดเงินใน
การสร้างโกเล็มหินระดับราชาถึง 2,500 ล้านต่อตัว'

นางซาคิดในใจ

'รอบที่แล้วยังหาเงินมาโปะค่าใช้จ่ายสร้างโกเล็มหินยังไม่ครบเลย
แต่โอกาสดีๆ แบบนี้คงหลีกเลี่ยงลงทุนเพิ่มไม่ได้เหมือนกัน'

นางซาคิควางแผนในใจต่อเนื่อง เรามีโอกาสเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เราจะต้องเลือกสิ่งที่ดีที่สุด นางซาแม้จะได้เงินจากการขายยาพิษและธุรกิจหนังสือนิยายมาเยอะ แต่เวลาจ่ายออกไปแต่ละครั้งก็ไม่ใช่น้อยๆ แม้จะรีดโกนคนอื่นมาเพิ่มได้ แต่ยอดเงินมันก็ลดลงเรื่อยๆ

ในความคิดของนางซา โกลีมนั้นค่อนข้างแข็งแกร่งกว่าเผ่าอื่นๆ แต่มันก็มีข้อเสียเรื่องการเคลื่อนไหว แม้มันจะอยู่ในระดับที่สูง แต่การเคลื่อนไหวมันก็ทำได้ไม่คึก

'การไปยังเมืองวารี ฉันจะต้องใช้หลายๆ เผ่าเข้าสู่เพื่อส่งเสริมและปิดจุกค้อยซึ่งกันและกัน'

นางซากล่าวสรุปในตอนท้าย

"ชื่อโกลีมนั้นระดับแม่ทัพเดินเท้า 20 ตัว ชื่อโกลีมนั้นระดับอัศวินเดินเท้าอีก 20 ตัว"

นางซากล่าวเบาๆ จบ เงินสดก็ไหลออกจากบัตรเครดิตโดยอัตโนมัติ คอมพิวเตอร์ได้แจ้งยอดเงินในบัตรที่ลดลงอย่างฮวบฮาบออกมา นางซารู้สึกเจ็บปวดใจอยู่บ้าง

เมื่อได้รับคำยืนยันสั่งซื้อจากคอมพิวเตอร์ในหัวแล้ว โกลีมนั้นบางส่วนก็เกิดการเคลื่อนไหว ภาพนี้ทำให้เทพกระบี่ไร้สำนึกและอยู่เงินทำหน้าที่งๆ

'ฉันใช้เงินขอปิงเพิ่มอีกตั้ง 14,000 ล้าน ไม่รู้ที่เมืองวารีจะพอมีตัวเหล็กให้ฉันไปเอาปะ'

นางซาคิดในใจ สีหน้าเต็มไปด้วยความทุกข์

'ระหว่างทาง ใครกล่ามาหาเรื่องฉันละก็...ฉันจะปล้นมันให้หมดชุดไปเลย'

นางซาคำรามในใจ

ปัจจุบันนางซามีโกลีมนั้นระดับอัศวินเดินเท้า 30 ตัว และโกลีมนั้นระดับแม่ทัพอีก 30 ตัว ถ้าเทียบเป็นผู้เล่น เรามีผู้เล่นระดับ 65 ในปกครอง 30 คน และผู้เล่นระดับ 70 ในปกครองอีก 30 คน

'เฮ้อ...หวังว่าจะคุ้มค่ากับที่ฉันลงทุนนะ'

นางซากล่าวจบก็สั่งเปิดประมุติ เหล่าโกลีมนั้นที่ถูกสั่งซื้อก็พากันเดินเป็นแถวเข้าสู่ประมุติ เทพกระบี่ไร้สำนึกและอยู่เงินกระโดดลงมาจาก

ป่าของโกเล็มหินระดับแม่ทัพ

"บอส ทำไมพวกมันถึงเดินเข้าประมุขิ หรือทุกตัวที่พวกเรา
สามารถเอาไปด้วยได้"

อุ๋เงินเอ่ยปากถาม ฉางซาสายหน้ากล่าวว่า

"คอมพิวเตอรืในหัวให้ฉันสามารถเลือกซื้อพวกมันได้ครึ่งราคา และ
ฉันมีโอกาสซื้อเพียงครั้งเดียวเท่านั้น และไอ้ตัวที่เดินเข้าประมุขิไปคือตัว
ที่ฉันได้สั่งซื้อ"

"หมดไปเท่าไรบอส" อุ๋เงินถาม

"14,000 ล้าน"

ฉางซาตอบ ทำเอาอุ๋เงินต้องเช็ดเหงื่อ เพราะสองวันลูกพี่ของเขาใช้
เงินไปแล้ว 24,000 ล้าน แม้จะไถดงค์จากศัตรูมาได้เกือบหมื่นล้าน แต่ก็
ยังขาดทุนเยอะอยู่ดี

เมื่อโกเล็มหินเข้าไปในประมุขิจนหมดแล้ว ฉางซาก็ก่ออกเดินทาง
ต่อ เขายังเก็บสมุนไพระอะไรใส่ถุงไว้เยอะ มันจึงไม่เป็นปัญหาในการเดิน
ทางผ่านป่ายุ่งจิว

หลังจากออกจากป่ายุ่งจิว ไม่นานฉางซาและพวกก็ได้พบกับกิลด์
หลากหลายกิลด์ที่มาเสี่ยงโชคทำเคสค์ไบบวช หลายกิลด์เหล่านั้นพอ
พบเห็นโกเล็มหินของฉางซาก็ก่เกิดความโลภคิจะเข้าปล้น แต่พวกเขา
ทุกคนก็จบลงที่ถูกปล้นแทน ฉางซาไม่ได้ฆ่าใครสักคน เพราะถือคติในเกม
ที่ว่า 'เงินซื้อชีวิตได้'

ในที่สุดฉางซาก็ก่พบเห็นคนรู้จัก พวกเขาไม่ใช่ใครที่ไหน เป็นฝ่ามือ
ค้าฟ้ากับเมฆพยัคฆ์ของกิลด์สายหมอก ฝ่ามือค้าฟ้ามองดูโกเล็มหินพาหนะ
เดินทางของฉางซาอย่างทึ่งๆ

"ไม่ได้เจอกันพักเดียว นึกไม่ถึงนายจะเจอไอ้เท็มควบคุมโกเล็มหิน
คล้ายๆ กับของราชันมังกรไฟ"

ฝ่ามือค้าฟ้ากล่าวพร้อมกับสายหน้า ฉางซาเห็นร่างลงมาจากป่าของ
โกเล็มหิน เขามายืนอยู่ต่อหน้าสัตว์อสูรเลี้ยงเสื่อขนาดใหญ่ที่เมฆพยัคฆ์
นั่งอยู่

"ไม่ได้เจอกันนานนะ พี่ชาย"

ฉางซาเอ่ยปากทักทายเมฆพยัคฆ์ยิ้มๆ

"ไม่พบกันแค่ระยะเวลาหนึ่ง ฝีมือของนายกลับก้าวกระโดดจนน่ากลัว วีรกรรมของนายฉันได้ยินมาจากน้องสาวเทพธิดาทอฝันแล้ว นายเพิ่งกลับออกมาจากข้างในหรือ คงไม่ใช่ นายทำเคสสำเร็จแล้วหรอคะ"

เมฆพยัคฆ์เอ่ยปากถามในตอนท้าย

"ฮ่าๆ! พี่ชายก็รู้ เรื่องเคสดีไบวชนันสำเร็จตั้งแต่เมืองที่แล้วฉันก็เลยไม่ได้คิดจะทำเคสซ้ำอีก ถ้ากิลด์สายหมอกต้องการทำเคสครั้งนี้ฉันคิดว่าน่าจะยังพอมีเวลาที่จะแย่งชิงมันอยู่"

นางซามองคูทิศทางที่กิลด์สายหมอกเดินทางมา ก่อนจะกล่าวต่อไปว่า

"ว่าแต่...พี่ชายวิ่งมาทางทิศนี้ แสดงว่ากิลด์สายหมอกผ่านเมืองโบราณมาตรงๆ เลยหรือ"

เมฆพยัคฆ์พยักหน้ารับกล่าวว่า

"มีผู้เล่นมาที่นั่นนับหมื่นคนแล้ว การบุกตรงๆ ผ่านเมืองโบราณจึงเป็นเรื่องง่ายที่สุดและเร็วที่สุด ส่วนการเสียชีวิตของผู้เล่นในกิลด์ มันก็เป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เช่นกัน"

ฝ่ามือค้ำฟ้ามองคูสีผมของนางซาอย่างแปลกใจ

"หลังจากบวช สีผมของนายเปลี่ยนไป หรือมันเป็นวิก" ฝ่ามือค้ำฟ้าถาม

"ไม่ใช่วิกหรอ ฉันได้รับประสบการณ์บางอย่าง มันทำให้สีผมของฉันเปลี่ยนไปจากเดิม"

นางซาตอบยิ้มๆ

ฝ่ามือค้ำฟ้ามองโกเล็มหิน เขาเข้าใจผิดว่ามันเกี่ยวข้องกับจิ้งไม่ถามต่อ เพราะทุกคนย่อมมีความลับเป็นของตัวเอง

นางซาหยิบกระสอบบางอย่างออกมาจากกระเป๋า มิติ มันเป็นสมุนไพรชนิดไหนเอง นางซาเผื่อแผ่ข้อมูลเรื่องเส้นทางออกไป ทำให้ฝ่ามือค้ำฟ้ากับเมฆพยัคฆ์พากันขอบคุณเขามาก เพราะมันจะทำให้พวกเขาสามารถผ่านเส้นทางด้านหน้าไปได้ง่ายๆ โดยไม่ต้องปวดหัวที่จะหาวิธีผ่าน

"ฉันรีบ คงต้องขอตัวก่อน ขอให้หัวหน้าฝ่ามือค้ำฟ้ากับพี่ชายเมฆพยัคฆ์จงสมหวังในสิ่งที่กำลังตามมา"

นางซากล่าวลาทันที เมื่อเขาอธิบายวิธีผ่านเส้นทางต่างๆ จบ ซึ่ง

ฝ่ามือคำฟ้ากับเมฆพยัคฆ์ก็ไม่ได้ขัดข้องอะไร เพราะพวกเขาก็กำลังรีบอยู่เช่นกัน

นางซาเห็นร่างขึ้นไปบนป่าของโกเล็มหินอีกครั้ง ก่อนจะสั่งให้มันเดินทางต่อ การบุกผ่านเมืองโบราณไม่ได้ลำบากเลย เพราะเหล่าอสูรกายหน้าสัตว์ไม่มีตัวไหนกล้าเข้าใกล้โกเล็มหิน นางซา เทพกระบี่ไร้สำนึก และอยู่เงินจึงทำหน้าที่เพียงเป็นคณูผู้เล่นนับหมื่นต่อสู้กับพวกมัน

แน่นอนหลายกิลด์ยังคงมีความคิดจะฉกฉวยเอาโกเล็มหิน แต่เมื่อต้องปะทะกับทักษะนี้วิสาขฟ้าของนางซา ในรูปแบบซ่อนระดับพื้นฐานที่ 73 พวกเขารู้ถึงหายนะและเลิกคอยแหย่นางซาไปตามระเบียบ

หลังจากผ่านเมืองโบราณ นางซาก็พบผู้เล่นอีกหลายกิลด์ เมื่อพวกเขาไม่รักคืออยากจะได้โกเล็มหิน นางซาก็ไม่มีความเกรงใจที่จะปล้นคืน

เทพกระบี่ไร้สำนึกกับอยู่เงินนับเงินจนเหนื่อย เพราะปล้นไปหลายพันคนแล้ว ทุกคนต่างก็ไม่อยากขายระดับลจิงยอมที่จะจ่ายเพื่อซื้อชีวิตตัวเอง ทุกกิลด์ที่มีความโลภและถูกปล้นคืนต่างก็คิดไปในทางเดียวกันว่า 'ไม่น่าไปยุ่งกับไอ้เลวหน้าเลือดมันเลย โอ้...แม้แต่เครื่องปรุงมันยังปล้นไป'

นางซาปล้นเงินที่ได้หลายพันหลัง เขาจึงหยุดเดินทางชั่วคราวและเปลี่ยนมาเป็นพ่อค้าขายเงินที่มีมือสอง ใครซื้อเขาก็จะได้รับการลดราคาเป็นพิเศษแน่นอนการมีอยู่เงินเป็นพ่อค้าประจำตัวทำให้นางซาไม่จำเป็นต้องไปขายเอง

การค้าขายของนางซาเป็นการค้าที่ฉลาด เพราะกิลด์ที่ถูกปล้นล้วนต้องการเงิน เมื่อไม่มีเงินซื้อพวกเขาจะหนีบหนีจากกิลด์พันธมิตร หรือไหว่วานกิลด์พันธมิตรที่ไม่เคยหาเรื่องนางซาซื้อเงินคืนมา นางซาก็ได้เงินอีกต่อ ถ้ากิลด์ที่ถูกปล้นไม่ซื้อเงินคืน พวกเขาก็เตรียมนอนกันบนพื้นหรือไม่ก็นอนบนคันไม้ได้เลย

ระหว่างที่นางซา เทพกระบี่ไร้สำนึก และอยู่เงินกำลังสนุกกับการนับเงินจากการขายเงินที่อย่างเหน็ดเหนื่อย เมืองวาริก็กำลังตกอยู่ในความเคร่งเครียด

หนึ่งในสี่เส้นทางได้ปรากฏสัตว์อสูรขึ้นมาแล้ว มันคือเผ่ามังกร

นั่นเอง

ปั้มๆ! ปืนใหญ่บนเรือรบของกิลด์ต่างๆ เริ่มทำงาน เสียงคำรามของมันดังก้องไปทั่วเกาะ เป็นสัญญาณเตือนว่า มหาสงครามกับบอสลับทั้งสี่ได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว

ตูมๆ! ร่างของมังกรสีแดงฝูงแรกถูกยิงไปหลายนัด พวกมันถึงกับบินถลาออกด้านข้าง เกล็ดของสัตว์อสูรมังกรถูกปืนใหญ่รัวยิงจนแตกกระจาย แต่พวกมันก็ยังบินทรงตัวอยู่ได้

ชายหนุ่มในชุดสีแดงเพลิงที่อยู่กลางฝูงมังกรหลายพันตัวโมโหมาก ดวงตาของเขาส่องแสงสีแดงเพลิงสว่างไสว ชายหนุ่มส่งเสียงร้องประหลาด สัตว์อสูรมังกรสีแดงทั้งหมดก็คำราม ก่อนจะพุ่งบอลไฟตอบโต้คืน เหล่าผู้เล่นที่อยู่บนเรือรบพากันเรียกทักษะโจมตีกลับเพื่อทำลายบอลเพลิงให้ได้มากที่สุด ทักษะนับพันถูกโจมตีขึ้นไปบนท้องฟ้า เมื่อพวกมันปะทะกันก็เกิดการระเบิดขนาดใหญ่อีก

พลังของสัตว์อสูรมังกรรุนแรงมาก พวกมันที่เป็นหน่วยกล้าตายแต่ละตัวล้วนมีระดับ 70 ผู้เล่นระดับพื้นฐาน 60 แม้จะถูกยกระดับด้วยทักษะจนมีพลังการทำลายล้างเพิ่มไปอีกหลายระดับ แต่ก็ยังเป็นรองอยู่หลายขุม บอลพลังเพลิงที่รอดจากการทำลายจึงโจมตีลงมายังกลุ่มผู้เล่น

ปั้ม! ผู้เล่นถูกแรงระเบิดกระเด็นกันไปคนละทาง ผู้เล่นที่ถูกบอลพลังเพลิงจิงๆ ถึงกับปากเจ็บสาหัสด้วยการโจมตีเดียว

เรือรบ 20 ลำแรกเคลื่อนเข้าใกล้ฝูงมังกร เสียงร้องของผู้เล่นในเรือทำให้เรือทุกลำเล็งปืนใหญ่ไปยังร่างของมังกรขนาดใหญ่ตัวหนึ่งเพื่อสกัดการบุกของพวกมัน

ชั่วอึดใจต่อมา ลำแสงสีแดงก็ถูกยิงออกมาจากฝูงสัตว์อสูรมังกร

ปั้ม! เรือรบระเบิดเป็นจุณ ผู้เล่นบนเรือหลายคนตายในทันที พวกเขาไม่รู้ด้วยซ้ำว่าโดนอะไรโจมตี แต่อึดใจต่อมา ลำแสงสีแดงก็ทำลายเรือรบจมไปอีกห้าลำ

เรือรบที่เหลือเห็นท่าไม่ดี จึงรีบเปลี่ยนกระบวนทัพ

"ระวังไว้! ราชนั่วมังกรมันโจมตีพวกเรามาจากกระยะไกล"

ผู้เล่นที่ใช้กลองส่งทางไกลร้องเตือน พวกเขาต่างก็ตื่นตระหนก เพราะพลังการทำลายล้างรุนแรงมากๆ ผู้เล่นระดับ 67 บนเรือแทบไม่ได้

ร้องด้วยซ้ำ พวกเขาถูกส่งไปพบ NPC ทันที

"พวกมันเข้าสู่กับดักแล้ว กดปุ่มระเบิด!"

เสียงร้องตะโกนของผู้ควบคุมเรือรบคนหนึ่งดังขึ้น

ชั่วอึดใจต่อมา แนวระเบิดที่ทำไว้กลางทะเลเล็กเกิดเสียงระเบิดดังสนั่น น้ำทะเลถูกยกสูงขึ้นไปในอากาศนับร้อยเมตร สัตว์อสูรมังกรหางหนามกลุ่มแรกที่เป็นหน่วยกล้าตายถูกแรงอัดของระเบิดจำนวนมหาศาลถึงกับปลิว ร่างของพวกมันบางตัวพุ่งตกลงไปในน้ำดัง ตูม!

ดูเหมือนสัตว์อสูรมังกรจะไม่สนใจระเบิด เมื่อตัวหนึ่งถูกโจมตีและสูญเสียแนวหน้าไป ตัวอื่นก็จะเข้ามาทำหน้าที่แทน

เมื่อทั้งสองกองกำลังเข้าใกล้กัน สงครามการต่อสู้แบบประชิดตัวก็บังเกิดขึ้นอย่างเป็นทางการ สัตว์อสูรมังกรหางหนามตัวใหญ่โฉบลงมาเตรียมโจมตีเรือรบ ผู้เล่นที่ควบคุมเรือรีบสั่งให้คนบนเรือยิงทักษะเข้าโจมตีคว้น แต่ก็ไม่สามารถหยุดกรงเล็บระดับ 70 ของมันได้ เรือรบถูกกรงเล็บฉีกจนเรือขาดครึ่งจมลงใต้น้ำทันที ผู้เล่นพากันหนีตายกระโดดลงน้ำกันอลหม่าน

ห่างออกไปไม่ไกล เรือรบอีกลำถูกสัตว์อสูรมังกรสองตัวรุมฟันไฟโจมตีในระยะใกล้ เรือรบทั้งลำระเบิดไปพร้อมกับชีวิตของผู้เล่นยี่สิบคนทันที

การปะทะกันยกแรก เหล่าผู้เล่นพ่ายแพ้ย่อยยับ มีเรือหนีกลับมาได้เพียงไม่กี่ลำ

ทุกอย่างเกิดขึ้นเร็วมาก ๆ ร่างก๊อบปีศาจมังกรไฟที่ยืนอยู่บนฝั่งก็เริ่มโบกมือให้เหล่าโกเล็มหินของเขาทำการขว้างหินยักษ์ออกไป

ตูม! ก้อนหินหนักหลายสิบล้านถูกขว้างออกไปเป็นชุด สัตว์อสูรมังกรหางหนามที่หลบไม่พ้นพากันปลิวกระเด็นตกลงไปในทะเล ผู้เล่นที่อยู่บนฝั่งพากันโห่ร้องด้วยความยินดี เมื่อการโจมตีของเหล่าโกเล็มหินได้ผล

ราชาเผ่ามังกรคำรามด้วยความโกรธสะบัดนิ้วโจมตี ลำแสงสีแดงเพลิงก็พุ่งทะยานเข้ามาปะทะกับร่างของโกเล็มหินที่กำลังขว้างก้อนหิน

บึ้ม! เสียงระเบิดดังสนั่น ร่างของโกเล็มหินแตกกระจายเป็นชิ้นๆ

บึ้ม! ก้อนหินยักษ์หล่นลงไปในน้ำ ทำให้เกิดคลื่นขนาดใหญ่ซัดเข้าหาฝั่ง ผู้เล่นบางส่วนต้องหนีตายขึ้นที่สูง

ราชาเผ่ามังกรไม่ได้หยุดโจมตีเท่านั้น มันยังลำแสงสีแดงออกจาก
นิ้วทำลายโกเล็มหินต่อเนื่อง

"โกเล็มหินถูกทำลายแล้ว!" เหล่าผู้เล่นพากันกรีดร้อง

"หุบปาก! โกเล็มหินของฉันทันทีอย่าง่าย ๆ หรือ"

ร่างก๊อบปี้ราชันมังกรไฟร้องตะโกนดั่งลั่น ทุกคนหันไปมองก็พบเห็น
ร่างของโกเล็มหินที่ถูกทำลายกำลังย้อนคืนร่างที่ถูกทำลายของมันอย่าง
รวดเร็ว

ปัจจุบัน ศักดิ์อสูรขยายวงกว้างอย่างรวดเร็ว กลุ่มผู้เล่นที่ใช้สัตว์อสูร
บินได้พากันรวมกลุ่มโจมตีด้วยทักษะ พวกเขาสามารถโค่นสัตว์อสูรมังกร
หางหนามได้หลายตัว

ตูม! สัตว์อสูรมังกรหางหนามเริ่มรุกรานขึ้นมาบนเกาะบางส่วน
รากของต้นไม้พันปีที่ยังรากลึกไปทั่วทั้งเกาะ รีบโจมตีใส่ศัตรูของมันโดย
ใช้รากกอดรัด

เทพธิดาเพลิงรอจังหวะอยู่แล้ว เธอเคลื่อนร่างเข้าไปใช้ดาบตัดปีก
ของสัตว์อสูรมังกรหางหนามตัวใหญ่ที่ถูกรากต้นไม้ล็อกตัวอยู่บนพื้นจน
เลือกพุ่งกระโดด

ก็! มังกรกรีดร้องน้ำเสียงโหยหวน มันพ่นพลังบอลไฟอัดเข้าไปยัง
รากต้นไม้ซ้ำๆ กัน ต้นไม้พันปีแม้ระดับของมันจะเท่ากับเผ่าทะเลผู้ปลูก
แต่มันต้องแบ่งพลังไปช่วยเหลือทั้งเกาะ ทำให้พลังความคงทนของมันลด
ลง รากไม้ลุกเป็นไฟ

เทพธิดาเพลิงเห็นเหยื่อจะหลุดไปแล้ว เธอก็เรียกใช้สปีดดาบเพลิง
ทำให้ร่างและดาบของเธอเกิดเปลวไฟร้อนแรงลุกขึ้นมา ร่างเงาของเทพธิดา
เพลิงพุ่งแทงดาบเข้าไปยังร่างของสัตว์อสูรมังกรเพลิงด้วยความเร็วสูง

ตูม! ก็! เกล็ดสัตว์อสูรมังกรระเบิดแตกออก ร่างของมันถูกแรงอัด
กระเด็นห่างออกไป มันไม่สามารถบินได้เพราะปีกถูกทำลาย จึงโกรธและ
หันหน้ามาพ่นบอลเพลิงโจมตีกลับบ้าง เทพธิดาเพลิงเรียกใช้ทักษะวิชา
ตัวเบาไร้ร่องรอย ร่างเธอก็เคลื่อนไหวเป็นเปลวไฟหลบหายไปจากจุดเดิม
ตูม! บอลพลังของสัตว์อสูรมังกรหางหนามระเบิดพื้นดินเป็นหลุม มันยังไม่ได้
ตั้งตัว ร่างเงาคล้ายเปลวไฟก็ไปปรากฏบนหลังของมันแล้ว

"ตาย!"

เทพธิดาเพลิงคำรามและกดคาบเสียบลงไปบนหลังของสัตว์อสูรมังกรหางหนามเต็มแรง

ตูม! เกล็ดมังกรระเบิดแตกออก เธอไม่สนใจเสียงกริร้องอย่างโหยหวนของมัน ยกคาบและแทงลงไปบนแผลเดิมไม่ยั้ง เลือดสีแดงสดของสัตว์อสูรมังกรหางหนามพุ่งออกมา ทำให้ชุดสีแดงของเทพธิดาเพลิงเต็มไปด้วยเลือด สัตว์อสูรมังกรหางหนามกริร้องและคั่นรน ทำให้ร่างของเทพธิดาเพลิงส่ายไปมา เธอใช้สองมือกำค้ำคาบที่เสียบลงบนร่างของสัตว์อสูร เปลวเพลิงบนคาบและบนร่างของเธอเผาผลาญลงไปบนร่าง สัตว์อสูรมังกรหางหนามจนเกิดกลุ่มควันสีขาวพวยพุ่งออกมารอบตัวของมัน ไม่นานหัวของมันก็ฟาดตกลงบนพื้นสิ้นชีวิตไป

เทพธิดาเพลิงยังไม่ได้ขยับตัว เสียงกู่ร้องของสัตว์อสูรมังกรหางหนามอีกตัวก็คั่งขึ้นบนท้องฟ้า มันบินโฉบลงมาพ่นบอลพลังเพลิงใส่เธออย่างคึกคัก เทพธิดาเพลิงสะบัดคาบตัดอากาศขึ้นไปที่ท้องฟ้า เงาสีแดงก็พุ่งออกจากคาบของเธอตัดใส่ลูกบอลพลังเพลิงสามลูกของสัตว์อสูรมังกรหางหนามระเบิดกลางอากาศ

ก็! สัตว์อสูรมังกรหางหนามที่จูโจมลงมากริร้องและรีบทยานร่างหนีขึ้นสูง รากของต้นไม้พันปีที่ต้องจัดการมันอยู่ก็พุ่งรากไปพันขาของสัตว์อสูรมังกรหางหนามไว้ เทพธิดาเพลิงปลดสลักของเธอฟีที่เคยผูกทวนร่างก็สลายหายไป เธอเรียกใช้ทักษะวิชาตัวเบาไว้ร่อนลอยทะยานร่างรีบไต่ขึ้นไปตามรากของต้นไม้พันปีพันขาสัตว์อสูรมังกรหางหนามไว้อย่างรวดเร็ว

ฟูๆ! สัตว์อสูรมังกรหางหนามพ่นไฟออกมา เปลวไฟเผาไหม้รากของต้นไม้พันปีอย่างรวดเร็ว ชั่วอึดใจรากก็ถูกเผาจนขาด สัตว์อสูรมังกรหางหนามเตรียมทะยานขึ้นสู่ท้องฟ้า ร่างเงาหนึ่งก็พุ่งฝ่าเปลวเพลิงออกมา คาบสีแดงในมือถูกเหวี่ยงฟัน พริบตาคาบก็บังเกิดเป็นออร่าคาบยักษ์ตัดไปที่คอของสัตว์อสูรมังกรหางหนาม

ตูม! สัตว์อสูรมังกรหางหนามยกทรงเล็บของมันขึ้นรับคาบยักษ์เอาไว้ บริเวณทรงเล็บของสัตว์อสูรมังกรหางหนามแข็งแกร่งมาก แม้ระดับของมันจะต่ำกว่าเทพธิดาเพลิงถึง 2 ระดับ แต่ทรงเล็บของมันก็ยังสามารถต้านทานการฟันของเธอได้

"ฮ่ากกก!"

เทพธิดาเพลิงถูกร้อง เธออัคพลั้งลงบนคาบเค็มแรงและกดคาบพัน
ต่อ ร่างอันใหญ่โตของสัตว์อสูรมังกรหางหนามด้านพลังของเธอไม่ไหวจึง
ถูกคาบยักษ์ผลักดันจนร่างพุ่งตกลงสู่พื้น

ตูม! พื้นดินระเบิดคังสนั่น ส่วนร่างของเทพธิดาเพลิงที่ทะยานขึ้น
มาพันสัตว์อสูรมังกรหางหนามกลางอากาศก็ร่วงตกลงไปบนพื้นเช่นกัน

ก็ๆ! สัตว์อสูรมังกรหางหนามลุกขึ้นมาจากกันหลุมด้วยความโกรธ
มันดวงตาแดงก่ำและพ่นเปลวไฟโจมตีไปยังตำแหน่งที่ร่างของเทพธิดา
เพลิงตกลงมา

ฟูๆๆ! สัตว์อสูรมังกรหางหนามจ้องมองเปลวไฟอย่างสะใจ แต่ชั่ว
อีจก้อมามันก็ต้องตกใจ เมื่อพบเห็นหญิงสาวเดินฝ่าเปลวไฟออกมา ร่าง
ของเธอลุกท่วมไปด้วยเปลวไฟสีแดง ก่อนจะกระโจนเข้าหามันอย่างบ้าคลั่ง
ถ้ามันพูดได้เหมือนผู้เล่นมันคงร้องตะโกนออกไปว่า

'ยัยนี้บ้าไปแล้ว'

ในเวลาเดียวกัน อีกทิศทางหนึ่ง

ราชาเผ่าทะเลเหนือได้นำสัตว์อสูรบุกโจมตีแล้วเช่นกัน แต่กลุ่มผู้
เล่นก็ยังไม่ได้เปลี่ยนแปลง ปืนใหญ่บนเรือรบสามารถฆ่าสัตว์อสูรทางทะเล
ที่เป็นกองหน้าได้หลายพันตัวแล้ว ผู้เล่นทุกคนไม่มีใครประมาท เพราะ
รู้ดีกองหน้าของมันนั้นเป็นเพียงลูกสมุนชั้นปลายแถว ศักยภาพทะเลครั้งนี้
พวกเขาต้องรับมือกับสัตว์อสูรทางทะเลนับล้านๆ ตัว

เมื่อเหล่าสัตว์อสูรทางทะเลหลายเผ่าพันธุ์จำนวนมากได้บุกเข้ามา
ในระยะวางระเบิดแล้ว ราชนัศาสตร์าก็ไม่รีรอที่จะออกคำสั่งให้กระเปิด

บึ้ม! เสียงระเบิดคังกึกก้องไปทั่วทั้งเกาะ ผืนน้ำถูกยกขึ้นสูงไปบน
ท้องฟ้าันบร้อยเมตร ร่างเงาของสัตว์อสูรนับหมื่นล่องลอยอยู่บนอากาศ
ในสภาพตายและบาดเจ็บ

"เปิดฉากโจมตีด้วยปืนใหญ่อีกครั้ง"

ราชนัศาสตร์ที่ยืนอยู่บนฝั่งร้องตะโกนออกไป เสียงปืนจากบน
เรือรบและจากบนเกาะก็แข่งกันคำรามอย่างดุเดือด เนื่องจากทิศทางนี้
ล่วงรู้กันก่อนแล้วว่า จะต้องรับมือกับสัตว์อสูรทางทะเลจำนวนมาก จุดนี้จึง
ถูกคิดตั้งปืนใหญ่ไว้มากเป็นพิเศษ ซึ่งมากกว่าทิศทางอื่นๆ ถึงห้าเท่า

เทพธิดาร้อยพิชยยังคงไม่ได้เคลื่อนไหว เธอและสมาชิกในกิลด์นางฟ้ายังคงยืนดูสถานการณ์บนที่สูง ศัตรูบุกได้ทางเดียวก็คือ ทางน้ำ ทำให้ไม่ต้องกังวลศัตรูจะมาทางอากาศ

ราชันศาสตราเห็นแผนการแรกของเธอผ่านไปได้ด้วยก็รู้สึกพึงพอใจมาก ในศึกนี้ครั้งนี้เขาได้รับหน้าที่เป็นผู้บัญชาการกองทัพบนหมีคน ถ้าเขาสังหารราชาสุรทะเลเหนือและลูกสมุนได้สำเร็จ ชื่อเสียงของเขาจะไม่ค่อยไปกว่าราชันสวรรค์ ราชันมังกรไฟ และเผ่าทะเลอย่างแน่นอน

ในขณะที่สถานการณ์บนเกาะเทพคั่นไม้กำลังร้อนระอุ ที่เทือกเขา
 ลัทธิสวรรค์ นางซาและพวกกำลังเดินทางผ่านช่องเขาสุรกายในซากลับบริเวณช่องเขาสุรกายค่อนข้างแคบ นางซาจึงไม่สามารถใช้โกเล็มหินเป็นพาหนะได้ เขาจึงตัดสินใจเก็บมันเข้าประตุมิติและใช้วิธีเดินแทนแน่นอนสิ่งที่ขาดไม่ได้ก็คือ สมุนไพรเกอร์

แม้นางซาจะระดับพื้นฐาน 78 แล้ว แต่การจะจำกัดข้อกับอสุรกายอมตะนับพันนับหมื่นตัว มันเป็นความคิดที่โง่เขลาที่สุด ปัจจุบันนางซายังคงซ่อนระดับไว้ที่ 73 เหมือนเดิม

ในที่สุดนางซา เทพกระบี่ไร้สำนึก และอู๋เงินก็เดินทางผ่านพันช่องเขาอสุรกายได้สำเร็จ ทั้งหมดตกตะลึงกับผู้เล่นที่ยังคงเหลือค้ำค้ำที่นี้จำนวนมาก นางซาสามารถคาดเดาได้ทันทีว่า สมุนไพรเกอร์คงเกิดไม่ทันทำให้พวกเขาไม่สามารถผ่านจุดนี้ไปได้

ผู้เล่นหลายคนจ้องมองนางซากับพรรคพวกราวกับเป็นเหยื่อของพวกเขาแล้ว ทุกคนต่างก็คิดว่า พวกที่ออกจากช่องเขาอสุรกายมาได้จะต้องมีสมุนไพรเกอร์ติดตัวอย่างแน่นอน

"ฉันทำได้! เขาคือนักบุญบอส เอ...ทำไมผมของเขาคือเป็นสี่เงิน"

เมื่อมีผู้เล่นคนหนึ่งจำนางซาได้ ทุกคนที่รู้จักวีรกรรมของนางซาและรู้เรื่องไบบวช พวกที่เคยเห็นนางซาเป็นเหยื่อก็เริ่มถอนตัวอย่างเงียบๆ ไม่มีใครคิดจะสู้กับทักษะนี้จะจริง

แต่ถึงกระนั้น ก็ยังมีคนโง่กว่าโง่รวมอยู่ด้วย ทั้งที่รู้ฝ่ายตรงข้ามเป็นใคร แต่เขายังคงหยิ่งและอยากจะลองตีตามนิสัยส่วนตัว

นางซาหยุดชะงักการเดิน เมื่อพบเห็นกลุ่มผู้เล่น ฐู่ ก็เดินออกมา

ขวางทางเขา ชายหนุ่มคนนี้เป็นคนที่นางซาคุนเคยพอสมควร แต่ก็ไม่ใช่ใจ
เขาไปกินดีหมีหัวใจเสียมาจากไหน ถึงกล้าออกมาขวางทางเขา

"หอกนรก ฉันเตือนด้วยความหวังดี หลีกทางไปซะ ก่อนที่บอสของ
ฉันจะหงุดหงิด"

อุ้งเงินกล่าวขึ้นก่อน หอกนรกเงยหน้าหัวเราะกล่าวว่า

"คนอื่นอาจจะกลัวเขา แต่ฉันไม่กลัวเขา"

นางซาทำหน้าแปลกใจอยู่บ้าง

"โอ...นายต้องมีอะไรดีแน่ ถึงกล้ามาหาเรื่องฉัน"

นางซาเอ่ยปากคาดเคา

"อ่าๆ! นายเคาถูกต้อง ฉันไม่ใช่หอกนรกคนเดิมอีกต่อไปแล้ว โชค
ดีจริงๆ ที่ฉันเจอนาย ฉันจะทำให้ยุทธภพได้รับรู้ คัมภีร์นะจิงจิงมันไม่มี
ประโยชน์ เมื่ออยู่ต่อหน้าฉัน"

หอกนรกคุยโว

"ขนาดนั้นเชียว"

นางซาถาม แต่ในใจก็ยังครุ่นคิด ไอ้หอกหักสางแดงนี้มันซ่อนทักษะ
อะไรไว้ มันถึงมั่นใจในตัวเองขนาดนี้ นางซาขังเคาไม่ออก หอกนรกก็ระเบิด
พลังยุทธระดับ 67 ออกมา

"พวกนายถอยห่างออกไปซะ ฉันจะเล่นมันเอง"

หอกนรกหันไปสั่งลูกสมุนเกือบห้าสิบคนที่ตามมาด้วย

นางซานึกไปถึงผู้เล่นตระกูลสุรที่ถูกเขาอัดเคี้ยงระดับลคไปอย่าง
น้อยสองรอบแล้ว ก็ไม่แปลกใจที่พวกเขาจะระดมคนเหล่านี้มาเพิ่ม แต่ที่
เขาแปลกใจโคตรๆ ก็คือ ด้วยระดับพื้นฐาน 67 ของหอกนรกในปัจจุบัน
เขากลับกล้าเสนอหน้าออกมาต่อสู้

หอกนรกสามารถคาดเคาความคิดของนางซาออกจึงกล่าวขึ้นว่า

"นายกำลังดูถูกฉันสินะ ฉันจะให้นายได้เจของจริง"

หอกนรกล่าjawab พลังยุทธของเขาก็ระเบิดออกมา มันถูกเพิ่มขึ้น
มาทันที 2 ระดับ ก้อนหินบนพื้นถึงกับสั่นไหว ทำให้ทุกคนคู่ออก ระดับ
ของผู้เล่นคนนี้ใกล้จะ 70 แล้ว

"นี่คือทักษะเพิ่มระดับของฉัน เเท่านี้ฉันก็สู้กับนายแล้ว แต่มันไม่ใช่
ทั้งหมด ฉันยังมีท่าไม้ตายเค็ดไว้จัดการกับทักษะนะจิงจิงของนายอยู่"

หอกนรกลุยเพื่อต่อ

"ทักษะเพิ่มระดับ!"

เทพกระบี่ไร้สำนึกกับอุ้งเงินร้องอุทาน พวกเขารู้สึกอิจฉาหอกนรกรมาก แม้พวกเขาจะมีซาลาเปาของนางชาติคัตว แต่มันไม่เหมือนทักษะที่สามารถใช้ได้ในเวลาไม่จำกัด

ผู้เล่นจำนวนมากที่อยู่บริเวณนั้นต่างก็ตื่นตาคืนใจเช่นกัน ทักษะเพิ่มระดับค่อนข้างหายากมาก และที่สำคัญคนตรงหน้าปัจจุบันก็มีระดับพลังพื้นฐานที่ 69 แล้ว มีผู้เล่นจำนวนน้อยที่จะอยู่ในระดับนี้ แม้มันจะเป็นระดับเทียมที่เกิดจากทักษะก็เถอะ ทุกคนยังคงอิจฉาคาร็อนเขา

หอกนรกเห็นสายตาของทุกคน เขาก็หัวเราะคังลั่น

"ฮ่าๆ! แข่งเรือแข่งพายมันแข่งได้ แต่แข่งบุญวาสนามันแข่งไม่ได้ ้วย ฮ่าๆ!"

หอกนรกเงยหน้าหัวเราะ เขาพึงพอใจกับสายตาอิจฉาของคนอื่นๆ และถ้าเขาโค่นนักบุญบอสได้ เขาจะมีชื่อเสียงโด่งดังภายในข้ามคืน

หอกนรกไม่หยุดโชว์ความเท่ เขาเรียกใช้ทักษะบางอย่างเพิ่มเติม ทำให้ร่างของเขาเกิดออร่าสีเทียวรอบตัว

นางซาหรีตามอง เพราะยังไม่รู้เป้าหมายของฝ่ายตรงข้าม

"ฮ่าๆ! แปลกใจสินะ ฮ่าๆ! ค่ายทักษะนี้ของฉัน ทักษะนะจิ้งจอกของนายมันก็ทักษะกากๆ นี่เอง ฮ่าๆ!"

หอกนรกรยังลุยเพื่อ

"เธอ...ฉันช่วยไม้ค่อไปอีกหน่อย ทักษะนี้มันทำอะไรได้บ้าง"

นางซาถามอึ้งๆ

"หึ ก็ได้! ฉันจะบอกให้นายหายโง่ ฮ่าๆ! ทักษะนี้ของฉันจะทำให้ทักษะที่นายมีทุกอย่างใช้งานกับฉันไม่ได้ยังงั้นละ ฮ่าๆ! รู้แบบนี้แล้ว รีบคุกเข่าลงขอร้องให้ฉันไว้ชีวิตนายซะ ฮ่าๆ!"

หอกนรกรกล่าวคังลั่น มันทำให้ทุกคนตะลึงไม่เว้นแม้แต่นางซา เพราะทักษะที่สามารถลบล้างทักษะคนอื่นได้ มันสุดยอดจริงๆ

"ฮ่าๆ! รีบๆ คุกเข่าลงซะ อย่าให้พุดซ้ำ ถ้าไม่ยอมพ่ายแพ้อย่างอนาถ"

หอกนรกรกล่าวจบก็ระเบิดพลังยุทธออกมาเติมกำลังอีกรอบ เขา

ทำการข่มขู่ฉางซาเพิ่ม ในขณะที่เดียวกันก็เตรียมที่จะเปิดฉากรุก ถ้าฝ่ายตรงข้ามไม่ยอมแพ้และต้องการจะต่อยศศักดิ์กัน

ฉางซาใช้นิ้วก้อยแตะหูกล่าวว่า

"เอาเถอะ ฉันยอมรับทักษะใหม่ของนายเจ๋งมาก แต่มันก็เท่านั้นแหละ เมื่อนายคิดเล่นงานฉันก่อน ฉันก็ขอบอกนายคืนว่า มีเงินมีสมบัติเท่าไรรับเอาออกมาครองตรงหน้าก่อนฉันจะมีน้ำใจ เออ! ลืมบอกเพิ่ม ลูกสมุนของนายทุกคนด้วย เพื่อชดเชยค่าเสียเวลาของฉัน"

เหล่าลูกสมุนได้ฟังคำพูดของฉางซาก็พากันหัวเราะขำ

"ลูกพี่หอกนรกจัดการมันเลย" ลูกสมุนเอ่ยปากเชียร์

หอกนรกเห็นฝ่ายตรงข้ามดูถูกก็ไม่รอช้าอีกต่อไป เขาคิดเข้าพุงเข้าหาฉางซาด้วยความเร็วสูงมาก หมัดถูกเหวี่ยงออกไปในเวลาเดียวกัน

"ตาย!"

หอกนรกรำราม เหวี่ยงหมัดไปที่ใบหน้าของฉางซาทันที แต่เหตุการณ์ต่อมาทุกคนก็ต้องตะลึง

ตูม! พลังยุทธ์ที่เกิดจากการปะทะแผ่ออกไปรอบทิศทาง พื้นดินที่ปะทะกันยุบเป็นหลุม เศษดินเศษหินฟุ้งกระจายออกไปรอบตัว แรงอัดกระแทกทำให้ผู้เล่นหลายคนถูกผลักรถออกไปจนเสียหลักล้มลงกับพื้น

แต่ทุกคนไม่ได้ตื่นตะลึงเรื่องนี้ สิ่งที่ทุกคนตื่นตะลึงคือ ฉางซาใช้นิ้วเดียวหยุดหมัดของฝ่ายตรงข้ามไว้ มันแสดงให้เห็นทุกคนได้เห็นว่า ฝ่ายตรงข้ามระดับสูงกว่า 69 มาก

หอกนรกก็นิ่งตะลึงเช่นกัน

"ไม่จริง!"

หอกนรกริ่คร้อง เขารัวหมัดโจมตีใส่ฉางซาไม่นับ ฉางซาใช้นิ้วเดียวปัดป้องไว้อย่างง่ายดาย

ตูมๆ! พลังยุทธ์แผ่ฟุ้งออกไปรอบตัว พื้นดินระเบิดแตกออกเป็นหลุมเพิ่มเติม ผู้เล่นกลุ่มใหญ่ยับยั้งถอยหลัง เพราะพวกเขาทนแรงกดดันของพลังยุทธ์ไม่ไหว

"เลิกเล่นกันเถอะ"

ฉางซากล่าวจบก็โยกตัวหลบหมัดของหอกนรกที่ซัดรัวเข้ามา คมหมัดเฉียดผ่านใบหน้าของฉางซาอย่างหวาดเสียว เมื่อเห็นหอกนรกเปิด

ช่องว่างที่ท้อง ฉางซาก็กำหมัดและเหวี่ยงอັคกลับคืน

ตูม! "อ้ากก!" หอกนรกริคร้อง ร่างของเขาถูกหมัดกระเด็นกลิ้งเป็นลูกข่างไปบนพื้นนับร้อยเมตร ร่างของเขาทำลายป่าละไปเป็นแถบ ไทยมุงพากันอ้าปากค้างไปตามๆ กัน

ฉางซายื่นเท้า ใช้ปากเป่าที่หมัดของตัวเอง

"กระจอกวะ หมัดเคียวก็จอกแล้ว"

ฉางซากล่าวยิ้มๆ ปรายตามองไปยังเหล่าสมุนของหอกนรก พวกเขาเมื่อได้สติก็เฝ้าทรุดลงกระแทกพื้น

"ฉันยอมแพ้! อย่าฆ่าฉันเลย"

ลูกสมุนคนหนึ่งรีบพุดขึ้น แต่ก็มีลูกสมุนหอกนรกอีกหลายคนใช้การกระทำแทนคำพุด ด้วยการชนสมบัติของตัวเองออกมาเช่นฉางซา เขายิ้มอย่างพึงพอใจ

"เป๋สอง ทำงาน!" ฉางซากล่าวสั้นๆ

อู๋เงินก็รู้หน้าที่รีบไปทำการเก็บกวาดสมบัติ ส่วนฉางซาเรียกใช้ทักษะอย่างก้าวพริบตา ร่างของเขาก็ไปปรากฏต่อหน้าหอกนรกที่กระอักเลือดและเพ็งจะลุกขึ้นมาจะได้

หอกนรกตกใจคิดร่างหนี แต่ฉางซาก็เคลื่อนไล่ตามมาติดๆ ในพริบตา เท้าซ้ายของฉางซาเตะเสยเข้าไปที่หน้าท้องของหอกนรกอย่างคู่คั่น

"อ้ากกก!"

หอกนรกริคร้อง ร่างของเขาพุ่งขึ้นไปบนท้องฟ้า ฉางซาคิดเท่ากับพื้นทะยานร่างไล่ตามขึ้นไปติดๆ ร่างของเขามองเห็นร่างของหอกนรกไปเล็กน้อย ก่อนจะยกเท้าขึ้นสูงและฟาดส้นเท้าลงกลางหลังของหอกนรก

"อ้ากกก!"

หอกนรกริคร้องอีกครั้ง ร่างของเขามองลงไปประชิดพื้นดินเสียงดังสนั่นหวั่นไหว แผ่นดินถึงกับยุบเป็นหลุมลึก เลือดสดๆ ทะลักออกมาจากปากของหอกนรกมากมาย

ร่างเงาของฉางซาบินลงมาเหยียบบนพื้นอย่างแผ่วเบา ฉางซาเดินเข้าไปหาหอกนรกที่ได้รับบาดเจ็บสาหัส เลือดไหลออกมาจากบาดแผลหลายจุด

"ไม่ๆ! อย่าฆ่าฉัน! ฉันยอมแพ้แล้ว!"

หอกนรกรกล่าวว่าน้ำเสียงตะกุกตะกัก ฉางซานั่งลงหยิบกิ่งไม้ข้างๆ ตัว มาเคาะที่หัวของหอกนรกรกล่าวว่า

"ก่อนหน้านี้นายยังงู้น้อยอยู่เลย ทำไมถึงยอมแพ้เร็วนัก ฉันยังไม่ได้ ออกแรงเลยนะ"

ฉางซาเอ่ยปากถาม

"ฉันขอโทษ! ฉันมันเป็นคนเลว! ฉันไม่ควรงู้นาย!" หอกนรกรรีบกล่าว

ปัจจุบันหอกนรกรรู้แล้ว ฝ่ายตรงข้ามมีระดับสูงกว่าตนมาก ด้วย ระดับปัจจุบันของเขาไม่มีทางทำให้ฝ่ายตรงข้ามบาดเจ็บได้เลย

"หอกนรกร นายจำฉันไม่ได้จริงๆ หรือ นอกจากสถานะ 'นักบุญบอส' ฉันยังมีสถานะอื่นที่นายเคยพบเจอ"

ฉางซาเอ่ยปากถามในขณะที่ใช้กิ่งไม้เคาะศีรษะฝ่ายตรงข้ามเล่น หอกนรกรมึนงงในตอนแรก เมื่อเขานึกย้อนไปในอดีต ภาพหนึ่งก็ปรากฏขึ้น

"นาย...นายคือคนที่ใช้ลูกธนูคนนั้น!" หอกนรกรร้องอุทาน

"ใช่! นายมันความจำปลาทองจริงๆ แต่ก็ช่างมันเถอะ ฉันจะปล่อยนายไปก็ได้ แต่นายจะต้องเอาสมบัติที่นายสะสมไว้ออกมาให้หมด จำไว้...อย่าเล่นตลกคิกกับฉัน ฉันหวังว่าราคาค่าชีวิตของนายมันจะไม่ต่ำจนเกินไป"

ฉางซากล่าวเสียงเรียบ ตามจริงฉางซาต้องการจะพู่อะคำมกักรัยุทธ ฝ่ายตรงข้ามด้วย แต่เมื่อคิดดูดีๆ แล้วที่นี้มีผู้เล่นอยู่เป็นจำนวนมาก พวกเขาทุกคนต่างก็จ้องมองดูตัวเขาตลอดเวลา การชิงคำมกักรัยุทธอื่นมาเป็นของตัวเองนั้นไม่ค่อยได้รับการยอมรับ และเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจที่สุดในยุทธภพ ถ้าทำเช่นนั้นเขาจะไม่ได้เป็นพระเอกอีกต่อไป อีกอย่างหอกนรกรเองก็ไม่มีทางยอมด้วย ฉางซาจึงตัดสินใจเรียกร้องเอาเฉพาะสมบัติเท่านั้น

หอกนรกรเห็นมีทางรอดแล้ว เขาก็รีบขนเอาสมบัติในกระเป๋ามิติของตัวเองออกมาทันที เพราะกลัวฉางซาจะฆ่าเขาทิ้ง ซึ่งมันเป็นเรื่องใหญ่มาก ถ้าระดับของเขาจะลดลง 10 ระดับ

เหล่าผู้เล่นไทยมუნับพันคน ปัจจุบันไม่มีใครกล้าเข้ามาใกล้สนามรบสักคน พวกเขาเพียงจับกลุ่มกันสังเกตการณ์ห่างออกไปนับร้อยเมตร

สมบัติถูกขนออกมาจนหมดกระเป๋ามิติ ฉางซา mong ทรัพย์สินบนพื้นอย่างพึงพอใจ เขาจัดการเก็บกวาดทั้งหมดเข้าไปไว้ในกระเป๋ามิติ หอกนรกรมองฉางซาด้วยความแค้นเคือง

"นายกำลังคิดแค้นฉันหรือหอนกรก" ฉางซาเอ่ยปากถาม

"ไม่ๆ! ฉันจะไม่คิดแค้นนาย และจะไม่คอยแหย่ให้นายอารมณ์เสียอีก"

หอนกรกริบแก้ตัว เลือคสคๆ กระอักออกมาจากปากเขาอีกรอบ แต่ในใจของเขากลับกล่าวอาฆาตฉางซาอย่างรุนแรง การต่อสู้ครั้งนี้สร้างความอับอายให้เขามาก

'ขอให้ฉันมีเวลาปรับระดับอีกหน่อย ฉันจะไปฆ่าแก ไอ้คนบุญบอส!'

หอนกรกล่าวอาฆาตในใจ

"ขอใบแจ้งสำหรับการบริจาคค่าขนมให้ฉันนะ ไว้เจอกันใหม่"

ฉางซากล่าวจบก็ลุกขึ้นและเดินย้อนกลับไป หอนกรมองตามหลัง ฉางซาไปด้วยความแค้น

"จำไว้... แกจำไว้! ขอเวลาอีกหน่อย ฉันจะตามไปฆ่าแกแน่นอน!"

หอนกรบ่นพึมพำเบาๆ และเผลอปล่อยรังสีอำมหิตออกมา

ฉางซาที่เดินอยู่ด้านหน้ารับรู้ถึงแรงอาฆาตของฝ่ายตรงข้าม มันแสดงออกมาทั้งจากสายตาและลักษณะทางร่างกาย ฉางซาทำการปลดทักษะซ่อนระดับกลับคืนสู่ระดับที่แท้จริง

พริบตาต่อมา ฉางซาก็ตอกสันเท้าใส่หินก้อนหนึ่งบนพื้น มันพุ่งย้อนกลับไปข้างหลังด้วยความเร็วสูง หอนกรที่กำลังจ้องมองแผ่นหลังฉางซา จู่ๆ พบก้อนหินขนาดเท่ากำปั้นพุ่งเข้ามาที่ใบหน้าของเขา มันเร็วมากจนเขาไม่สามารถหลบพ้น หอนกรยังไม่ทันร้องอุทานก้อนหินก็พุ่งระเบิดศีรษะของเขาแตกกระจาย ร่างของหอนกรกลายเป็นแสงจางหายไปทันที

"อู๊ย! ขอโทษ สันเท้ามันลื่น"

ฉางซากล่าวยิ้มๆ ไม่ได้สนใจหันไปมองหอนกร เขาเดินหน้าต่อไปราวกับไม่มีอะไรเกิดขึ้น

ทุกคนที่ดูเหตุการณ์อยู่ถึงกับตะลึงอ้าปากค้าง ไม่มีใครคิดว่าแค่ก้อนหินจากสันเท้าจะสามารถฆ่าผู้เล่นได้ ผู้เล่นระดับสูงถึงกับขวัญผวา พวกเขารู้การโจมตีเมื่อครู่มาจากพลังพื้นฐานที่สูงมากๆ สูงจนน่ากลัว ฉางซาเดินไปหยุดตรงหน้าสมุนที่ถูกรีดทรัพย์ก่อนหน้านี้ เขามองทุกคนก่อนประกาศก้องด้วยคำพูดแตงขึ้นมว่า

"ตามจริงฉันพยายามที่จะไว้ชีวิตลูกพี่พวกนายแล้ว แต่เขากล่าวอาฆาตฉัน เขาบอกว่าในอนาคตเขาจะตามไปฆ่าฉัน ดังนั้นฉันไม่มีทางเลือก

นอกจากจะต้องตัดไฟแต่ต้นลม พวกนายคิดว่าฉันทำผิดไหม"

"นักบุญบอสทำถูกต้องแล้ว"

ลูกสมุนคนหนึ่งรีบกล่าวตอบรับ เพราะเขารู้ว่าถ้าพูดอะไรไม่เข้าหูฝ่ายตรงข้าม ชีวิตของเขาจะจบสิ้นลง คนอื่นๆ ก็รีบกล่าวสนับสนุนด้วย

การตายระดับลดลง 10 ระดับ มันเป็นเรื่องที่โหดร้ายสำหรับผู้เล่นมากๆ กว่าที่จะพัฒนาขึ้นมาได้ พวกเขาอาจจะใช้เวลาหลายเดือนในชีวิตจริงกันเลยทีเดียว

"เอละ เบ๊หนึ่งไปแจกใบอนุโมทนาบัตร การทำบุญครั้งนี้ผลบุญจะส่งผลให้ระดับของทุกคนไม่ลด จงคบบมือแสดงความยินดีกันหน่อย"

ฉางซากล่าวยิ้มๆ

เหล่าลูกสมุนหอกนรกไม่มีทางเลือกพากันคบบมือรัวๆ อย่างยินดี ฉางซากวาดคาถาชมมองไปรอบๆ บริเวณ ทำให้ผู้เล่นพากันหายใจลำบาก พวกเขาต่างตื่นตัวและคบบมือให้ด้วยเช่นกัน

ฉางซาโบกมือให้ทุกคนเหมือนเป็นนางงาม ก่อนจะชักชวนอยู่เงินกับเทพกระบี่ไร้สำนึกออกเดินทางต่อ ทุกคนที่อยู่บริเวณนั้นต่างก็ถอนใจยาว พวกเขาอดไม่ได้ที่จะชมเชยวาสนาของตัวเองที่ไม่ได้บุกเข้าไปหาเรื่องเป็นกิลด์แรกๆ ไม่เช่นนั้นพวกเขาคงถูกละทิ้งประหลาดในร่างมนุษย์คนนี้นับคยี่จนตาย